LECȚIUNILE
ȘCOLII DE SABAT

Semestrul I, 2022

„ISUS ÎN PROFEȚIE ȘI ÎN SIMBOL”

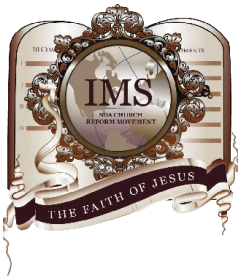

Editate de Conferința Generală a
Societății Misionare Internaționale a
Adventiștilor de Ziua a Șaptea, Mișcarea de Reformațiune

625 West Avenue
Cedartown, GA 30125 USA

Telefon (+1) 770-748 0077
Fax (+1) 770-748 0095
E-mail: imssdarmgc@yahoo.com
Internet: sda1844.org

Autor semestrul I: Antonino Di Franca
Revizuirea și editarea cuprinsului:
Departamentul Ministerial al Conferinței Generale
Notă: Toate notele folosite din scrierile E. G. White fac referință la paginația standardizată din limba engleză.
Traducere, editare și tehnoredactare:
Departamentul de Publicații al Conferinței Generale și Departamentul Editorial al Câmpului Misionar Român pentru versiunea în limba română.
Versiunea Bibliei folosită este Dumitru Cornilescu revizuită ortografic.

CUPRINS

Introducere 4
1. Mesia prezis în Geneza 7
2. Mântuitorul în cartea Exodul 12
3. Reprezentări ale lui Hristos 17
4. Cetățile de scăpare 22
5. Simboluri și Profeții despre Mesia 26
6. Căpetenie și Împărat Spiritual 31
7. Natura Umană și Divină 36
8. Viața și lucrarea Sa 41
9. A venit să slujească 46
Raportul Misionar al Conferinței Generale, Dep. de Familie 51
10. O Slujbă Unică 53
11. Adevăratul Slujitor 58
12. Trădarea unui prieten 62
13. Proceduri Necinstite 67
14. Maltratarea lui Mesia, partea 1 72
15. Maltratarea lui Mesia, partea 2 77
16. Robul care suferă, partea 1 82
17. Robul care suferă, partea 2 87
18. Trădat și Străpuns 92
Raportul Misionar al Conferinței Generale, Dep. Multimedia 97
19. Evenimente din timpul Marii Sale Jertfe 99
20. Slujirea, Moartea și Mijlocirea Sa 104
21. Disprețuit, dar Înălțat 109
22. Învierea și Înălțarea Sa 114
23. Lumina Neamurilor 119
24. Domn și Preot Slujitor 124
25. Împărăția lui Mesia 129
26. Revenirea Lui în Putere și Slavă 133
Raportul Misionar a Adunării Mondiale a Conferinței Generale . 138
Devoțional 141
Apusul soarelui în România 183

INTRODUCERE

Când Magii au ajuns în Ierusalim și au întrebat despre nașterea lui Mesia al iudeilor, regele Irod a întrebat pe preoții cei mai de seamă și pe cărturarii unde era profețit să se nască Mesia. Ei au răspuns corect: Betleem. Când Isus i-a întrebat: „Ce părere aveți despre Hristos? Al cui fiu este El?” ei au răspuns din nou corect: „Fiul lui David.”

Cu toate acestea, când Isus i-a întrebat despre "botezul lui Ioan, a fost din cer sau de la oameni?" "ei au răspuns că nu puteau spune de unde a fost.” Luca 20:4,7. Cu altă ocazie, când saducheii L-au întrebat pe Isus despre înviere, afirmând astfel că nu poate avea loc, „Isus le-a răspuns și le-a spus: Voi greșiți, neștiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.” Matei 22:29.

Aceste versete și altele, în special cele care prezintă multe profeții mesianice și semnificația lor, ridică o întrebare serioasă: Până la ce punct preoții, cărturarii, fariseii și saducheii au o înțelegere corectă a Bibliei și a profețiilor? Cu toate că au studiat Scripturile în fiecare Sabat în sinagogi (Fapte 15:21), inclusiv profețiile referitoare la venirea lui Mesia, rezultatul a fost că „El a venit la ai Lui și a-i Lui nu L-au primit.” Ioan 1:11. În calitate de constructori spirituali, ei au avut la îndemână „piatra”, „capul unghiului”; dar, în mod tragic, au „respins-o”. Matei 21:42.

Motivele unor astfel de greșeli tragice au fost cu siguranță numeroase; dar problema principală a fost lipsa de cunoaștere și interpretare corectă a Scripturilor de către conducători, în special a promisiunilor mesianice. Au fost multe fabule și speculații despre această speranță binecuvântată. În mulțimea care l-a ascultat pe Isus, „Erau de față cărturari și farisei, care așteptau ziua când aveau să stăpânească peste romanii atât de urâți de ei și peste bogățiile și splendoarea marelui imperiu al lumii.” - *Cugetări de pe Muntele Fericirilor, pag. 5.*

Dar nu doar preoții, cărturarii și oamenii în general au avut o concepție greșită despre Mesia și misiunea Lui; ucenicii au fost de asemenea confuzi în această privință. Ideea că el era Mielul lui Dumnezeu și că trebuia să treacă prin Ghetsimani și Golgota pentru a da cel mai mare sacrificiu nu a fost parte a cadrului lor de referință.

Ei „au crezut că El este Acela,” au spus cei doi ucenici pe drumul spre Emaus, „care va izbăvi pe Israel.” Luca 24:21. Nu e de mirare că au fost devastați când Isus a fost arestat, condamnat și ucis.

De asemenea, ei trebuiau să înțeleagă profețiile mesianice complet diferit decât au făcut-o pentru a avea o imagine clară și pentru a evita alte neînțelegeri. El le-a spus de multe ori înainte de moartea Sa ceea ce Îl aștepta la sfârșitul călătoriei Sale pământești, dar El nu a mai putut aștepta mult pentru a le clarifica acest lucru. „Apoi, le-a zis: „Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi.” Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile.” Luca 24:44,45.

„Marile subiecte ale Vechiului Testament au fost înțelese și interpretate greșit, iar lucrarea Domnului Hristos a fost aceea de a expune adevărul care nu fusese înțeles de cei cărora le-a fost dat. Profeții au făcut declarații, dar lor nu le-a fost descoperită importanța spirituală a lucrurilor pe care le-au scris. Ei nu au înțeles semnificația adevărului. Isus i-a mustrat pe ucenicii Săi pentru că înțelegeau greu. Ei au pierdut multe dintre lecțiile Sale prețioase, deoarece nu au înțeles grandoarea spirituală a cuvintelor Sale. Totuși El le-a făgăduit că va veni Mângâietorul, Duhul adevărului care le va aduce aminte aceste cuvinte uitate. El i-a făcut să înțeleagă faptul că le lăsase mărgăritare prețioase ale adevărului, a căror valoare nu o cunoșteau.” - *Solii alese, vol. 1, p. 404.*

Legea, profeții și Psalmii, cele trei mari secțiuni care constituie prima parte a Sfintelor Scripturi, Vechiul Testament, sunt pline de profeții despre Mesia care urma să vină. Bazându-ne pe profețiile Vechiului Testament, în aceste lecții de Școală de Sabat pentru următoarea jumătate de an vor fi studiate: originea, lucrarea pământească, suferința și sacrificiul Său, cât și învierea și lucrarea Sa cerească.

În Vechiul Testament există 456 versete care se referă la Mesia. Dintre acestea, 75 se găsesc în lege (primele cinci cărți), 243 în cărțile profeților și 138 în alte scrieri Biblice. Cunoaștem această imensă sursă de lumină? Deși s-ar putea să fim familiarizați cu multe dintre versete, există multe altele care conțin lumină specială pentru noi.

De aceea, Spiritul Profetic are un motiv bun când afirmă că: "Dacă ar fi cu noi astăzi, Domnul Isus ne-ar spune, așa cum le-a spus

ucenicilor: „Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta.” Ioan 16:12. Isus a dorit mult să le descopere ucenicilor adevăruri adânci și vii, dar înțelegerea lor pământească, încețoșată și deficitară a făcut ca lucrul acesta să fie imposibil. Ei nu au putut să fie binecuvântați cu adevăruri mari, solemne și pline de slavă. Lipsa creșterii spirituale închide ușa pentru razele bogate de lumină care strălucesc venind de la Hristos. Nu va exista niciodată un timp în care să nu fie o lumină tot mai mare pentru noi. Cuvintele lui Hristos au avut întotdeauna o importanță vastă și cuprinzătoare. Aceia care ascultă învățăturile Sale având păreri preconcepute nu pot să își însușească semnificația declarațiilor Sale. Domnul Isus a fost izvorul și autorul adevărului.” –*Solii alese, vol 1, pp. 403, 404.*

Rugăciunea și dorința noastră profundă este ca noi toți să studiem aceste lecții cu zel și seriozitate reînnoite, într-un spirit de umilință și credință, gata să descopere marile adevăruri și să primească razele de lumină pe care Domnul le are pentru noi, cei care trăiesc în acest timp periculos al sfârșitului. Fie ca acestea să fie o binecuvântare bogată și o mare iluminare spirituală pentru noi toți.

-Frații și surorile din Conferința Generală

COLECTA SPECIALĂ A ȘCOLII DE SABAT va fi pentru Departamentul Editorial al Conferinței Generale

Dați cu bucurie, reflectând binecuvântările pe care le-ați primit!

1.
Sabatul din 1 Ianuarie 2022

MESIA PREZIS ÎN GENEZA

„Prin inspirata mărturie a lui Moise și a profeților, el (Pavel) a dovedit în mod lămurit că Isus din Nazaret era una și aceeași persoană cu Mesia și a arătat că, din zilele lui Adam, glasul lui Hristos a fost acela care a vorbit prin patriarhi și profeți.

„Profeții lămurite și speciale fuseseră date cu privire la venirea Celui făgăduit. Lui Adam i s-a dat asigurarea despre venirea Răscumpărătorului. Sentința rostită asupra lui Satana: "Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, iar tu îi vei zdrobi călcâiul" (Geneza 3:15) a fost pentru primii noștri părinți o făgăduință a răscumpărării, adusă la îndeplinire prin Hristos." *–Istoria Faptelor Apostolilor, p. 222.*

1. Cine a fost colaboratorul lui Dumnezeu în crearea cerurilor și a pământului? Ce este scris despre creația omului? *Proverbe 8:27-30; Ioan 1:1-3, Geneza 1:26.*

.....

.....

„Cel rânduit în sfatul ceresc a venit pe pământ ca Învățător. El nu era altul decât Creatorul lumii, Fiul Dumnezeului nemărginit. Dumnezeu, în bunătatea Lui cea mare, L-a dat lumii noastre; și pentru a împlini nevoile omenirii, El a luat asupra Lui natura omenească. Spre uimirea oștilor cerești, El a umblat pe acest pământ ca fiind Cuvântul Cel veșnic." *–Principiile fundamentale ale educației creștine, p. 399.*

„Creația fizică mărturisește despre Dumnezeu și despre Isus Hristos ca Marele Creator al tuturor lucrurilor. „Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El. În El era viața, și viața era lumina oamenilor." Ioan 1:3,4." *–The Upward Look, p. 278.*

„Există doar două puteri care controlează mințile oamenilor – puterea lui Dumnezeu și puterea lui Satan. Hristos este Creatorul și Răscumpărătorul omului.” –*Temperanță, p. 276.*

“Proprietatea asupra lumii aparține lui Hristos prin creație și răscumpărare.” –*Review and Herald, March 6, 1894.*

Prima promisiune a Mântuitorului care va veni

2. Ce promisiune minunată, mângâietoare i-a făcut Domnul omului imediat după ce a căzut în păcat? Cine a fost reprezentat prin sămânța femeii? *Geneza 3:15; Galateni 3:16.*

.....

.....

„Prima asigurare de mântuire i-a fost comunicată omului în sentința pronunțată asupra lui Satana în grădină. Domnul a zis: 'Dușmănie voi pune între tine și femeie, și între sămânța ta și sămânța ei; aceasta îți va zdrobi capul și tu îi vei zdrobi călcâiul.’ Această declarație, rostită în auzul primilor noștri părinți, a fost o promisiune pentru ei…. Adam și tovarășa sa au fost asigurați că în ciuda marelui lor păcat, ei nu erau abandonați controlului lui Satana. Fiul lui Dumnezeu S-a oferit să ispășească, cu propria Sa viață, fărădelegea lor.” – *Credința prin care trăiesc, p. 75.*

„Profeții lămurite și speciale fuseseră date cu privire la venirea Celui făgăduit. Lui Adam i s-a dat asigurarea despre venirea Răscumpărătorului. Sentința rostită asupra lui Satana: “Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, iar tu îi vei zdrobi călcâiul” (Geneza 3:15) a fost pentru primii noștri părinți o făgăduință a răscumpărării, adusă la îndeplinire prin Hristos. –*Istoria Faptelor Apostolilor, p. 222.*

3. Ce misiune înfricoșătoare i-a dat Domnul lui Avraam? *Genesa 22:1,2.*

.....

.....

„Totuși, Dumnezeu a vorbit și cuvântul Lui trebuie ascultat. Avraam era încărcat de ani, dar aceasta nu l-a scutit de datorie. El a luat toiagul credinței și, în spaimă mută, l-a luat de mână pe fiul lui, frumos, în sănătatea rumenă a tinereții și a plecat să asculte de

cuvântul lui Dumnezeu. Marele patriarh bătrân era om; pasiunile și afecțiunile lui erau ca ale noastre și el și-a iubit fiul care era mângâierea bătrâneții lui și căruia îi fusese dată făgăduința Domnului.

„Dar Avraam nu s-a oprit să întrebe cum va fi împlinită făgăduința lui Dumnezeu, dacă Isaac avea să fie ucis. El n-a stat să discute cu inima lui care-l durea, ci a adus la îndeplinire porunca divină la literă, până când, tocmai când cuțitul era să fie înfipt în trupul tremurător al copilului, a venit cuvântul: "Să nu pui mâna pe băiat, căci știu acum că te temi de Dumnezeu, întrucât n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine." *–4T, pp. 144, 145.*

4. Ce i-a fost descoperit patriarhului prin încercarea jertfirii fiului său? Ce a prefigurat jertfirea lui Isaac? *Ioan 8:56; Evrei 11:13.*

.....

.....

„Isaac a fost o reprezentare a Fiului lui Dumnezeu, care a fost adus ca jertfă pentru păcatele lumii. Dumnezeu a vrut să-i întipărească lui Avraam Evanghelia mântuirii pentru om. Pentru a realiza acest lucru și a face ca adevărul să devină ceva real pentru el și de asemenea pentru a-i testa credința, El i-a cerut să-l înjunghie pe scumpul său Isaac. Toată suferința și agonia pe care le-a îndurat Avraam în acea întunecată și înfricoșătoare încercare au avut drept scop ca înțelegerea lui să fie profund impresionată de planul de răscumpărare pentru omul căzut. El a fost determinat să înțeleagă prin propria lui experiență cât de mare era tăgăduirea de sine a Veșnicului Dumnezeu prin actul de a-și da propriul Fiu la moarte pentru salvarea omului de la ruină sigură. Pentru Avraam, nici o tortură psihică nu o putea egala pe aceea pe care a îndurat-o, supunându-se poruncii divine de a-și sacrifica fiul." - *(3T, p. 369).*

„Jertfirea lui Isaac a fost plănuită de Dumnezeu pentru a preînchipui jertfirea Fiului Său. Isaac a fost un simbol al Fiului lui Dumnezeu, care a adus o jertfă pentru păcatele lumii. Dumnezeu a dorit ca să facă adevărul o realitate și, pentru a-i încerca credința, El a cerut lui Avraam să ucidă pe scumpul lui Isaac." –(*The Youth's Instructor,* March 1, 1900) *Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 1, p. 1094.*

5. Prin ce promisiune i-a spus Domnul lui Avraam despre Răscumpărătorul care urma să vină?
Geneza 22:18. Galateni 3:18.
.....
.....

„Lui Avraam îi era dată făgăduința că dintre urmașii săi avea să iasă Mântuitorul lumii: “Toate neamurile vor fi binecuvântate în sămânța ta.” “Nu zice: ‘Și semințelor’ (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: ‘Și seminței tale’, adică Hristos.” Geneza 22:18; Galateni 3:16.” *–Istoria Faptelor Apostolilor, p. 222.*

"Același legământ a fost reînnoit lui Avraam prin făgăduința: “Toate neamurile vor fi binecuvântate în sămânța ta.” Geneza 22:18. Această promisiune indica spre Hristos. Astfel Avraam a înțeles-o și s-a încrezut în Hristos spre iertarea păcatelor. Această credință i-a fost socotită ca neprihănire. Legământul cu Avraam a păstrat, de asemenea, autoritatea Legii lui Dumnezeu. Domnul S-a arătat lui Avraam, și a zis: „Eu sunt Dumnezeul cel Atotputernic. Umblă înaintea Mea și fii fără prihană.” Mărturia lui Dumnezeu cu privire la robul Său credincios a fost: 'Avraam a ascultat de porunca Mea și a păzit ce i-am cerut, a păzit poruncile Mele, orânduirile Mele și legile Mele.” ' Geneza 17:1; 26:5.” – *Credința prin care trăiesc, p. 77.*

<u>Scara care leagă cerul și pământul</u>

6. Ce i s-a arătat lui Iacov într-un vis când călătorea singur din Canaan în Mesopotamia? Pe cine reprezenta scara care lega pământul de cer? *Geneza 28:12,13.*
.....
.....

"Scara este mijlocul de comunicare între Dumnezeu și rasa umană. Prin scara misterioasă i-a fost predicată Evanghelia lui Iacov. Pe măsură ce scara se întindea de pe pământ, ajungând la cele mai înalte ceruri, iar slava lui Dumnezeu era văzută deasupra scării, tot așa Hristos, în natura Sa divină, era una cu Tatăl. Așa cum scara, prin vârful ei a pătruns în cer, având baza pe pământ, tot așa Hristos, deși Dumnezeu, Și-a îmbrăcat divinitatea cu umanitatea și a fost în lume "găsit asemenea unui om.’ Scara ar fi inutilă dacă nu ar porni de pe pământ sau dacă nu ar ajunge la ceruri.” *–Christ Triumphant, p. 22.*

7. Cine a fost "omul" cu care s-a luptat Iacov toată noaptea și care l-a binecuvântat apoi? *Genesa 32:24-30.*
……
……

„Credința stăruitoare a lui Iacov a biruit. El l-a ținut strâns pe înger până când a obținut binecuvântarea dorită și asigurarea iertării păcatelor sale. Numele i-a fost schimbat atunci din Iacov, cel ce ia locul prin înșelăciune, în Israel, care înseamnă un prinț al lui Dumnezeu. "Iacov l-a întrebat: 'Spune-mi, Te rog, numele Tău.' El a răspuns: 'Pentru ce Îmi ceri numele?' Și l-a binecuvântat acolo. Iacov a pus locului aceluia numele Peniel; 'căci', a zis el, 'am văzut pe Dumnezeu față în față și totuși am scăpat cu viață.'" Acela care a fost cu Iacov în noaptea aceea, Acela cu care s-a luptat și pe care L-a ținut stăruitor până l-a binecuvântat, a fost chiar Domnul Hristos." *–Istoria mântuirii, p. 95.*

<u>Un Legiuitor care ține sceptrul</u>

8. Ce profeție a dat Iacov în ultimul său ceas cu privire la Mesia care va veni? La cine s-a referit numele Șilo? *Genesa 49:10.*
……
……

"Sceptrul este un baston purtat în mâinile șefilor și conducătorilor ca o reprezentare a autorității.... „Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda" Însemnul tribului său va rămâne. Iuda nu va înceta să fie un trib diferit până la venirea lui Șilo... Și tribul lui Iuda și-a păstrat supremația prin toate încercările sale până la prima venire a lui Hristos. A rămas un trib deosebit până a venit Șilo.

"Cu aproape o mie șapte sute de ani înainte de moartea lui Hristos, muribundul Iacov a rostit această profeție. Hristos însuși a dat la o parte perdeaua descrisă de ochiul profetic a lui Iacov despre istoria descendenților săi.... El a văzut un Mângâietor minunat ridicându-se în mijlocul acestui trib. Era Sămânța promisă, Șilo, Trimisul lui Dumnezeu, Cel care urma să întemeieze o împărăție spirituală. Iacov a văzut vremea când sceptrul nu avea să mai fie în mâinile lui Iuda. Națiunile aveau să fie adunate sub steagul lui Hristos." *–Christ Triumphant, p. 93.*

Pentru studiu suplimentar

"Fiul lui Dumnezeu a coborât pe acest pământ pentru ca în El bărbații și femeile să aibă o reprezentare a caracterelor perfecte pe care Dumnezeu le-ar putea accepta. Prin harul lui Hristos s-au luat toate măsurile pentru mântuirea familiei umane. Este posibil ca fiecare tranzacție încheiată de cei care pretind a fi creștini să fie la fel de pură ca faptele lui Hristos. Iar sufletul care acceptă virtuțile caracterului lui Hristos și își însușește meritele vieții Sale este la fel de prețios în ochii lui Dumnezeu ca și propriul Său Fiu iubit. Credința sinceră și necoruptă este pentru El ca aurul, tămâia și smirna – darurile înțelepților pentru copilul din Betleem și dovada credinței lor în El ca Mesia cel promis." –*Christ Triumphant, p. 60.*

* * *

2.
Sabatul din 8 ianuarie 2022

MÂNTUITORUL ÎN CARTEA EXODUL

"În Vechiul Testament au existat tipuri și umbre care l-au prefigurat pe Hristos." –*Christ Triumphant, p. 209.*

"...Evreii au fost conduși în mod miraculos din Egipt, sub protecția norului ziua și a stâlpului de foc noaptea ... Toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească și toți au băut aceeași băutură duhovnicească; căci au băut din stânca duhovnicească care-i urma; și Stânca aceea era Hristos.' Evreii, în toate călătoriile lor, L-au avut pe Hristos drept conducător al lor. Stânca lovită îl reprezenta pe Hristos, care urma să fie rănit pentru fărădelegile oamenilor, pentru ca râul mântuirii să curgă spre ei." –*Sketches from the Life of Paul,* p. 168.

Tufișul în flăcări

1. Ce fenomen uimitor a observat Moise într-o zi pe muntele Horeb? *Exod 3:1-6.*

.....
.....

„Această țintă măreață fusese prefigurată prin tipuri și simboluri. Rugul arzând, în care Hristos i S-a arătat lui Moise, Îl descoperea pe

Dumnezeu. Simbolul ales pentru a reprezenta Divinitatea era un tufiș neînsemnat, ce aparent n-avea nici o atracție. Acesta însă cuprindea pe Cel Infinit. Dumnezeul atotîndurător și-a ascuns slava într-o înfățișare foarte umilă, pentru ca Moise să o poată privi și să trăiască." – *Hristos Lumina Lumii, p. 23.*

„Când abordăm subiectul acesta [întruparea lui Hristos], am face bine să ținem seama de cuvintele rostite de Hristos lui Moise la rugul aprins: "Scoate-ți încălțămintea din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt."' Exodul 3:5. Ar trebui să ne apropiem de acest studiu cu umilința unui elev, cu o inimă smerită." - *Solii alese, vol. 1, p. 244.*

2. Ce a cerut Domnul cu privire la toți întâii născuți? Potrivit Spiritului Profetic, pe cine reprezintă întâiul născut? *Exodul 13:1,2; 4:22,23.*

.....

.....

„Domnul a numit pe Israel întâiul Său născut, pentru că i-a desemnat dintre toți oamenii să fie depozitarii Legii Sale, a cărei ascultare îi va păstra curați în mijlocul națiunilor idolatre. El le-a asigurat privilegii speciale, cum erau în general asigurate fiului întâi născut." –*Spiritual Gifts, vol. 3, p. 195.*

„Consacrarea primului născut își avea originea în timpurile cele mai îndepărtate. Dumnezeu făgăduise să-L dea pe Întâiul născut al cerului pentru a-i salva pe păcătoși. Acest dar trebuia să fie recunoscut în fiecare familie prin consacrarea întâiului născut. El trebuia să fie devotat slujbei de preot, ca reprezentant al lui Hristos printre oameni." – *Hristos Lumina Lumii, p. 51.*

3. Pe cine a reprezentat mielul de Paște pe care israeliții urmau să-l jertfească și al cărui sânge a fost uns pe stâlpii laterali și de sus ai caselor lor? *Exodul 12:5-7.*

.....

.....

„Marea mântuire pe care a adus-o a fost simbolizată de eliberarea copiilor lui Israel, eveniment care a fost comemorat de sărbătoarea Paștelui. „Mielul nevinovat ucis în Egipt, al cărui sânge stropit pe

stâlpii ușii a făcut ca îngerul distrugător să treacă pe lângă casele lui Israel, a prefigurat Mielul fără păcat al lui Dumnezeu, Singurul ale cărui merite pot evita judecata și condamnarea omului căzut. Mântuitorul a ascultat de legea iudaică și a respectat toate rânduielile ei numite de Dumnezeu. El tocmai se identificase cu mielul pascal ca marele său antitip, prin legătura pe care a făcut-o între Sfânta Cină și Paște." –*The Spirit of Prophecy, vol. 3, p. 128.*

"El însuși a fost Mielul Pascal adevărat, și în ziua când a fost mâncat Paștele, El a fost jertfit. El știa că circumstanțele legate de această ocazie nu vor fi niciodată uitate de ucenicii Săi." –*Christ Triumphant, p. 126.*

<u>Îngerul Domnului</u>

4. Cine mergea înaintea lui Israel ca să-i ocrotească, să-i călăuzească și să-i susțină prin pustie și în locul făgăduit? *Exodul 23:20,21.*

.....

.....

„Prin aceasta, Domnul a dat poporului Său o dovadă de netăgăduit că El, care săvârșise o eliberare atât de minunată scoțându-i din robia egipteană, era Îngerul cel puternic care mergea înaintea lor în timpul tuturor călătoriilor lor, El, nu Moise; și despre Sine spusese: "Iată, Eu trimit un Înger înaintea ta, ca să te ocrotească pe drum și să te ducă în locul pe care l-am pregătit. Păziți-vă de el și ascultați de glasul Lui, nu-l provocați, căci nu vă va ierta fărădelegile, căci numele meu este în el.' Exodul 23:20,21." –*Istoria mântuirii, p. 166.*

"Moise era conducătorul lor vizibil, în timp ce Hristos stătea în fruntea armatelor lui Israel, Conducătorul lor invizibil. Dacă și-ar fi putut da seama întotdeauna de acest lucru, nu s-ar fi răzvrătit și nu l-ar fi provocat pe Dumnezeu în pustie prin murmurările lor nerezonabile." – *Confrontation,* p. 25.

5. Pe cine a simbolizat stâlpul de nor, care a condus poporul în pustie zi de zi? *Exodul 13:21,22*

.....

.....

„Tot așa, în stâlpul de nor ziua și în stâlpul de foc noaptea,

Dumnezeu, comunicând cu Israel, le descoperea oamenilor voința Sa și le acorda harul Său. Slava lui Dumnezeu a fost acoperită și maiestatea Sa învăluită, pentru ca vederea slabă a oamenilor mărginiți s-o poată privi. Deci Hristos avea să vină în "trupul umilinței noastre" (Filipeni 3:21), "în asemănarea oamenilor.' În ochii lumii, El n-avea nici o frumusețe ca ei să-L dorească; și totuși El era Dumnezeu întrupat, Lumina cerului și a pământului. Slava Sa era învăluită, măreția și maiestatea Sa erau ascunse, ca El să Se poată apropia de oamenii întristați și ispitiți." – *Hristos Lumina Lumii, p. 23.*

„Din stâlpul de nor, Domnul Isus a dat indicații evreilor prin Moise să-și educe copiii să lucreze, să-i învețe meserii și nimeni să nu fie leneș." - *Îndrumarea copilului, p. 355*.

6. Ce hrană cerească a dat Domnul poporului Său pentru a-i hrăni în timp ce se aflau în pustie? Pe cine reprezenta mâncarea aceasta? *Exodul 16:4, 8, prima parte, 35.*

.....

.....

„Timp de patruzeci de ani, li se reamintea zilnic, prin această miraculoasă aprovizionare, de grija neobosită a lui Dumnezeu și de iubirea Lui gingașă. În cuvintele psalmistului, Dumnezeu le-a dat "grâu din cer, au mâncat cu toții pâinea celor mari" ("pâinea îngerilor" tr. engl. Psalmii 78, 24-25, adică hrana ce le-a fost dată de către îngeri.) Hrăniți fiind cu "grâu din cer", ei erau instruiți zilnic că, având făgăduința lui Dumnezeu, ei erau tot așa de siguri în ceea ce privește hrana lor, ca și atunci când ar fi fost înconjurați de unduitoare lanuri de grâu în câmpiile fertile ale Canaanului.

„Mana căzută din cer pentru hrănirea poporului Israel a fost un tip al Aceluia care a venit de la Dumnezeu ca să-și dea viața pentru lume. Isus spunea: "Eu sunt Pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mană în pustie, și au murit. Pâinea care se pogoară din cer este de așa fel, Ca cineva să mănânce din ea, și să nu moară. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; și pâinea, pe care o voi da Eu, este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viața lumii" Ioan 6:48-51." –*Patriarhi și Profeți, p. 297.*

Stânca care a potolit setea Israelului

7. Cine a fost reprezentat de stânca pe care a lovit-o Moise și care a dat apă abundentă lui Israel pentru a-și potoli setea? *Exodul 17:4-6; 1 Corinteni 10:4.*

.....

.....

„"A despicat stânci în pustie, și le-a dat să bea ca din niște valuri cu ape multe. A făcut să țâșnească izvoare din stânci, și să curgă ape ca niște râuri". Psalmul 78:15,16. Moise a lovit stânca, dar Fiul lui Dumnezeu a fost Acela care, ascuns privirii lor în stâlpul de nor, a stat alături de Moise și a făcut să curgă apa dătătoare de viață...

„Stânca lovită Îl preînchipuia pe Domnul Hristos și, prin acest simbol, suntem învățați cele mai prețioase adevăruri spirituale. După cum din stânca lovită se revărsa apa dătătoare de viață, tot astfel de la Hristos, "lovit de Dumnezeu", "străpuns pentru păcatele noastre", "zdrobit pentru fărădelegile noastre" (Isaia 53, 4.5), curge șuvoiul mântuirii pentru neamul omenesc pierdut. După cum stânca a fost lovită o singură dată, "tot așa Hristos, S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora". Evrei 9:28." – *Patriarhi și Profeți, pp. 298, 411.*

Pentru studiu suplimentar

„... evreii au fost scoși din Egipt, sub ocrotirea norului în timpul zilei și a stâlpului de foc în timpul nopții. Astfel, ei au fost conduși în siguranță prin Marea Roșie, în timp ce egiptenii, căutând să treacă în același fel, s-au înecat cu toții. Prin aceste fapte, Dumnezeu l-a recunoscut pe Israel ca fiind biserica Sa. Ei "toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei; și stânca era Hristos". Evreii, în toate călătoriile lor, L-au avut pe Hristos drept conducător al lor. Stânca lovită Îl simbolizează pe Hristos, care avea să fie rănit pentru fărădelegile oamenilor, pentru ca izvoarele mântuirii să curgă pentru toți. –*Istoria Faptelor Apostolilor, p. 315.*

* * *

3.
Sabatul din 15 ianuarie 2022

REPREZENTĂRI ALE LUI HRISTOS

„Legea lui Dumnezeu, cuprinsă în chivot, era marea regulă a neprihănirii și a judecății. Legea îl osândea la moarte pe cel ce o călca, dar deasupra Legii era tronul milei, pe care se descoperea prezența lui Dumnezeu și de unde, în virtutea ispășirii, păcătosului ce se pocăia îi era acordată iertarea. Astfel, în lucrarea Domnului Hristos pentru mântuirea noastră, simbolizată prin serviciul de la sanctuar, "bunătatea și credincioșia se întâlnesc, dreptatea și pacea se sărută". Psalmul 85:10." –*Patriarhi și Profeți, p. 349.*

<u>Simbolul prezenței lui Dumnezeu</u>

1. Ce simboliza prezența lui Dumnezeu în Sanctuar? *Exodul 25:8; 29:45,46.*

.....
.....

„Dumnezeu i-a poruncit lui Moise cu privire la Israel: „Să-Mi facă un locaș sfânt, și Eu voi locui în mijlocul lor." (Exod 25:8), iar El a rămas în sanctuar, în mijlocul poporului Său. Prin toată rătăcirea lor obositoare din deșert, simbolul prezenței Sale era cu ei. Deci Hristos și-a așezat cortul în mijlocul taberei noastre omenești. El și-a așezat cortul lângă corturile oamenilor, ca să locuiască printre noi și să ne obișnuiască cu caracterul și viața Lui dumnezeiască." –*Hristos Lumina Lumii, pp. 23, 24.*

„...când a venit Realitatea, în persoana Domnului Hristos, ei n-au recunoscut în El împlinirea tuturor simbolurilor tipurilor însăși, esența tuturor serviciilor umbră." *Parabolele Domnului Hristos, p.35*

2. Ce slujbă era inclusă în jertfele zilnice oferite în sanctuarul pământesc? *Exodul 29:38-43; (A se vedea, și Isaia 28:1-8.)*

.....
.....

„Lucrarea preotului în cursul anului din prima despărțitură a sanctuarului, "dincolo de perdea", care constituia ușa și despărțea

Sfânta de curte, reprezintă lucrarea de slujire în care a intrat Hristos la înălțarea Sa. Lucrarea preotului în slujba zilnică era de a prezenta înaintea lui Dumnezeu sângele jertfei pentru păcat împreună cu tămâia care se înălța o dată cu rugăciunile lui Israel. Tot astfel, Hristos mijlocește cu sângele Său înaintea Tatălui în favoarea păcătoșilor și aduce, împreună cu parfumul prețios al propriei neprihăniri, rugăciunile credincioșilor pocăiți. Aceasta a fost lucrarea de slujire în prima despărțitură a Sanctuarului din ceruri." –*Tragedia veacurilor, p. 420, 421.*

3. Ce serviciu special al Sanctuarului era efectuat o dată pe an în a zecea zi a lunii a șaptea? Cine efectuează acum serviciul de curățire în cer? *Levitic 16:16,33; Evrei 8:1,2.*
.....
.....

„Timp de optsprezece veacuri, această lucrare de slujire a continuat în prima despărțitură a Sanctuarului. Sângele lui Hristos mijlocea în favoarea credincioșilor pocăiți, le asigura iertarea și primirea la Tatăl, dar păcatele lor rămâneau încă în rapoartele din cărți. Și așa cum în serviciul simbolic se făcea o lucrare de ispășire la încheierea anului, tot astfel, înainte ca lucrarea lui Hristos pentru mântuirea oamenilor să se încheie, o lucrare de ispășire trebuie făcută pentru îndepărtarea păcatului din Sanctuar. Acesta este serviciul care a început atunci când s-au încheiat cele 2300 de zile. La data aceea, așa cum a fost prorocit de profetul Daniel, Marele nostru Preot a intrat în Locul Preasfânt pentru a îndeplini ultima parte a lucrării Sale solemne — curățirea Sanctuarului." –*Tragedia veacurilor, p. 421.*

<u>Slujirea Marelui Preot</u>

4. Pe cine reprezenta Marele Preot când efectua serviciul special de curățire a Sanctuarului? *Levitic 16:15,16; Evrei 9:7; 7:25.*
.....
.....

„S-a mai înțeles că, în timp ce jertfa pentru păcat arăta către Hristos ca fiind jertfa, iar marele preot Îl reprezenta pe Hristos ca Mijlocitor, țapul de trimis îl simboliza pe Satana, autorul păcatului,

asupra căruia vor fi așezate, în cele din urmă, păcatele celor cu adevărat pocăiți. Când marele preot, în virtutea sângelui jertfei pentru păcat, îndepărta păcatele din sanctuar, le așeza pe capul țapului de trimis. Când Hristos, în virtutea propriului sânge, îndepărtează păcatele poporului Său din Sanctuarul ceresc la încheierea slujirii Sale, le va așeza asupra lui Satana care, conform judecății, trebuie să poarte pedeapsa finală. Țapul era trimis într-un ținut nelocuit, pentru a nu se mai întoarce niciodată în adunarea lui Israel. Tot astfel va fi izgonit și Satana din fața lui Dumnezeu și a poporului Său și va fi adus la inexistență prin distrugerea finală a păcatului și a păcătoșilor. –*Tragedia veacurilor, p. 422.*

5. Ce se înălța la cer de pe altarul de aur în fiecare dimineață și seară? Ale cui merite și mijlocire reprezenta această tămâie dulce? *Exodul 35:15, 28; 30:7,8; Apocalipsa 8:3,4.*
.....
.....

„Tămâia care se înălța cu rugăciunile lui Israel reprezintă meritele și mijlocirea Domnului Hristos, perfecta Lui neprihănire, care, prin credință, îi este atribuită poporului Său, singura care face ca închinarea ființelor păcătoase să fie primită înaintea lui Dumnezeu. Înaintea perdelei locului prea sfânt era un altar al continuei mijlociri, iar înaintea locului sfânt, era un altar al continuei ispășiri. Prin sânge și prin tămâie trebuia să se facă apropierea de Dumnezeu — simboluri ce arătau spre Marele Mijlocitor, prin care păcătoșii se pot apropia de Dumnezeu și Singurul prin care harul și mântuirea pot fi acordate celui ce se pocăiește și crede...

„Norul de tămâie ce se înălța o dată cu rugăciunile poporului Israel reprezenta neprihănirea Lui, singura care poate face ca rugăciunea păcătosului să fie vrednică de primit înaintea lui Dumnezeu; victima însângerată de pe altarul jertfelor mărturisea despre un Răscumpărător ce avea să vină;... În felul acesta, prin veacuri... credința a fost păstrată vie în inimile oamenilor, până când a sosit timpul pentru venirea lui Mesia cel făgăduit. Isus a fost lumina poporului Său — Lumina lumii — înainte de a veni pe pământ în corp omenesc.” – *Patriarhi și Profeți, pp. 353, 367.*

Tipuri și simboluri importante

6. Pe cine au reprezentat umbrele și simbolurile Sanctuarului? *Luca 10:1, prima parte; Coloseni 2:17; Evrei 9:24; 10:10,12,14.*

.....

.....

„Adevărul, asemenea unei comori de aur, a fost încredințat poporului iudeu. Sistemul iudaic, purtând semnătura Cerului, fusese instituit chiar de Domnul Hristos. Marile adevăruri ale mântuirii au fost ascunse în tipuri și simboluri. Și cu toate acestea, când Domnul Hristos a venit, iudeii nu l-au recunoscut pe Acela, către care arătau toate aceste tipuri și simboluri. Ei aveau, în mâinile lor, Cuvântul lui Dumnezeu, dar tradițiile care fuseseră transmise din generație în generație, cum și interpretările omenești ale Scripturilor, au făcut ca adevărul, așa cum este el în Hristos, să fie ascuns de ei." –*Parabolele Domnului Hristos, pp. 104.*

"Ceremoniile legate de serviciile templului, prefigurându-l pe Hristos în tipuri și umbre, au fost îndepărtate în momentul răstignirii, deoarece la Cruce tipul s-a întâlnit cu antitipul în moartea jertfei adevărate și perfecte, Mielul lui Dumnezeu." –(Manuscript 72, 1901) *Seventh-day Adventist Bible Commentary,* vol. 6, pp. 1115, 1116.

7. Ce informații sunt furnizate în Scripturi despre temelia sistemului jertfelor și a Sanctuarului cu toate serviciile sale? *Isaia 28:16; 8:13,14, prima parte; Efeseni 2:20.*

.....

.....

„În toate aceste descoperiri ale prezenței divine, slava lui Dumnezeu s-a manifestat prin Domnul Hristos. Nu numai la venirea Sa, ci de-a lungul tuturor veacurilor, după căderea omului și după ce s-a dat făgăduința mântuirii, "Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine". (2 Corinteni 5:19.) Domnul Hristos era temelia și centrul sistemului jertfelor, atât în vremea patriarhilor, cât și în epoca iudaică. De la căderea în păcat a primilor noștri părinți, n-au mai fost legături directe între Dumnezeu și om…. Toate legăturile dintre cer și neamul omenesc căzut s-au realizat prin Domnul Hristos. Fiul lui Dumnezeu a fost Cel care a dat primilor noștri părinți făgăduința răscumpărării. Fiul lui Dumnezeu a fost Acela care li S-a descoperit

patriarhilor. Adam, Noe, Avraam, Isaac, Iacov și Moise au înțeles Evanghelia. Ei au așteptat mântuirea prin Înlocuitorul și Garantul omenirii.” –*Patriarhi și Profeți, p. 366. That I May Know Him,* p. 102.

"Hristos a fost temelia întregii economii evreiești. Moartea lui Abel a fost consecința refuzului lui Cain de a accepta planul lui Dumnezeu în școala ascultării de a fi salvat prin sângele lui Isus Hristos, simbolizat prin jertfele care arătau spre Hristos.... Hristos a devenit temelia întregului sistem.” - *Solii alese, vol. 1, p. 233.*

<u>Pentru studiu suplimentar</u>

"Legea celor Zece Porunci trăiește și va trăi în veacurile veșnice. Nevoia de slujire a jertfelor și sacrificiilor a încetat atunci când tipul a întâlnit antitipul în moartea lui Hristos. În el umbra a întâlnit originalul. Mielul lui Dumnezeu a fost jertfa completă și perfectă ...

"Tipurile și umbrele, darurile și jertfele nu au avut nicio valoare după moartea lui Hristos pe cruce; dar Legea lui Dumnezeu nu a fost răstignită împreună cu Hristos. Dacă ar fi fost, Satana ar fi câștigat tot ceea ce a încercat să câștige în cer. Pentru această încercare a fost expulzat din curțile cerești. El a căzut, luând cu el îngerii pe care i-a înșelat. Și astăzi el înșală ființele umane în ceea ce privește legea lui Dumnezeu.” –(Manuscript 67, 1898) *Seventh-day Adventist Bible Commentary,* vol. 6, p. 1116.

* * *

4.
Sabatul din 22 ianuarie 2022

CETĂȚILE DE SCĂPARE

"Cetățile de scăpare desemnate pentru poporul antic al lui Dumnezeu sunt un simbol al refugiului oferit și descoperit în Isus Hristos. Jertfa adusă de Mântuitorul nostru a avut suficientă valoare pentru a face ispășirea deplină pentru păcatele întregii lumi și toți cei care prin pocăință și credință aleargă la acest Refugiu, vor găsi siguranță; Aici vor găsi pacea din cele mai apăsătoare simțăminte de vinovăție și eliberare de la condamnarea cea mai dură. Prin jertfa ispășitoare a lui Hristos și lucrarea lui de mijlocire în favoarea noastră, putem fi împăcați cu Dumnezeu. Sângele lui Hristos își va dovedi puterea de a spăla pata cea roșie a păcatului." –*Signs of the Times*, January 20, 1881.

Cetăți pentru Leviți

1. Ce le-au dat israeliții Leviților pe teritoriile diferitelor triburi? Câte dintre ele au servit ca locuri de refugiu? *Numeri 35:6,7.*

.....
.....

„Împărțirea pământului le-a fost încredințată lui Iosua și lui Eleazar, marele preot, împreună cu căpeteniile semințiilor, cu care prilej a fost hotărât prin tragere la sorți locul fiecărei seminții. Moise însuși statornicise hotarele Canaanului, așa cum trebuia împărțit între seminții, după cucerirea lui, și a ales câte o căpetenie din fiecare seminție care să ia parte la împărțire. Întrucât seminția lui Levi fusese consacrată slujbei în sanctuar, ea a fost scoasă de la împărțirea prin tragere la sorți; dar i-au fost date ca moștenire patruzeci și opt de cetăți în felurite părți ale țării.” –*Patriarhi și Profeți, p. 511.*

2. Pentru cine a asigurat Domnul aceste refugii? De ce a luat El această măsură specială de a ocroti viața umană? *Numeri 35:10-12.*

.....
.....

„Șase dintre cetățile încredințate leviților — câte trei de fiecare parte a Iordanului — au fost rânduite ca cetăți de scăpare, în care să afle refugiu ucigașul care fugea acolo. ... Această milostivă întocmire era necesară din cauza vechiului obicei al răzbunării personale, obicei după care obligația de a-l pedepsi pe ucigaș îi revenea celei mai apropiate rude sau celui mai apropiat moștenitor al mortului. În cazurile în care vina era dovedită, judecătorii nu mai aveau nevoie să mai aștepte vreo înfățișare. I se îngăduia răzbunătorului să-l urmărească pe criminal pretutindeni și să-l ucidă oriunde l-ar fi găsit. Domnul nu a socotit că este bine să desființeze atunci acest obicei, dar S-a îngrijit de siguranța acelora care ucideau pe cineva fără voie." –*Patriarhi și Profeți, p. 515.*

<u>Dispoziții în caz de omor</u>

3. Ce exemplu dau Scripturile despre o ucidere neintenționată? Ce trebuia să facă fugarul pentru a scăpa de răzbunare? *Deuteronom 19:4-6,10.*

.....

.....

„Acela care alerga către cetatea de scăpare nu trebuia să zăbovească. Trebuia să-și părăsească familia și treburile. Nu mai avea timp să-și ia rămas bun de la cei iubiți ai săi. Viața lui era în primejdie și oricare alt interes trebuia să fie sacrificat față de acest unic scop — să ajungă la locul de scăpare. Oboseala era uitată, piedicile nu mai erau luate în seamă. Fugarul nu îndrăznea nici o clipă măcar să meargă mai încet până ajungea dincolo de zidurile cetății." – *Patriarhi și Profeți, p. 517.*

4. Deoarece țara era împărțită de râul Iordan, unde erau situate orașele speciale? *Numeri 35:13-15.*

.....

.....

"Orașele de refugiu au fost distribuite astfel încât să fie la o jumătate de zi de călătorie din fiecare parte a țării. Drumurile care duceau la ei trebuiau să fie întotdeauna în stare bună de funcționare; pe tot parcursul drumului trebuiau ridicate indicatoare care aveau cuvântul "Refugiu" cu caractere simple, evidențiate, pentru ca cel

care fugea să nu fie întârziat vreo clipă....

„Păcătosul este în primejdie de moarte veșnică atâta timp cât nu caută adăpost la Domnul Hristos; și după cum șovăiala și nepăsarea puteau să-l lipsească pe fugar de unica șansă de a supraviețui, tot astfel amânarea și indiferența se pot dovedi a fi ruina sufletului. Satana, vrăjmașul cel mare, este pe urmele oricărui suflet care a nesocotit Legea sfântă a lui Dumnezeu, iar acela care nu-și dă seama de primejdia în care se află și nu caută cu toată hotărârea scăpare în locul de veșnică adăpostire va cădea pradă pierzătorului.” – *Patriarhi și Profeți, pp. 515, 517.*

<u>Judecata autorităților</u>

5. La ce examinare trebuia supus ucigașul înainte de a i se permite să rămână într-un astfel de oraș și să fie protejat? *Numeri 35:23-25. Iosua 20:4,5.*

.....

.....

„Oricine putea să se folosească de această înlesnire, fie evreu, fie străin, fie trecător. Dar, dacă cel nevinovat nu trebuia să fie ucis în chip pripit, nici cel vinovat nu trebuia să rămână nepedepsit. Cazul fugarului trebuia să fie cercetat de autoritățile locului, după dreptate, și numai dacă nu era găsit vinovat de presupusa ucidere urma să fie adăpostit în cetatea de scăpare. Vinovatul era dat pe mâna răzbunătorului. Iar aceia care erau îndreptățiți la adăpostire puteau să aibă parte de ea numai cu condiția de a rămâne în cetatea de scăpare. Dacă părăsea granițele prescrise și era găsit de răzbunătorul sângelui, trebuia să plătească cu viața disprețuirea grijii lui Dumnezeu. La moartea marelui preot, li se dădea totuși libertate acelora care-și aflaseră adăpost în cetatea de scăpare să se înapoieze la posesiunile lor.„ – *Patriarhi și Profeți, pp. 515, 516.*

6. Ce cerințe stricte trebuia să îndeplinească ucigașul pentru a nu se expune pericolului? *Numeri 35:26,27.*

.....

.....

„Prizonierul care părăsea vreodată cetatea de scăpare era lăsat în mâinile răzbunătorului sângelui. În felul acesta, poporul era învățat

să umble pe calea prevăzută de înțelepciunea infinită pentru siguranța lui. În același fel, nu e îndeajuns ca păcătosul doar să creadă în Hristos în vederea iertării păcatelor sale, ci trebuie și să rămână în El, prin credință și ascultare. "Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu rămâne nici o jertfă pentru păcate, ci doar o așteptare înfricoșată a judecății și văpaia unui foc care va mistui pe cei răzvrătiți". Evrei 10:26,27. –*Patriarhi și Profeți, p. 517.*

<u>Simbol al refugiului oferit în Hristos</u>

7. Doar când putea făptașul să se întoarcă liber acasă? Cine era reprezentat de cetățile de refugiu? *Numeri 35:28; Iosua 20:6.*
.....
.....

„Cetățile de scăpare rânduite pentru poporul Său din vechime erau o preînchipuire a refugiului rânduit în Domnul Isus Hristos. Același Mântuitor îndurător care a creat cetățile acestea de scăpare a creat, prin vărsarea propriului Său sânge, un adăpost sigur pentru călcătorul Legii lui Dumnezeu, în care să afle scăpare de moartea a doua. Nici o putere nu este în stare să smulgă din mâinile Sale sufletele care caută la El iertare. "Acum dar nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus". 'Cine-i va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi", pentru ca "să găsim o puternică îmbărbătare noi, a căror scăpare a fost să apucăm nădejdea care ne era pusă înainte" Romani 8:1, 34; Evrei 6:18." – *Patriarhi și Profeți, pp. 516, 517.*

<u>Pentru studiu suplimentar</u>

„La cercetarea unui caz de moarte, pârâtul nu trebuia să fie condamnat pe temeiul mărturiei unui singur martor, chiar dacă împrejurările ar fi vorbit cu tărie împotriva lui. Porunca Domnului glăsuia astfel: "Dacă un om omoară pe cineva, ucigașul să fie pedepsit pe mărturia martorilor. Un singur martor nu va fi de ajuns ca să fie osândit cineva la moarte". Numeri 35: 30. Domnul Hristos a fost Acela care i-a dat lui Moise instrucțiunile acestea pentru Israel și, atunci când El Se afla personal cu ucenicii Săi pe pământ și-i învăța cum să se poarte cu cel greșit, Marele Învățător a repetat învățătura că mărturia unui singur om nu este îndestulătoare pentru a

declara nevinovat sau pentru a osândi pe cineva. Vederile și părerile unui singur om nu trebuie să fie decisive în problemele aflate în discuție. În toate aceste cazuri, trebuie ca doi sau mai mulți să fie uniți și să poarte răspunderea împreună, "pentru ca orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori." Matei 18:16." *–Patriarhi și Profeți, p. 516.*

* * *

5.
Sabatul din 29 ianuarie 2022

SIMBOLURI ȘI PROFEȚII DESPRE MESIA

„Moise, către încheierea lucrării sale de conducător și învățător al lui Israel, a profetizat în mod lămurit despre Mesia care avea să vină. "Domnul Dumnezeul tău", spunea el adunării oștirii lui Israel, "îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el". Și Moise îi asigură pe israeliți că Însuși Dumnezeu îi descoperise aceasta pe când se găsea pe Muntele Horeb, zicând: "Le voi ridica din mijlocul fraților lor un proroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura Lui, și El va spune tot ce-i voi porunci Eu". Deuteronomul 18:15,18." *–Istoria Faptelor Apostolilor, p. 222.*

Șarpele de aramă

1. Ce atitudine s-a răspândit uneori printre israeliți în pustie? Care au fost consecințele amare ale unui spirit nerecunoscător? *Numeri 21:4-6.*

.....
.....

"În timp ce poporul călătorea din Hor pe calea Mării Roșii, pentru a înconjura țara Edomului, era foarte descurajat și s-a plâns de greutățile drumului.... Murmurările copiilor lui Israel erau nerezonabile, iar nerezonabilul ajunge întotdeauna la extreme. Ei au rostit minciuni spunând că nu au pâine, nici apă. Amândouă le erau date printr-o minune a milostivirii lui Dumnezeu. Pentru a-i pedepsi pentru nerecunoștința și plângerile lor împotriva lui Dumnezeu,

Domnul a permis șerpilor înflăcărați să-i muște. Erau numiți înfocați, deoarece mușcătura lor producea inflamații dureroase și moarte rapidă. Israeliții, până atunci, au fost feriți de acești șerpi în pustie, printr-o minune continuă; pentru că pustia prin care călătoreau era plină cu șerpi veninoși." – *Spiritual Gifts,* vol. 4a, pp. 40, 41.

2. Ce și-au dat seama israeliții când au văzut mulți oameni murind din cauza mușcăturilor de șarpe? Cum i-a salvat Domnul după ce și-au recunoscut și mărturisit păcatul? *Numeri 21:7,8.*
.....
.....

"Moise a spus poporului că Dumnezeu i-a păzit până acum, că nu au fost răniți de șerpi, ceea ce a fost un semn al îngrijirii Sale față de ei. El le-a spus că din cauza murmurărilor lor inutile, a plângerilor de greutățile din călătoria lor, Dumnezeu a permis să fie mușcați de șerpi. Aceasta pentru a le arăta că Dumnezeu i-a păzit de multe și mari rele, care, dacă ar fi permis să vină asupra lor, ar fi suferit de ceva ce ar fi putut numi greutăți. Dar Dumnezeu a pregătit calea înaintea lor. Nu era nici o boală printre ei. Picioarele nu li s-au umflat în toate călătoriile lor, nici hainele nu s-au învechit. Dumnezeu le-a dat hrana îngerilor și apa cea mai curată din stâncă. Și cu toate aceste dovezi ale iubirii Sale, dacă ei se plâng, El trimite asupra lor judecățile Sale pentru nerecunoștința lor....

"Israeliții s-au îngrozit și s-au smerit din cauza șerpilor și și-au mărturisit păcatul murmurării." – *Spiritual Gifts, vol. 4a, pp. 41, 42.*

3. Ce s-a întâmplat cu cei care au fost mușcați de șerpii veninoși când au crezut și au împlinit soluția simplă, divină? Pe cine a reprezentat șarpele de pe stâlp, prin care cei care s-au pocăit au fost vindecați nu doar de mușcătura veninoasă a șarpelui, ci și de păcat? *Numeri 21:9; Ioan 3:14,15.*
.....
.....

"`Înălțarea șarpelui de aramă trebuia să-i aducă lui Israel o învățătură însemnată. Ei nu se puteau salva singuri de sub puterea ucigătoare a otrăvii din rănile lor. Numai Dumnezeu putea să-i vindece. Și, cu toate acestea, ei trebuia să dea pe față credință în

mijloacele rânduite de El. Ca să trăiască, trebuia să privească. Credința îi făcea să fie bine primiți de Dumnezeu și, prin faptul că priveau la șarpe, își dovedeau credința. Ei știau că nu este nici o putere în șarpe, dar acesta era un simbol al Domnului Hristos; și astfel nevoia credinței în meritele Lui a fost prezentată minții lor. Mai înainte, mulți dintre ei aduseseră jertfe și crezuseră că prin aceasta și-au ispășit cu îndestulare păcatele. Ei nu se încredeau în Mântuitorul ce trebuia să vină, pe care aceste jertfe doar Îl preînchipuiau. Domnul dorea acum să le arate că jertfele lor nu aveau mai multă putere în ele însele decât șarpele de aramă, ci, tot așa, aveau rostul să le îndrepte gândurile la Domnul Hristos, care era Jertfa cea mare pentru păcat." –*Patriarhi și Profeți, p. 430.*

O stea din Iacob

4. Ce profeție le-a proclamat Domnul Moabiților cu privire la lumina și puterea care aveau să fie date de viitorul Mesia? *Numeri 24:17,19.*

.....
.....

„Înainte de a se întoarce la poporul său, Balaam a rostit o profeție, cea mai frumoasă și sublimă despre Mântuitorul lumii și distrugerea finală a dușmanilor lui Dumnezeu: 'Îl văd, dar nu acum, Îl privesc, dar nu de aproape. O stea răsare din Iacov, Un toiag de cârmuire se ridică din Israel. El străpunge laturile Moabului și prăpădește pe toți copiii lui Set." Lui i s-a permis să privească de-a lungul veacurilor până la prima venire a lui Hristos și apoi mai departe spre a doua Sa apariție, în putere și slavă. El l-a văzut pe Împărat mai presus de toți împărații, dar nu în prezent. El a văzut măreția și gloria Sa, dar de la o mare distanță. El avea să fie printre morții cei răi, care vor învia la a doua înviere, să audă osânda cumplită: "Plecați de la Mine, blestemaților.' El a văzut pe cei răscumpărați în cetatea lui Dumnezeu, în timp ce el însuși avea să fie închis afară cu cei răi." – *Signs of the Times, December 16, 1880.*

5. Dacă poporul lui Dumnezeu dorește prosperitate și să fie bine din punct de vedere spiritual, ce sceptru trebuie să recunoască și să onoreze? Cine este Luceafărul strălucitor de dimineață care

dă credință și speranță fiecărui păcătos? *Psalmul 110:2; 2 Petru 1:19. Apocalipsa 22:16.*
.....
.....

„Șechina se depărtase de la sanctuar, dar Copilul din Betleem era învăluit în slava în fața căreia îngerii se prosternau. Acest prunc neștiutor era sămânța făgăduită, către care arăta primul altar de la poarta Edenului. Acesta era Șilo, Pacificatorul. Era Acela care Se numise în fața lui Moise EU SUNT. Era Acela care în stâlpul de nor și de foc fusese conducătorul lui Israel. Era Acela despre care văzătorii prorociseră cu mult înainte. El era Dorința tuturor națiunilor, Rădăcina și Vlăstarul lui David și Luceafărul strălucitor de dimineață. Numele acelui plăpând pruncușor, înscris în registrul lui Israel, care-L declara ca fiind fratele nostru, era nădejdea neamului omenesc decăzut. Copilul pentru care se plătise răscumpărare era Acela care trebuia să plătească prețul de răscumpărare pentru păcatele întregii omeniri. Era adevăratul "Mare Preot pus peste casa lui Dumnezeu", conducătorul "preoției care nu poate trece de la unul la altul", Mijlocitorul de la "dreapta Măririi în locurile preaînalte." Evrei 10:21; 7:24, 1:3." – *Hristos Lumina Lumii, p. 52.*

<u>Un profet de urmat</u>

6. Ce altă profeție a prezentat minunata venire a lui Mesia în rolul unui profet ca Moise? Când a fost prezentat acest privilegiu, ce trebuiau să facă oamenii? *Deuteronom 18:15,16.*
.....
.....

„Moise era un tip al lui Hristos. "Domnul Dumnezeul tău", spunea el adunării oștirii lui Israel, "îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el." Deuteronom 18:15. „Dumnezeu a considerat că e bine să-i facă lui Moise educația în școala suferinței și umilinței, înainte de a fi pregătit să conducă oastea lui Israel către Canaanul pământesc. Israelul lui Dumnezeu care călătorește către Canaanul ceresc are un Conducător care nu avea nevoie de nici o pregătire pe pământ care să-L facă destoinic pentru misiunea Lui de Conducător divin. Și, cu toate acestea, El a

fost făcut desăvârșit prin suferință; căci prin faptul că a suferit și a fost ispitit, poate să ajute acelora care sunt ispitiți.” Evrei 2:10,18. Mântuitorul nostru nu a manifestat nici o slăbiciune sau nedesăvârșire; cu toate acestea, a murit pentru a câștiga pentru noi o intrare în locul făgăduit.” –*Patriarhi și Profeți, p. 480.*

7. Care este marele rol al acestui Profet al Domnului? Care vor fi consecințele pentru cei care nu ascultă de El ca purtător de cuvânt al lui Dumnezeu? *Deuteronom 18:18,19; Faptele Ap. 3:22,23; 7:37.*

.....

.....

„Prin Moise, planul lui Dumnezeu, de a-L trimite pe Fiul Său ca Răscumpărător al neamului omenesc, a fost păstrat înaintea lui Israel. Într-o împrejurare, cu puțin timp înainte de moartea sa, Moise a zis: “Domnul, Dumnezeul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el!” Moise fusese îndrumat clar pentru Israel cu privire la lucrarea lui Mesia care avea să vină. “Le voi ridica din mijlocul fraților lor un proroc ca tine”, au fost cuvintele lui Iehova către slujitorul Său, “voi pune cuvintele Mele în gura lui, și le va spune tot ce-i voi porunci Eu.” Deuteronom 18:15,18.” – *Profeți și Regi, p. 684.*

<u>Pentru studiu suplimentar</u>

„Printre iudei, se aflau totuși suflete statornice, urmași ai aceluiași neam sfânt prin care fusese păstrată cunoașterea de Dumnezeu. Aceștia așteptau încă nădejdea făgăduinței făcute strămoșilor. Ei își întăreau credința, cercetând asigurarea dată prin Moise: “Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un proroc ca mine; pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune.” Faptele apostolilor 3:22. De asemenea, ei citeau cum Dumnezeu Îl va unge pe Acela care avea “să aducă vești bune celor nenorociți”, “să vindece pe cei cu inima zdrobită, să vestească robilor slobozenia” și să vestească “un an de îndurare al Domnului.” Isaia 61:1,2. Ei citeau cum El “va așeza dreptatea pe pământ”, cum “ostroavele vor nădăjdui în legea Lui”, cum “neamuri vor umbla în lumina ta, și împărați în strălucirea razelor tale.” Isaia 42:4; 60:3. *Hristos Lumina Lumii, p.34.*

6.
Sabatul din 5 februarie 2022

CĂPETENIE ȘI ÎMPĂRAT SPIRITUAL

„Înainte de a-i părăsi pe ucenicii Săi, Hristos le-a arătat în mod clar care este natura Împărăției Sale. Le-a readus în minte ceea ce le spusese mai înainte despre ea. Le-a declarat că scopul Lui nu era acela de a întemeia în lumea aceasta o împărăție trecătoare, ci o împărăție spirituală. El nu trebuia să domnească pe tronul lui David ca un împărat pământesc. Le-a deschis din nou Scripturile, arătându-le că toate prin câte trecuse El fuseseră rânduite în cer, în consfătuirile dintre Tatăl și El Însuși. Totul fusese prevestit de bărbați inspirați de Duhul Sfânt. Vedeți, zise El, că tot ce v-am spus cu privire la lepădarea Mea ca Mesia s-a împlinit. Tot ce am spus cu privire la umilirea și la moartea cu care trebuia să mor s-a făcut întocmai.” – *Hristos Lumina Lumii, p. 820.*

<u>Căpetenia oștirii cerești</u>

1. Cine i s-a arătat lui Iosua lângă Ierihon după ce israeliții au trecut Iordanul? Ce a întrebat Iosua? *Iosua 5:13.*

.....

.....

„Când Iosua a pornit dimineața înainte de cucerirea Ierihonului, a apărut înaintea lui un războinic complet echipat pentru luptă. Iosua s-a dus spre el și i-a zis: „Ești dintre ai noștri sau dintre vrăjmașii noștri?” El a răspuns: „Nu, ci Eu sunt Căpetenia oștirii Domnului și acum am venit.” "Dacă ochii lui Iosua ar fi fost deschiși ... ar fi văzut îngerii Domnului tăbărâți în jurul copiilor lui Israel; căci armata instruită a cerului a venit să lupte pentru poporul lui Dumnezeu și Căpitanul oștirii Domnului era acolo să comande…. Nu a fost Israel, ci Căpitanul oștirii Domnului, Cel care a cucerit Ierihonul. Dar Israel și-a avut partea lui de adus la îndeplinire prin a-și arăta credința în Căpitanul mântuirii lor.". *–Fii și Fiice ale lui Dumnezeu, p. 160.*

2. Ce a făcut Iosua imediat ce a aflat cine era acesta? Conform Spiritului Profetic, cine era această "Căpetenie"? *Iosua 5:14,15.*
……
……

„...Înainte de toate însă, el căută să se asigure că Dumnezeu îl călăuzește; și asigurarea aceasta i-a fost dată. Când s-a retras din tabără ca să fie singur și să se roage ca Dumnezeul lui Israel să meargă înaintea poporului Său, a văzut un războinic înarmat, de statură înaltă și cu înfățișare impunătoare, "cu sabia scoasă din teacă". La somația lui Iosua: "Ești dintre ai noștri sau dintre vrăjmașii noștri?" El a răspuns: "Nu, ci Eu sunt Căpetenia oștirii Domnului și acum am venit". (Iosua 5, 13-15.) Aceeași poruncă pe care o primise Moise la Horeb: "Scoate-ți încălțămintea din picioare, căci locul pe care stai este sfânt", i-a descoperit lui Iosua caracterul Străinului misterios. Cel care stătea înaintea conducătorului lui Israel era Domnul Hristos, Cel Prea Înalt. Copleșit de teamă sfântă, Iosua s-a aruncat cu fața la pământ, s-a rugat și a auzit asigurarea: "Iată dau în mâinile tale Ierihonul și pe împăratul lui, pe vitejii lui ostași". Apoi a primit instrucțiuni cu privire la cucerirea cetății." – *Patriarhi și Profeți, pp. 487, 488.*

<u>Planul lui David</u>

3. Ce dorință a început să crească în inima și mintea lui David când națiunea a scăpat de amenințările și hărțuirea dușmanilor? Cunoscând intenția sa, ce mesaj i-a dat Domnul? *2 Samuel 7:1,2,4-7.*
……
……

„Cortul clădit de Moise, cu tot ce ținea de serviciul sanctuarului, în afară de chivot, era încă la Ghibea. Era planul lui David acela de a face din Ierusalim centrul religios al națiunii. El a făcut un palat pentru sine și i se părea că nu era potrivit să lase chivotul lui Dumnezeu într-un cort. S-a hotărât deci să zidească pentru el un templu de o așa măreție, încât să arate cât de mult prețuiește Israel onoarea făcută națiunii de faptul că prezența Domnului, Împăratul lor, era în mijlocul lor. Spunându-i profetului Natan planul său, a primit un răspuns încurajator: "Du-te și fă tot ce ai pe inimă, căci Domnul este cu tine." –*Patriarhi și Profeți, p. 711.*

4. Ce experiențe minunate i-a amintit Domnul lui David prin profetul Natan? *2 Samuel 7:8,9.*

.....
.....

„Dar, în aceeași noapte, cuvântul Domnului i-a vorbit lui Natan, încredințându-i o solie pentru împărat. David urma să fie lipsit de privilegiul de a construi o casă pentru Dumnezeu, dar i s-a dat asigurarea bunăvoinței lui Dumnezeu față de el, față de urmașii lui și față de împărăția lui Israel: "Te-am luat de la pășune, de la oi, ca să fii căpetenie peste poporul Meu, peste Israel; am fost cu tine pretutindeni pe unde ai mers, am nimicit pe toți vrăjmașii tăi dinaintea ta, și ți-am făcut numele mare, ca numele celor mari de pe pământ; am dat un loc poporului Meu, lui Israel, și l-am sădit ca să locuiască în el și să nu mai fie tulburat, ca să nu-l mai apese cei răi ca mai înainte." – *Patriarhi și Profeți, pp. 711, 712.*

5. Ce promisiuni a făcut Domnul atunci pentru a-și binecuvânta poporul? Cine va construi cu adevărat "o casă"? *2 Samuel 7:10,11.*

.....
.....

„David "a căutat ani de zile să-și facă datoria de slujitor credincios al lui Dumnezeu; el la întărirea regatului său și, sub domnia sa, ajunsese la putere și prosperitate ca niciodată înainte. El a adunat depozite bogate de materiale pentru construirea casei lui Dumnezeu,…

"Și Domnul nu l-a părăsit pe David." –*Conflict and Courage, p. 182.*

"Binecuvântarea vine în urma iertării; iertarea vine prin credința că păcatul, mărturisit și pocăit, este pus asupra Marelui purtător de păcate. Astfel, de la Hristos vin toate binecuvântările noastre. Moartea Lui este o jertfă ispășitoare pentru păcatele noastre. El este marele Mijlocitor prin care primim mila și favoarea lui Dumnezeu." – *Înalta noastră Chemare, p. 83.*

6. Cine avea să construiască o casă Domnului după moartea lui David? În timp ce profeția se referea în primul rând la Solomon, cine era descendentul lui David al cărui regat avea să dăinuie veșnic? *2 Samuel 7:12,13. 1 Regi 8:20. Luca 1:32,33.*
.....
.....

„Din ziua în care lui Solomon i s-a încredințat lucrarea de construire a templului și până la finalizarea lui, scopul său declarat a fost acela de a construi" o casă pentru numele Domnului, Dumnezeului lui Israel.' Acest scop a fost pe deplin recunoscut înaintea adunării lui Israel în timpul dedicării templului. În rugăciunea sa, el a recunoscut că Iehova spusese: "numele Meu va fi acolo.'" *–Review and Herald, January 11, 1906.*

„Însă, întrucât dorise să zidească o casă pentru Dumnezeu, lui David i s-a dat făgăduința: "Domnul îți vestește că-ți va zidi o casă.... Eu îți voi ridica un urmaș după tine.... El va zidi Numelui Meu o casă, și voi întări pe vecie scaunul de domnie al împărăției lui." *–Patriarhi și Profeți, p. 712.*

<u>Un tron întărit pentru veșnicie</u>

7. Cât avea să dureze domnia adevăratului descendent al lui David? La cine se referă de fapt această minunată profeție? *2 Samuel 7:14-16; Ieremia 23:5; Fapte 2:30. Daniel 7:13,14.*
.....
.....

„Mesia avea să fie din linie împărătească, căci în profeția rostită prin Iacov Domnul a spus: "Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, nici toiagul de cârmuire dintre picioarele lui, până va veni Șilo. Și de El vor asculta toate popoarele". Genesa 49:10." *–Istoria Faptelor Apostolilor, p. 223.*

„Mântuitorul cel înălțat trebuie să fie prezentat ca fiind Mielul înjunghiat ce stă pe scaunul de domnie și își îndeplinește lucrarea Sa rodnică pentru a împărți binecuvântările neprețuite ale legământului, pe care le-a plătit cu prețul propriei vieți pentru răscumpărarea fiecărui suflet ce se va încrede în El. Ioan nu putea să exprime în cuvinte această iubire. Ea era prea adâncă, prea vastă. El cheamă întreaga familie omenească să o contemple. Domnul Hristos

mijlocește pentru biserică în curțile cerești, pledând în favoarea celor pentru care a plătit prețul răscumpărării cu sângele Său. Secolele și mileniile nu vor reuși să micșoreze valoarea acestui sacrificiu ispășitor.” - *Evanghelizare, p. 191.*

Pentru studiu suplimentar

"Ultimii ani ai vieții lui David au fost marcați de un devotament credincios față de Dumnezeu. El și-a jelit păcatele și îndepărtarea de preceptele drepte ale lui Dumnezeu, care i-au întunecat caracterul și au dat prilej dușmanilor Domnului să hulească. Domnul, prin îngerul Său, a dat poruncă lui David, și i-a dat un model al casei pe care Solomon trebuia să o zidească. Un înger a fost însărcinat să stea lângă David în timp ce el scria, în folosul lui Solomon, instrucțiunile importante cu privire la amenajarea casei. Inima lui David era dedicată lucrării. El a dat pe față seriozitate și devotament în a face pregătiri intense pentru clădire, și nu a cruțat nici muncă, nici cheltuieli, ci a făcut donații importante din propria avere, dând astfel un exemplu nobil poporului său, care, din toată inima, nu a ezitat să-l urmeze.” –*Spiritual Gifts, vol. 41, p. 94.*

* * *

7.
Sabatul din 12 februarie 2022

NATURA UMANĂ ȘI DIVINĂ

„Hristos a luat trup omenesc pentru a putea veni în contact cu oamenii. Era nevoie de un Mântuitor divin-omenesc pentru a aduce lumii mântuirea. Și bărbaților și femeilor le-a fost încredințată însărcinarea sacră de a face cunoscut "bogățiile nepătrunse ale lui Hristos". Efeseni 3:8." –*Istoria Faptelor Apostolilor, p. 134.*

"Hristos nu ar fi putut veni pe acest pământ cu slava pe care o avea în curțile cerești. Ființele umane păcătoase nu ar fi putut suporta să Îl vadă. El și-a acoperit divinitatea cu veșmântul umanității, dar nu s-a despărțit de divinitatea Sa. Un Mântuitor divino-uman, El a venit să stea în fruntea rasei căzute, să împărtășească din experiența ei de la copilărie până la maturitate." –(*Review and Herald,* June 15, 1905).

"Hristos nu și-a schimbat divinitatea pentru umanitate; ci și-a îmbrăcat divinitatea în umanitate." –(*Review and Herald,* October 29, 1895) *Seventh-day Adventist Bible Commentary,* vol. 5, p. 1128.

<u>Născut dintr-o fecioară</u>

1. Ce afirmă profeția cu privire la concepția și nașterea Fiului lui Dumnezeu? Cum a fost posibil ca o fecioară să conceapă și să nască un fiu? *Isaia 7:14. Matei 1:20.*

.....
.....

„Cu cât ne gândim mai mult la faptul că Domnul Hristos a devenit un copilaș aici, pe pământ, cu atât întruparea Sa este mai grandioasă. Cum este posibil ca acel copilaș neajutorat, aflat în staulul din Betleem, să fie totuși Fiul divin al lui Dumnezeu? Deși nu putem să înțelegem, putem să credem că Acela care a făcut lumile a devenit un copilaș neajutorat pentru noi. Deși era mai presus de oricare dintre îngeri, deși era asemenea Tatălui de pe scaunul de domnie al cerului, El S-a făcut asemenea nouă. În El, Dumnezeu și omul au devenit una și tocmai în faptul acesta găsim speranță pentru neamul omenesc căzut. Când privim la Hristos în trup, privim la

Dumnezeu în natura omenească și vedem în El strălucirea slavei divine, expresia chipului lui Dumnezeu Tatăl.” *Solii alese, vol. 3, 128*

"Emanuel, Dumnezeu cu noi," aceasta înseamnă totul pentru noi. Ce temelie largă pune credinței noastre. Ce mare speranță a nemuririi pune în fața sufletului credincios. Dumnezeu cu noi în Hristos Isus să ne însoțească la fiecare pas al călătoriei spre cer.” *–My Life Today, p. 290.*

2. Pe teritoriul celor douăsprezece triburi și între sutele de sate, unde avea să se nască așteptatul Descendent al lui David? Cum este descris Conducătorul "a cărui obârșie se suie până în" veșnicie? *Mica 5:2.*

.....

.....

„Suveranul Universului nu a fost singur în lucrarea Sa de binefacere. El a avut un tovarăș, un conlucrător, care putea aprecia planurile Sale și putea fi părtaș bucuriei Sale de a da fericire ființelor create de El. “La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu.” *Ioan 1:1,2*. Hristos, Cuvântul, singurul Fiu al lui Dumnezeu era una cu veșnicul Tată — una în natură, în caracter și în scop — singura Ființă care putea intra în toate sfaturile și planurile lui Dumnezeu. “Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșniciilor, Domn al păcii.” *Isaia 9:6.* Obârșia Lui “se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veșniciei” *Mica 5:2*. Fiul lui Dumnezeu, El Însuși, declară despre Sine: “Domnul m-a făcut cea dintâi dintre lucrările Lui. Eu am fost așezată din veșnicie, ... când a pus temeliile pământului, eu eram meșterul Lui, la lucru lângă El, și în toate zilele eram desfătarea Lui, jucând neîncetat înaintea Lui*” Proverbe 8:22-30.*” *–Patriarhi și Profeți, p. 34.*

<u>Descendent al lui David</u>

3. Care urma să fie moștenirea lui Mesia - o familie obscură, necunoscută sau una foarte respectată? Ce onoare a primit Isus, fiind descendent regal? *Psalmul 132:11; Romani 1:3,4.*

.....

.....

„În contrast puternic cu acest om umil a fost Mesia cel așteptat al evreilor. Ei au crezut că va veni cu onoare și slavă și că va ridica prin puterea armelor, tronul lui David. Și au murmurat: Acesta nu poate fi Cel care va răscumpăra Israelul. Nu este acesta Isus, fiul lui Iosif, al cărui tată și mamă îi cunoaștem? Și au refuzat să-L creadă dacă nu le va da vreun semn deosebit. Ei și-au deschis inimile spre necredință, iar prejudecățile i-au luat în stăpânire și le-a orbit judecata, astfel încât nu au dat crezare dovezilor deja date când inimile lor erau încântate de convingerea că Acesta este Răscumpărătorul care li s-a adresat." –*The Spirit of Prophecy, vol. 2, p. 112.*

4. Care era frumoasa promisiune cu privire la descendența regală a lui Mesia? Ce pretenție unică avea? *Psalmul 89:3,4,35,36; Luca 1:31-33.*

.....

.....

„... Isus dovedea pentru prima dată că știa care este adevărata relație dintre El și Dumnezeu. Înainte de nașterea Sa, îngerul îi spusese Mariei: "El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui Preaînalt; și Domnul Dumnezeu Îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David. Va împărăți peste casa lui Iacov în veci." Luca 1:32,33. Maria cugetase la aceste cuvinte în inima ei; totuși, deși credea că fiul ei urma să fie Mesia lui Israel, ea nu înțelegea misiunea Lui. Nici de data aceasta nu înțelegea cuvintele Lui, dar își dădea seama că El nega legăturile de sânge cu Iosif și Se înfățișa ca Fiu al lui Dumnezeu." –*Hristos Lumina Lumii, pp. 81, 82.*

5. În plus, ce altă caracteristică genealogică distinctivă avea adevăratul Mesia? Cât de devreme în istorie a fost prezentată această caracteristică de identificare? *Genesa 49:10. Psalmul 108:8.*

.....

.....

„Cuvintele rostite de Iacov înainte de a muri i-au umplut de nădejde: "Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, nici toiagul de cârmuire dintre picioarele lui, până va veni Șilo". Geneza 49:10.

Puterea slăbită a lui Israel dovedea că venirea lui Mesia era aproape. Profeția lui Daniel descria gloria domniei Sale peste o împărăție care trebuia să urmeze după toate împărățiile pământești; și profetul spunea: "Ea însăși va dăinui veșnic." Daniel 2:44. În timp ce puțini înțelegeau natura misiunii lui Hristos, exista o nădejde larg răspândită că va veni un prinț puternic, care avea să-și stabilească împărăția în Israel și să fie eliberatorul națiunilor. – *Hristos Lumina Lumii, p. 34.*

<u>Un Fiu numit "Dumnezeu puternic"</u>

6. Pe lângă faptul că se încadrează perfect în genealogia exactă, potrivit profeției, ce natură specială urma să aibă viitorul Mesia?
Isaia 9:6,7; 1 Timotei 3:16.
.....
.....

„Mintea omenească nu este în stare să înțeleagă umilirea omului Isus Hristos, dar divinitatea Sa și existența Sa înainte de a fi creată lumea nu pot să fie puse niciodată la îndoială de aceia care cred Cuvântul lui Dumnezeu. Apostolul Pavel vorbește despre Mijlocitorul nostru, singurul Fiu al lui Dumnezeu, care, în starea de slavă, purta chipul lui Dumnezeu, Comandantul tuturor oștirilor cerești și care, când Și-a înveșmântat divinitatea în natura omenească, a luat chip de rob. Isaia declară: „Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: «Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșniciilor, Domn al păcii". El va face ca domnia Lui să crească și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și neprihănire, de acum și-n veci de veci." Isaia 9:6,7." - *Solii alese, vol. 1, p. 243.*

7. Prin urmare, cum L-a numit David pe descendentul său divin?
Psalmul 110:1; Evrei 1:8.
.....
.....

„Domnul Hristos a fost Dumnezeu ca esență și în sensul cel mai înalt. El a fost cu Dumnezeu din veșnicie, Dumnezeu peste toate lucrurile, binecuvântat pentru veșnicie. Domnul Isus Hristos, Fiul divin al lui Dumnezeu, a existat din veșnicie ca persoană distinctă, și

totuși una cu Tatăl. El a fost Slava neîntrecută a cerului. El a fost Comandantul făpturilor cerești inteligente și a avut dreptul de a primi omagiul plin de adorare al îngerilor. Acest drept nu a fost luat abuziv de la Dumnezeu. „Domnul m-a făcut cea dintâi dintre lucrările Lui, înaintea celor mai vechi lucrări ale Lui”, declară El. „am fost așezată din veșnicie, înainte de orice început, înainte de a fi pământul. Am fost născută când încă nu erau adâncuri, nici izvoare încărcate cu ape; am fost născută înainte de întărirea munților, înainte de a fi dealurile, când nu erau încă nici pământul, nici câmpiile, nici cea dintâi fărâmă din pulberea lumii. Când a întocmit Domnul cerurile, eu eram de față; când a tras o zare pe fața adâncului...” Proverbe 8:22-27.” –*Review and Herald,* April 5, 1906; *Solii alese, vol 1, pp. 247,248.*

Pentru studiu suplimentar

"Maiestatea cerului nu a fost recunoscută în deghizarea umanității. El era Învățătorul divin trimis de la Dumnezeu, Comoara slăvită dată omenirii. El era mai frumos decât fiii oamenilor, dar slava Lui fără egal era ascunsă sub o mantie a sărăciei și a suferinței. El și-a acoperit slava pentru ca Divinitatea să poată atinge umanitatea, iar comoara de o imensă valoare nu a fost înțeleasă de rasa umană ...

“Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi.” Ioan 1:14. Comoara este într-adevăr ascunsă sub veșmântul umanității. Hristos este „bogățiile nepătrunse,” iar cel care Îl găsește pe Hristos găsește cerul. Agentul uman care privește la Isus, care posedă prin credință farmecul Său fără egal, găsește comoara veșnică.” –*That I May Know Him, p. 58.*

* * *

8.
Sabatul din 19 februarie 2022

VIAȚA ȘI LUCRAREA SA

„Fiecare act săvârșit de Hristos în lucrarea Sa avea o țintă larg cuprinzătoare. Aceasta cuprindea mai mult decât părea la prima vedere... În timp ce Isus îi ajuta pe toți aceia care veneau la El, dorința Lui era să le dea o binecuvântare și acelora care nu veneau. În timp ce-i atrăgea pe vameși, pe păgâni și pe samariteni, El dorea să ajungă la inima preoților și învățătorilor care se închiseseră în prejudecată și în tradiție. El n-a lăsat neîncercat nici un mijloc prin care Se putea apropia de ei. Trimițând pe leprosul vindecat la preot, El le-a dat o dovadă al cărei scop era să le dezarmeze prejudecățile." – *Hristos Lumina Lumii, p. 265.*

<u>Refugiu în Egipt</u>

1. Unde l-au dus Iosif și Maria pe copilul Isus pentru a scăpa de pericolul iminent? Apoi, după ce pericolul a trecut, ce chemare au primit? *Osea 11:1; Matei 2:13-15.*

.....
.....

"Din momentul în care Hristos a intrat în lume, întreaga confederație a agenților satanici s-au pus la lucru pentru a induce în eroare și a-L învinge în același fel cum a fost înșelat și învins Adam..."

"Comandantul cerului a fost asaltat de ispititor... Din momentul în care a fost un prunc neajutorat în Betleem, când agenții iadului au căutat să-L distrugă în copilăria sa prin gelozia lui Irod, până când a ajuns la Calvar pe cruce, El a fost în permanență asaltat de cel rău. În consiliile lui Satana s-a hotărât că El trebuia să fie biruit. Nici o ființă umană nu venise pe lume fără să fi fost copleșită de puterea înșelătorului.... Satana știa că trebuie să cucerească sau să fie cucerit. Succesul sau eșecul însemna prea mult pentru el ca să lase lucrarea la oricare dintre agenții săi răi." –*Harul Uimitor al lui Dumnezeu, p. 162.*

2. Cum profețesc și descriu Scripturile complotul criminal realizat de Irod pentru a încerca să distrugă copilul Sfânt? Potrivit cuvintelor lui Isus, ce părere a avut El despre copiii nevinovați care au fost masacrați cu atâta cruzime? *Ieremia 31:15; Matei 2:16-18; 5:10; Marcu 10:14.*

.....

.....

„Dumnezeu a trimis un cuvânt de mângâiere mamelor îndoliate din Betleem, spunând că Rahelele în lacrimi își vor vedea copiii venind din țara vrăjmașului. Hristos a luat copilașii în brațe, i-a binecuvântat și a mustrat pe ucenicii care voiau să le îndepărteze pe mame, zicând: „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Împărăția cerurilor este a celor ca ei.” Matei 19:14.” - *Solii Alese, vol. 3, p. 314.*

3. Ce relatau profețiile referitoare la postul lung al lui Isus în pustie? Care era starea Lui fizică după ce a trecut printr-o încercare atât de severă? *Psalmul 109:24; 102:4,5; Luca 4:1,2; Matei 4:2.*

.....

.....

„Domnul Hristos a fost exemplul nostru în toate lucrurile. Când vedem umilința Sa în încercarea îndelungată și în postul din pustie pentru a birui în locul nostru ispitele poftei, noi trebuie să ne însușim lecția aceasta și să o aplicăm când suntem ispitiți. Dacă puterea poftei este atât de mare asupra familiei omenești, iar îngăduirea ei este așa de temut, încât Fiul lui Dumnezeu S-a supus la o asemenea încercare, cât de important este să simțim nevoia de a ține apetitul sub controlul rațiunii. Mântuitorul nostru a postit aproape șase săptămâni, ca să poată câștiga pentru om o biruință cu privire la apetit. Cum pot cei ce se declară a fi creștini cu o conștiință iluminată și care Îl au pe Domnul Hristos ca model al lor să cedeze îngăduirii acelor pofte care au o influență iritantă asupra minții și inimii?” *Solii alese, vol. 1, 284.*

<u>Dispus să asculte și să se supună</u>

4. Care a fost unul dintre cele mai frumoase caracteristici ale lui Isus care se găsește rar printre oameni? Cum se compară viețile

noastre cu a Lui? *Isaia 50:5; Filipeni 2:8; Evrei 10:7.*
.....
.....

„Căderea primilor noștri părinți a rupt lanțul de aur al ascultării implicite a voinței umane față de cea divină. Ascultarea nu mai este considerată o necesitate absolută. Agenții umani își urmează propriile închipuiri pe care Domnul le-a spus despre locuitorii lumii vechi că sunt în permanență rele. "Domnul Isus declară: "Am păzit poruncile Tatălui Meu." Cum? Ca un om! „Iată-Mă, vin să fac voia Ta, Dumnezeule." La acuzațiile evreilor El s-a ridicat în caracterul său pur, curat, sfânt și I-a provocat: "Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat?" Răscumpărătorul lumii a venit nu numai să fie o jertfă pentru păcat, ci să fie un exemplu pentru om în toate lucrurile. El a fost un profesor, un astfel de educator cum lumea nu a văzut sau auzit înainte. El a vorbit ca Unul care avea autoritate, și totuși El atrage încrederea tuturor...." *–Lift Him Up, p. 169.*

5. Ce a profețit Psalmistul cu privire la puterea Răscumpărătorului asupra elementelor naturale? Ce efect au avut minunile lui Isus asupra celor care au fost martori? *Psalmi 107:28-30. Luca 8:23,24.*
.....
.....

„Experiența fiecărui om mărturisește în favoarea adevărului cuvintelor Scripturii: "Cei răi sunt ca marea înfuriată, care nu se poate liniști.... Păcatul ne-a distrus pacea. Nici o putere umană nu poate controla poftele stăpânitoare ale inimii. În această chestiune suntem la fel de neputincioși, cum erau ucenicii pentru a liniști furtuna furioasă. Dar Cel care a liniștit valurile Galileii, a rostit Cuvântul păcii fiecărui suflet. Oricât de grozavă ar fi furtuna, aceia care se îndreaptă spre Isus cu strigătul: "Doamne, mântuiește-ne" vor fi eliberați. Harul Lui, care împacă sufletul cu Dumnezeu, liniștește frământarea patimilor omenești și, în iubirea Lui, inima găsește odihnă. "A oprit furtuna, a adus liniștea și valurile s-au potolit. și Domnul i-a dus în limanul dorit.'…" *–Hristos Lumina Lumii, pp. 336, 337.*

Risipirea durerii umane

6. Care este cel mai binecuvântat și minunat atribut al Mântuitorului? În fiecare zi, înainte de a vorbi, ce căuta El de la Dumnezeu? *Isaia 50:4; Marcu 6:2; Ioan 7:46.*

.....

.....

„El vorbea însă cu ardoare mai degrabă decât cu patimă. El vorbea ca unul care are de îndeplinit un obiectiv bine definit. El aducea la lumină realitățile lumii veșnice. În orice subiect Îl descoperea pe Dumnezeu. Isus căuta să destrame farmecul orbirii, care îi ține pe oameni absorbiți de lucrurile pământești. El așeza lucrurile acestei vieți în adevărata lor relație, ca fiind subordonate celor de interes veșnic, dar nu trecea cu vederea importanța lor. El învăța că cerul și pământul sunt în strânsă legătură și că o cunoaștere a adevărului dumnezeiesc îl pregătește mai bine pe om să îndeplinească datoriile vieții de toate zilele. El vorbea ca unul care cunoaște bine cerul, conștient de legătura Sa cu Dumnezeu, și în același timp recunoscând faptul că este unit cu fiecare membru al familiei omenești.” – *Hristos Lumina Lumii, p. 254.*

7. Ce a fost deosebit de evident dintre minunile pe care profeții le-au scris că Fiul lui Dumnezeu le va înfăptui? Cum s-au simțit beneficiarii binecuvântați cu aceste experiențe deosebite? *Isaia 29:18,19; 35:5-7; Ioan 9:6,7.*

.....

.....

"În timpul lucrării Sale pământești, Mesia avea să descopere omenirii, prin cuvânt și faptă, slava lui Dumnezeu Tatăl. Fiecare faptă din viața Lui, fiecare cuvânt rostit, fiecare minune săvârșită avea să facă cunoscut omenirii căzute dragostea nemărginită a lui Dumnezeu....

“În felul aceasta, prin patriarhi și profeți, ca și prin tipuri și simboluri, Dumnezeu a vorbit lumii cu privire la venirea unui Eliberator din păcat. Un șir lung de profeții inspirate arăta către venirea “Dorinței tuturor popoarelor”. Hagai 2:7. Chiar locul nașterii Sale și timpul arătării Sale erau specificate în amănunt." – *Profeți și Regi, pp. 696, 697.*

Pentru studiu personal

„Soliile pline de har erau făcute să se potrivească ascultătorilor Lui. Știa "să învioreze cu vorba pe cel doborât de întristare" (Isaia 50:4); căci harul era turnat pe buzele Lui, ca să poată transmite oamenilor în chipul cel mai atrăgător comorile adevărului. El avea tact ca să întâmpine mintea plină de prejudecăți și îi surprindea cu ilustrații prin care le câștiga atenția. Prin imaginație ajungea la inimă. Ilustrațiile Lui erau luate din lucrurile vieții zilnice și, cu toate că erau simple, aveau în ele un înțeles minunat de adânc. Păsările cerului, crinii de pe câmp, sămânța, păstorul și oile - cu aceste exemple a ilustrat Hristos adevăruri nemuritoare; iar după aceea, ori de câte ori aveau să vadă aceste lucruri ale naturii, ascultătorii Lui își reaminteau de cuvintele Sale. Ilustrațiile lui Hristos repetau neîncetat învățăturile Lui." – *Hristos Lumina Lumii, p. 254.*

* * *

Vă rugăm să citiți Raportul Misionar al Departamentului de Familie al Conferinței Generale de la pagina 51

9.
Sabatul din 26 februarie 2022

A VENIT SĂ SLUJEASCĂ

„Marele nostru Exemplu a fost înălțat spre a fi egal cu Dumnezeu. El era mare comandant în ceruri. Toți sfinții îngeri erau încântați să se închine înaintea Lui. "și când duce în lume pe Cel întâi născut, zice: 'Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine'." (Evrei 1:6.) Isus a luat asupra Sa natura noastră. S-a dezbrăcat de slava, maiestatea și bogățiile Sale, pentru a duce la îndeplinire misiunea Lui, să mântuiască pe cel ce era pierdut. El n-a venit să I se slujească, ci să slujească altora. Isus, când a fost batjocorit, ultragiat și insultat, nu s-a răzbunat. "Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri." (1 Petru 2, 23.)" - *(2T, p. 426).*

<u>Pregătirea căii</u>

1. Cine trebuia să meargă înaintea Domnului, asemenea unui înger? Cine a predicat solia pocăinței care I-a pregătit calea? *Maleahi 3:1; Matei 11:7,9,10.*

.....
.....

„Prin natură, prin tipuri și simboluri, prin patriarhi și profeți, Dumnezeu vorbise lumii. Trebuia ca învățăturile să fie date oamenilor în limbaj omenesc. Solul legământului trebuia să vorbească. Glasul Său trebuia să fie auzit în templul Său. Hristos trebuia să vină și să exprime cuvinte care să fie înțelese cât se poate de limpede și pe deplin. El, autorul adevărului, trebuia să separe adevărul de pleava învățăturilor omenești, care îl făceau fără nici un efect. Principiile guvernării lui Dumnezeu și planul de mântuire trebuiau să fie clar lămurite. Învățăturile Vechiului Testament trebuiau să fie în întregime prezentate înaintea oamenilor." – *Hristos Lumina Lumii, p. 34.*

„Rugați-vă, da, rugați-vă cu credință și încredere nezguduită! Îngerul Legământului, și anume Însuși Domnul nostru Isus Hristos, este Mijlocitorul care asigură primirea rugăciunilor celor credincioși.” –*8T, p. 179.*

2. Ce profeție a lăsat Domnul pentru a pregăti poporul să-l primească pe Mesia cu toată inima? Cum a confirmat Isus împlinirea acestei profeții? *Maleahi 4:5,6; Matei 11:12-14; Luca 1:16,17.*
.....
.....

„Lucrarea lui Ioan a fost prezisă de profetul Maleahi:… Maleahi 4:5,6. „Ioan Botezătorul a venit în duhul și în puterea lui Ilie, pentru a pregăti calea Domnului și pentru a întoarce poporul la înțelepciunea Celui drept. El era un reprezentant al celor ce trăiesc în zilele de pe urmă, cărora Dumnezeu le-a încredințat adevăruri sacre pentru a le prezenta înaintea oamenilor, pentru a pregăti calea pentru a doua venire a lui Hristos. Și aceleași principii de temperanță, pe care le-a practicat Ioan, ar trebui respectate de cei care, în zilele noastre, au de avertizat lumea despre venirea Fiului omului.” – *Temperanța creștină și igiena biblică, p. 90.*

<u>Predicarea neprihănirii Domnului</u>

3. Care avea să fie esența predicilor Sale? Cum s-a împlinit această profeție în minunata lucrare a Mântuitorului? *Psalmul 40:9,10; Matei 9:35; Luca 8:1.*
.....
.....

„Cu melodia dulce a cântării, în copilăria, tinerețea și bărbăția Sa, Isus a corectat cuvintele pătimașe, cuvintele nepotrivite și cele ale necredinței, acuzatoare. Când era atacat de critici, vocea Lui se ridica în cântec: „...Vreau să fac voia Ta, Dumnezeule! Și legea Ta este în fundul inimii mele. Vestesc îndurarea Ta în adunarea cea mare; iată că nu-mi închid buzele. Tu știi lucrul acesta, Doamne! Nu țin în inima mea îndurarea Ta, ci vestesc adevărul tău și mântuirea Ta și nu ascund bunătatea și credincioșia Ta în adunarea cea mare. Tu,

Doamne, nu-mi vei opri îndurările Tale, ci bunătatea și credincioșia Ta mă vor păzi totdeauna.'" Psalmii 40:8-11." *–The Youth's Instructor,* April 4, 1901.

„Adevărata evlavie este transmisibilă și comunicativă. Psalmistul spune: 'Nu țin în inima mea îndurarea Ta, ci vestesc adevărul tău și mântuirea Ta și nu ascund bunătatea și credincioșia Ta în adunarea cea mare.' Oriunde este dragostea lui Dumnezeu, există întotdeauna dorința de a o exprima." *–3T, pp. 543, 544.*

4. Care a fost solia Lui? Cui a acordat El o atenție deosebită în slujirea Sa? *Psalmul 72:2,4,12,13; Luca 61:1,2, prima parte; Luca 4:18,19.*

.....
.....

„Timp de secole, înainte de prima venire a lui Hristos, întunericul acoperea pământul și negură mare popoarele.... Mulțimi se găseau în umbra morții. Singura lor nădejde era ca această întunecime să fie ridicată, pentru ca Dumnezeu să Se poată descoperi.

„Cu o viziune profetică, David, unsul lui Dumnezeu, prevăzuse că venirea lui Hristos avea să fie "ca lumina dimineții, când răsare soarele în dimineața fără nori". 2 Samuel 23:4. Iar Osea mărturisea că "El Se ivește ca zorile dimineții". Osea 6:3. În liniște și pe neobservate, lumina zilei cuprindea pământul, împrăștiind umbra și întunericul și trezind pământul, la viață. Tot astfel urma să Se arate și Soarele Neprihănirii, cu "vindecarea sub aripile Sale". Maleahi 4:2. Mulțimile care "locuiau în țara umbrei morții", aveau să vadă "o mare lumină". Isaia 9:2." – *Profeți și Regi, pp. 687, 688.*

<u>Interesul și credința neamurilor</u>

5. Ce era profețit cu privire la dorința lui Mesia față de păgânii din țările îndepărtate? Ce misiune nobilă le-a încredințat El ucenicilor Săi din toate veacurile? *Isaia 42:4; Matei 12:21; 28:18-20.*

.....
.....

„Citim [în Biblie] despre Acela care a trăit pe pământul acesta cu blândețe și umilință, „care umbla din loc în loc, făcea bine" (Faptele

Ap. 10,38) și care Și-a petrecut viața într-o lucrare de slujire iubitoare, mângâindu-i pe cei necăjiți, slujindu-le celor nevoiași, ridicându-i pe cei doborâți. El nu a avut nicio casă în lumea aceasta, în afară de găzduirea pe care I-au oferit-o prietenii, din bunătate, în călătoriile Sale. Totuși era o fericire să fii în prezența Sa... Era întotdeauna răbdător și vesel, iar cei în suferință Îl salutau ca pe un mesager al vieții, păcii și sănătății. El a văzut nevoile tuturor — bărbați și femei — și le-a adresat invitația: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară." Matei 11:28-30." - *Solii alese, vol. 2, p. 154.*

6. Cine ar recunoaște și ar da slavă și onoare lui Mesia? Când s-a împlinit această profeție? *Psalmul 8:2; Matei 21:9,15,16.*
.....
.....

„Profeția arătase mai dinainte că Hristos trebuia să fie făcut rege și cuvântul acesta trebuia să se împlinească. Preoții și conducătorii lui Israel refuzaseră să vestească slava lui Dumnezeu, care făcuse din copii martori ai Săi. Dacă glasul copiilor ar fi fost adus la tăcere, stâlpii templului ar fi strigat laudă Mântuitorului." –*Hristos Lumina Lumii, pp. 592, 593.*

„'Din gura copiilor și a celor ce sug la țâță, Ți-ai scos o întăritură de apărare", spune Psalmistul. Domnul va lucra prin chiar cuvintele copiilor mici care au fost instruiți din copilărie să-L iubească și să se teamă de El. Prin intermediul lor, Domnul îi va învăța pe oameni să fie buni și miloși și să-L caute în simplitatea inimii." –*Lake Union Herald,* November 3, 1909.

„'Potrivit luminii care mi-a fost dată, când inteligențele cerești vor vedea că oamenii nu vor mai prezenta adevărul în simplitate așa cum a făcut Isus, chiar copiii vor fi mișcați de Duhul lui Dumnezeu și vor ieși proclamând adevărul pentru acest timp.'" –*The Southern Work, p. 66.*

Slujirea Marelui Preot

7. Deși nu făcea parte din tribul lui Levi, ce funcție avea să dețină Mesia? Cât timp avea să slujească în acea slujbă? *Psalmul 110:4; Evrei 7:16,17.*

.....

.....

„Hristos nu S-a slăvit pe Sine când a fost făcut Mare Preot. Dumnezeu La numit în preoție. El urma să fie un exemplu pentru toată familia omenească. El S-a calificat spre a fi nu numai reprezentantul neamului omenesc, dar și Avocatul lor, așa 'încât fiecare suflet dacă va vrea să poată spune: Am un Prieten la tribunal. El este un Mare Preot care poate fi mișcat de sentimentul slăbiciunilor noastre." *–(Manuscript 101, 1897) Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, p. 930.*

Pentru studiu suplimentar

„Lucrarea lui Hristos a fost aceea de a prezenta adevărul Evangheliei și de a descoperi regulile și principiile pe care i le dăduse omului căzut. Fiecare idee prezentată a fost ideea Sa. El nu a avut nevoie să împrumute idei de la nimeni, deoarece El era autorul întregului adevăr. El a putut să prezinte ideile profeților și ale filosofilor și să-Și păstreze originalitatea, deoarece lui Îi aparținea toată înțelepciunea. El era izvorul și fântâna întregului adevăr. El era mai avansat decât toți, iar prin învățătura Sa a ajuns să fie conducătorul spiritual al tuturor veacurilor." - *Solii alese, vol. 1, p. 409.*

„Hristos le-a încredințat tuturor lucrarea de slujire. El este Regele slavei și totuși declară: "Fiul lui Dumnezeu nu a venit ca să I se slujească, ci ca să slujească". El este Maiestatea cerului și totuși a consimțit de bunăvoie să vină pe acest pământ și să facă lucrarea pe care I-a încredințat-o Tatăl Său. El a înnobilat lucrarea. Pentru a ne da nouă un exemplu de sârguință, El a lucrat cu propriile mâini ca tâmplar. De la o vârstă foarte fragedă, El și-a făcut partea în susținerea familiei. El a realizat că este o parte a familiei și a purtat de bunăvoie partea Sa de poveri." – *Solii pentru Tineret, p. 211.*

* * *

RAPORTUL MISIONAR AL CONFERINȚEI GENERALE, DEPARTAMENTUL DE FAMILIE

A se citi în Sabatul din 26 februarie 2022
Colecta Specială a Școlii de Sabat
va fi adunată în Sabatul din 5 martie 2022

„Și să nu dați uitării binefacerea și dărnicia, căci lui Dumnezeu jertfe ca acestea Îi plac.” Evrei 13:16.

Salutări sincere poporului iubit al lui Dumnezeu. Pacea Domnului Isus Hristos să locuiască în fiecare inimă care tânjește după cuvântul și promisiunile Sale prețioase, care să se împlinească în toți.

Departamentul pentru familie a fost creat în 2012 în timpul sesiunii de delegați din Africa de Sud cu scopul de a întări familiile în rândul poporului lui Dumnezeu. Ca atare, am organizat planuri, ținte și obiective pentru a spori bunăstarea și creșterea spirituală a familiilor Bisericii la toate nivelurile, inclusiv sănătatea, finanțele, armonia socială, sănătatea mintală și, în special, dezvoltarea spirituală, care este cheia pentru ca familiile să fie binecuvântate și să fie o binecuvântare pentru alții.

De-a lungul anului, Departamentul sponsorizează conferințe și diferite evenimente. Luna mai este dedicată familiei în întreaga lume, în cooperare cu Departamentul de evanghelizare și Diviziunile, Uniunile, Câmpurile și bisericile locale. Se caută soluții pentru problemele dificile cu care se confruntă familiile din biserică.

În acest scop, au fost pregătite și traduse articole și videoclipuri în engleză și spaniolă. Cu toate acestea, au existat cereri tot mai mari pentru aceste materiale în alte limbi, deci, cu ajutorul lui Dumnezeu și a credincioșilor care ne-au ajutat în mod voluntar cu traducerea, editarea video, corectarea, dublarea etc., am reușit să producem aceste ajutoare în unsprezece limbi. Căminele credincioșilor au fost binecuvântate, multe familii au beneficiat de pe urma lor și am ajuns și la cămine care nu știau despre cuvântul lui Dumnezeu.

„Refacerea și înălțarea oamenilor începe în cămin. Lucrarea părinților este temelia tuturor celorlalte. Societatea este compusă din

familii și ea este ceea ce o face să fie capul familiilor. Din inimă "ies izvoarele vieții" (Proverbe 4, 23); iar inima comunității, a bisericii și a națiunii este familia. Bunăstarea societății, succesul bisericii, prosperitatea națiunii depind de influențele căminului." –*Divina Vindecare, p. 349.*

Familiile din întreaga lume au trăit recent unele dintre cele mai rele zile de pe fața pământului, inclusiv dezastre legate de pandemie, tulburări economice, depresie și frică. În timp ce familiile au fost atât de afectate de toate aceste lucruri, poporul lui Dumnezeu, ca ambasadori ai lui Isus, au misiunea sacră de a duce pacea lui Isus în căminele care suferă în întuneric spiritual. Acest lucru poate avea succes doar prin a fi în strânsă legătură cu Hristos și unul cu altul.

Pentru a împărtăși în mai multe limbi materialele, ne-am confruntat cu o lipsă de mijloace pentru a plăti echipamentele, traducătorii, designerii, editorii și tipărirea, cum ar fi reviste, broșuri și articole, precum și editarea video.

În plus, dorim să ajungem la mai multe familii din țările nevoiașe, așa că avem nevoie să ne ajutați în acest sens prin donațiile dvs. generoase. Resursele financiare pot face posibil ca multe familii să fie binecuvântate prin soliile Domnului către familii, astfel încât atunci când Isus va veni, să îi salute pe cei ale căror case sunt întărite prin harul Său.

„Sufletul binefăcător va fi săturat, și cel ce udă pe alții va fi udat și el." Proverbe 11:25.

Vă mulțumim pentru sprijinul acordat acestei lucrări importante și pentru rugăciunile și donațiile voastre generoase. Să continuăm să ne rugăm pentru toate familiile din Biserica lui Dumnezeu și pentru înălțarea spirituală a tuturor celor ce aparțin familiei lui Hristos.

"Cea mai mare dovadă a puterii creștinismului, care poate fi prezentată lumii, este o familie ordonată și disciplinată." – *Căminul Adventist, p. 32.*

Domnul să binecuvânteze familiile noastre!

- Fratele Adalicio Fontes Souza
Responsabil al Departamentului de Familie al Conferinței Generale

COLECTA SPECIALĂ A ȘCOLII DE SABAT
va fi pentru Departamentul de Familie al Conferinței Generale
Fie ca darurile voastre să fie înmulțite de cer!

10.
Sabatul din 5 martie 2022

O SLUJBĂ UNICĂ

„Din metodele de lucru ale Domnului Hristos noi putem învăța multe lecții valoroase. El nu a folosit doar o singură metodă; El a căutat să câștige atenția mulțimii pe diferite căi și, după ce reușea acest lucru, le proclama adevărurile Evangheliei. Lucrarea Sa de căpătâi consta în a sluji celor săraci, nevoiași și ignoranți. Cu simplitate, El prezenta înaintea lor binecuvântările pe care le puteau primi și astfel trezea în sufletele lor foamea după adevăr, pâinea vieții. Viața Domnului Hristos este un exemplu pentru toți urmașii Săi, arătând care este datoria acelora care au aflat calea vieții, aceea de a învăța și pe alții ce înseamnă să crezi în Cuvântul lui Dumnezeu. Sunt mulți acum în umbra morții care au nevoie să fie instruiți în privința adevărurilor Evangheliei. Aproape întreaga lume zace în nelegiuire. Fiecărui credincios i-au fost date cuvinte de speranță pentru cei ce zac în întuneric..." –*Sfaturi pentru Sănătate, p. 387.*

1. În timp ce alții, înainte și după El, au executat porunci omenești, în ce nume a venit adevăratul Mesia? *Psalmul 118:26; Matei 21:9.*
.....
.....

„Revenind încet la templu [preoții și conducătorii], au auzit glasurile bărbaților, femeilor și copiilor care Îl lăudau pe Dumnezeu. O dată intrați, au rămas uimiți de priveliștea minunată. Ei au văzut că bolnavii erau vindecați, orbii căpătau vedere, surzii auzeau și ologii săreau de bucurie. Copiii mai ales îi întreceau pe toți în voie bună. Isus îi vindecase de bolile lor. El îi luase în brațe, primise sărutul lor de iubire, plin de recunoștință, iar unii dintre ei adormiseră la pieptul Lui, pe când îi învăța pe oameni. Acum, cu glasuri voioase, Îi aduceau cinste. Repetau osanalele din ziua trecută și fluturau biruitori

ramuri de finic înaintea Mântuitorului. Templul suna și răsuna de strigătele lor: “Binecuvântat este cel ce vine în Numele Domnului!” “Iată că Împăratul tău vine la tine; El este neprihănit și biruitor.” Psalmi 118:26; Zaharia 9:9." “Osana, Fiul lui David!”…

„...Profeția arătase mai dinainte că Hristos trebuia să fie făcut rege și cuvântul acesta trebuia să se împlinească. Preoții și conducătorii lui Israel refuzaseră să vestească slava lui Dumnezeu, care făcuse din copii martori ai Săi. Dacă glasul copiilor ar fi fost adus la tăcere, stâlpii templului ar fi strigat laudă Mântuitorului.” – *Hristos Lumina Lumii, p. 592.*

<u>Tatăl Său este Dumnezeu</u>

2. Pe cine S-a sprijinit El în cele mai disperate situații? Către cine a spus profeția că va striga? *Psalmul 89:26; 1 Cronici 22:10; Luca 1:32.*

.....

.....

„În această generație vedem nevoia de a atrage oamenii la Hristos. Acest lucru îi atrage unul spre altul în încrederea, iubirea, unitatea pentru care s-a rugat Hristos în ultima Sa rugăciune cu și pentru ucenicii Lui. Această unitate a fost esențială pentru creșterea lor spirituală. Această lume este un câmp de luptă, în care puterile binelui și ale răului sunt într-o confruntare nesfârșită."

„În momentul în care lucrarea lui Hristos avea doar aparența unei înfrângeri crude, când ucenicilor l-i se părea a fi fără speranță, niște greci au venit la ucenici, spunând:" Am vrea să vedem pe Isus.’ Ioan 12:21. Această întrebare l-a arătat pe Hristos, care stătea atunci în umbra crucii, că jertfa Sa ispășitoare îi va aduce pe toți cei care cred în armonie perfectă cu Dumnezeu. Făcând această ispășire a păcatelor omului, împărăția lui Hristos avea să fie desăvârșită și extinsă în întreaga lume. Lucrarea Lui era de Restaurator. Duhul Său va birui peste tot.” –*The Upward Look,* p. 110.

3. Potrivit profeției, care era plăcerea Fiului lui Dumnezeu? Ce era scris în inima Lui? *Psalmul 40:7,8; Ioan 4:34; 6:38; Luca 10:9, prima parte.*

.....

.....

„Să privim la viața Domnului Hristos. Stând în fruntea omenirii, slujind Tatălui Său, este un exemplu a ceea ce ar trebui să fie orice fiu. Ascultarea pe care Domnul Hristos a manifestat-o, este ascultarea pe care Dumnezeu o cere astăzi de la fiecare ființă omenească. El a slujit Tatălui Său din iubire, de bună voie și în deplină libertate. „Vreau să fac voia Ta, Dumnezeule! Și legea Ta este în fundul inimii mele.„ Psalmul 40:8. Nici un sacrificiu n-a fost considerat prea greu pentru Domnul Hristos, pentru a împlini lucrarea pe care El, a venit s-o facă. La vârsta de doisprezece ani El, spunea: "Oare nu știați că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?" Luca 2:49. El a auzit chemarea și a început să lucreze. "Mâncare Mea", spunea El, "este să fac voia Celui ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Sa." Ioan 4:34." –*Pildele Domnului Hristos, pp. 282, 283.*

<u>Fiul Îl descopere pe Tatăl</u>

4. Despre cine a vorbit și pe cine a descoperit Fiul lui Dumnezeu? Cum Și-a binecuvântat frații? Ce a adus cunoștința deosebită pe care a transmis-o El? *Psalmul 22:22; Ioan 17:26,6.*

.....

.....

„Dacă am aduce adevărul în viața de zi cu zi așa cum ar trebui, am avansa din ce în ce mai sus, obținând o înțelegere tot mai clară a descoperirii lui Dumnezeu. I-am înălța cântece de laudă. Prin psalmist Hristos a declarat: „Te voi lăuda în mijlocul adunării.' Psalmul 22:22 Vocea Lui era nota de referință a universului. Puterea Sa nelimitată, înțelegerea Sa nepătrunsă, sacrificiul Său minunat pentru rasa umană, ne ajută să înțelegem dragostea lui Dumnezeu. Avem nevoie în mod individual ca Hristos să rămână în suflet. Trebuie să ne deschidem mințile și inimile ca locuință a Duhului adevărului. Trebuie să apreciem privilegiile ca posesori ai adevărului sacru și înălțător. Gândiți–vă ce înseamnă acest lucru pentru noi - moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Hristos!" – *In Heavenly Places,* p. 248.

5. Spre deosebire de împărații pământeni, care au depus mari eforturi pentru a-și construi armele, ce urma să facă Prințul Păcii? *Zaharia 9:10; Matei 26:52.*

.....
.....

„Tot așa este și cu Împărăția Domnului Hristos. Ea este o creațiune nouă. Principiile dezvoltării ei sunt diametral opuse cu acelea care conduc împărățiile acestei lumi. Cârmuirile pământești se folosesc de forța fizică; ele își mențin stăpânirea prin războaie; dar întemeietorul împărăției celei noi este Prințul Păcii. Duhul Sfânt înfățișează împărățiile pământești prin simbolul unor fiare sălbatice de pradă; dar Domnul Hristos este "Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii." Ioan 1:29. În planul Său de guvernare nu există folosirea forței brute pentru forțarea conștiinței. Iudeii așteptau ca împărăția lui Dumnezeu să fie stabilită în același fel ca împărățiile lumii. Pentru a promova dreptatea, ei făceau apel la mijloace externe. Ei concepeau metode și planuri. Dar Domnul Hristos sădește înăuntrul omului un principiu. Sădind adevărul și neprihănirea, El combate rătăcirea și păcatul." –*Parabolele Domnului Hristos, pp. 77.*

"...Ei [ucenicii] ies ca martori ai adevărului, fără vreo armă, decât Cuvântul și Spiritul lui Dumnezeu, pentru a triumfa asupra oricărei opoziții.... Ei au fost transformați în caracter și uniți în legăturile iubirii creștine.... De pe buzele lor au ieșit cuvinte de o elocvență și putere divină care au zguduit lumea." –*Christ Triumphant,* p. 302.

<u>Slujirea Sa în Galileea</u>

6. Ce trebuiau să vadă oamenii care au stat în întuneric, în regiunile Zabulon și Neftali? *Isaia 9:1,2; Matei 4:14-16.*

.....
.....

„Prorocului i s-a îngăduit să privească de-a lungul veacurilor până la vremea venirii lui Mesia cel făgăduit. La început, a văzut numai "necaz, negură și nevoie neagră". Isaia 8:22. A văzut Soarele Neprihănirii ridicându-Se cu vindecarea sub aripile Sale și pierdut în admirație a exclamat: "Totuși întunericul nu va împărăți veșnic pe pământul în care acum este necaz. După cum în vremurile din vechime a acoperit cu ocară țara lui Zabulon și țara lui Neftali, în vremurile viitoare va acoperi cu slavă ținutul de lângă mare, țara de dincolo de Iordan, Galilea Neamurilor. Poporul, care umbla în întuneric, vede o lumină mare; peste cei ce locuiau în țara umbrei morții răsare o lumină". Isaia 9:1,2." –*Profeți și Regi, p. 373.*

7. Ce a folosit El într-un mod special în învățătura Sa? Ce înseamnă acest lucru? Dați un exemplu de pildă pe care Isus a prezentat-o ca pe o metaforă. *Psalmul 78:2; Matei 13:3,10,11,13.*
.....
.....

„Hristos a fost cel mai mare Învățător pe care l-a cunoscut lumea vreodată. El, Fiul lui Dumnezeu, a venit pe pământ sub forma unui om, îmbrăcat în umanitate, pentru ca să-i poată înțelege pe tineri, adulți și pe cei în vârstă. Prin slujitorul Său David, El a declarat: "Îmi deschid gura și vorbesc în pilde, vestesc înțelepciunea vremurilor străvechi.' În pildele extrase din natură și din viața umană, Hristos a descoperit armonia naturii cu spiritualul. El a dezvăluit necunoscutul prin lecții derivate din cele cunoscute. Cerul a fost simbolizat de cele pământești. Lucrurile naturale au fost prezentate ca o reflectare a legii împărăției Sale." –*The Youth's Instructor,* May 6, 1897.

Pentru studiu suplimentar

„Lucrarea lui Hristos a durat trei ani de zile și multe lucruri au fost făcute în această scurtă perioadă de timp. În aceste zile de pe urmă, trebuie făcută o mare lucrare într-un timp foarte scurt. În timp ce mulți se pregătesc pentru a face ceva, vor pieri suflete pentru că nu au lumină și cunoștință." –*Sfaturi către editori, pag. 56.*

„Când a fost de acord să Se facă om, Domnul Hristos a manifestat o umilință care constituie un motiv de uimire pentru făpturile cerești inteligente. Faptul că a acceptat să fie om nu ar fi fost nicio umilință, dacă nu ar fi fost poziția înaltă a Domnului Hristos în preexistența Sa. Trebuie să ne deschidem mintea pentru a înțelege că Domnul Hristos a lăsat deoparte mantia Sa regală, coroana Sa împărătească, poziția Sa înaltă de conducere și Și-a înveșmântat natura divină cu natura omenească, pentru a-l putea întâlni pe om acolo unde era el și pentru a le aduce celor din familia omenească puterea morală de a ajunge fii și fiice ale lui Dumnezeu. Pentru a-l răscumpăra pe om, Domnul Hristos a ajuns ascultător până la moarte, și încă moarte pe cruce." –*Solii alese, vol 1, pp. 243, 244.*

* * *

11.
Sabatul din 12 martie 2022

ADEVĂRATUL SLUJITOR

„Dar când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său' Nevoia stringentă a omului a necesitat ajutor fără întârziere. Cine a împlinit această nevoie? Un Învățător ilustru, Fiul lui Dumnezeu. Cuvântul cel veșnic a venit în lumea noastră pentru a câștiga încrederea umanității. Prorocul, care fusese descoperit lui Moise, ca și frații Săi, pe care trebuiau să-L asculte în toate lucrurile, a venit ca Răscumpărător al omului. Ascultați, o ceruri și fi uimit, o pământule, pentru că Învățătorul ales al omului nu a fost altul decât Fiul lui Dumnezeu!" –*Signs of the Times,* April 15, 1897.

Servul Meu în care îmi găsesc plăcerea

1. Deși versetele Scripturii Îl numesc Prinț și Împărat, ce Îl caracterizează în mod special pe Fiul lui Dumnezeu? În general, cum este considerat cineva care ocupă o astfel de poziție și este tratat ca atare? *Isaia 42:1-3.*

.....
.....

„Isus este exemplul nostru. Sunt mulți care se ocupă cu interes de perioada slujirii Sale publice, în timp ce trec cu vederea învățăturile ce decurg din primii Săi ani. Dar tocmai în viața Sa de familie El este model pentru toți copiii și toți tinerii. Mântuitorul a consimțit să Se coboare în sărăcie, pentru ca să ne învețe cât de aproape putem umbla cu Dumnezeu, chiar și atunci când avem de dus o viață umilă. El a trăit pentru a mulțumi, onora și proslăvi pe Tatăl Său în lucrurile obișnuite ale vieții. Lucrarea Sa a început prin binecuvântarea lucrului umil al meseriașilor care trudeau pentru pâinea lor zilnică. El îndeplinea lucrarea lui Dumnezeu tot atât de mult atunci când lucra la tejgheaua dulgherului, ca și atunci când făcea minuni pentru mulțime. Și fiecare tânăr care urmează exemplul lui Hristos de credincioșie și ascultare în familia Lui umilă își poate însuși aceleași cuvinte spuse despre El de către Tatăl, prin Duhul Sfânt: "Iată robul Meu, pe care-L sprijin, Alesul Meu, în care Își

găsește plăcere sufletul Meu.” Isaia 42:1.” – *Hristos Lumina Lumii, p. 74.*

2. Avea să eșueze sau să se descurajeze în îndeplinirea slujbei Sale divine? Cine este El pentru neamuri? *Isaia 42:4-6.*
……
……

„Domnul Isus a privit asupra omenirii în starea ei decăzută cu milă infinită. El a îmbrăcat trup omenesc pentru a putea ajunge la om și pentru a înălța omenirea. El a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut... Însă s-a scris despre El că “nu S-a dat înapoi și nu S-a descurajat”, ci a mers înainte pe cărarea tăgăduirii de sine și a sacrificiului de sine, dându-ne un exemplu, spre a merge pe urmele pașilor Lui. Noi ar trebui să lucrăm ca Isus, îndepărtându-ne de plăcerile noastre, nelăsându-ne mituiți de Satana, disprețuind comoditatea și detestând egoismul, pentru a putea căuta și găsi pe cei ce sunt pierduți, aducând suflete din întuneric la lumină, lumina dragostei lui Dumnezeu. Noi am fost însărcinați să mergem și să predicăm Evanghelia oricărei făpturi. Noi trebuie să ducem celor pierduți vestea cea bună că Domnul Hristos poate ierta păcatul, poate reînnoi ființa noastră, poate îmbrăca sufletul în veșmintele neprihănirii Sale, îl poate face pe păcătos să gândească limpede, să îl învețe și să îl facă să fie capabil de a fi împreună lucrător cu Dumnezeu.” –*Principiile fundamentale ale educației creștine, p. 199.*

<u>Slujitorul lui Dumnezeu va înviora multe națiuni</u>

3. Cine ar trebui să fie centrul atenției creștinului? Cum I-a fost schimbată fața și înfățișarea? Dar chiar și atunci, ce va da El multor națiuni? *Isaia 52:13-15.*
……
……

"Așa a și fost. Scenele teribile ale răstignirii au dezvăluit ce va face omenirea când se află sub controlul lui Satana. Ei au dezvăluit care ar fi rezultatul dacă Satan ar controla lumea. Cei care au fost martori la aceste scene nu au uitat niciodată impresiile făcute asupra minților lor. Mulți s-au convertit și le-au spus și altora despre scena îngrozitoare pe care au văzut-o. Mulți dintre cei care au auzit vestea

morții lui Hristos s-au convertit și au început să cerceteze Scripturile. Astfel s-au împlinit cuvintele: "Tot așa va fi pricină de uimire pentru multe popoare.' Isaia 52:15" –*Bible Echo,* May 29, 1899.

4. Cum consideră Domnul jertfele, indiferent de motivul celor care le aduc? Ce jertfă apreciază El? *Psalmii 40:6; 51:16,17.*
.....
.....

"Cu patru mii de ani înainte o voce ciudată și misterioasă a fost auzită în cer de la tronul lui Dumnezeu: 'Tu nu dorești nici jertfă, nici dar de mâncare, ci mi-ai străpuns urechile; nu ceri nici ardere-de-tot, nici jertfă de ispășire. Atunci am zis: „Iată-mă că vin! – În sulul cărții este scris despre mine. – Vreau să fac voia Ta, Dumnezeule! Și Legea Ta este în fundul inimii mele.' Hristos, în sfatul Tatălui Său, au stabilit planul pentru viața Sa pe pământ. Nu era o întâmplare, ci un proiect ca Răscumpărătorul lumii să-Și dea jos coroana, să-Și lase deoparte haina regală și să vină în lumea noastră ca om. El și-a îmbrăcat divinitatea cu veșmântul umanității, pentru a putea sta în fruntea familiei umane, umanitatea Sa amestecată cu umanitatea rasei căzute din cauza neascultării lui Adam." –*The Southern Work,* p. 85.

5. Ce vrea să spună versetul prin Fiul omului va fi "un locaș sfânt" (Sanctuar) pentru casa lui Israel și Ierusalim? *Isaia 8:14.*
.....
.....

„Dar în Iuda mai locuiau și mii care păstrau credința în Iehova, refuzând cu hotărâre să fie atrași în idolatrie. Către aceștia, Isaia, Mica și colaboratorii lor priveau cu nădejde când erau martori la ruina produsă în ultimii ani ai domniei lui Ahaz. Sanctuarul lor era închis, dar cei credincioși aveau asigurarea: "Dumnezeu este cu noi (Emanuel) ... Sfințiți însă pe Domnul oștirilor. De El să vă temeți și să vă înfricoșați. Și atunci El va fi un locaș sfânt". Isaia 8:10,13,14." –*Profeți și Regi, p. 330.*

„În viziune profetică, se arătase lui Isaia că această piatră era un simbol al lui Hristos. El spune: Sfințiți însă pe Domnul oștirilor. De El să vă temeți și să vă înfricoșați. Și atunci El va fi un locaș sfânt, dar și o piatră de poticnire, o stâncă de păcătuire pentru cele două

case ale lui Israel, un laț și o cursă pentru locuitorii Ierusalimului. Mulți se vor poticni, vor cădea și se vor sfărâma, vor da în laț și vor fi prinși.” – *Hristos Lumina Lumii, p. 598.*

<u>O ramură din rădăcină</u>

6. Ce trebuia să se ridice din rădăcinile lui Iese? Ce Duh se va odihni asupra lui? *Isaia 11:1-3.*

.....

.....

„Prin sămânța făgăduită, Dumnezeul lui Israel avea să aducă eliberare Sionului: “Apoi, o Odraslă va ieși din tulpina lui Isai, și un vlăstar va da din rădăcinile lui”. “Iată, fecioara va rămânea însărcinată, va naște un fiu, și-l va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi). El va mânca smântână și miere, până va ști să lepede răul și să aleagă binele.” Isaia 11:1; 7:14,15.” –*Profeți și Regi, p. 695.*

Lucrarea pe care Mântuitorul avea să o facă pe pământ fusese întru totul arătată: “Duhul Domnului Se va odihni peste El, duh de înțelepciune și pricepere, duh de sfat și de tărie, duh de cunoștință și de frică de Domnul. Plăcerea lui va fi frica de Domnul”. Isaia 11:2,3.” –*Istoria Faptelor Apostolilor, p. 224.*

7. Cum urmau să fie acțiunile Sale față de cei săraci și respinși? *Isaia 11:4,5.*

.....

.....

„Hotărârile cerului au decis ca Hristos, Însuși Marele Învățător, să vină în lume. Dumnezeu a vorbit prin natură, prin tipuri și simboluri, patriarhi și profeți. Trebuia ca învățăturile să fie date oamenilor în limbaj omenesc. Solul legământului, Soarele Dreptății, trebuia să răsară peste lume. Glasul Său trebuia să fie auzit în templul Său. Hristos trebuia să vină să rostească cuvinte clare și bine înțelese. El, Autorul adevărului, trebuia să separe adevărul de pleava cuvântului omului, pe care l-a făcut fără efect. Principiile guvernării morale a lui Dumnezeu și planul de răscumpărare trebuiau să fie clar definite. Învățăturile Vechiului Testament trebuiau să fie în întregime prezentate înaintea oamenilor.” –*Bible Echo,* March 8, 1897.

Pentru studiu suplimentar

„Înainte de prima venire a lui Hristos, lumea părea într-adevăr să fi devenit mormântul a toată evlavia. Era scaunul Satanei; omul era în puterea marelui apostat, primind neputincios minciunile sale cu privire la Dumnezeu și la Hristos, ca fiind adevăr. Îngerii cerești priveau lumea poluată de păcat de locuitorii ei și se gândeau că era mai ușor să o extermine decât să o reformeze. Dar Fiul lui Dumnezeu Însuși a venit să facă o reformă." –*Bible Echo,* March 8, 1897.

* * *

12.
Sabatul din 19 martie 2022

TRĂDAREA UNUI PRIETEN

„Dacă Isus ar fi rămas tăcut, în aparentă ignoranță a ceea ce urma să vină asupra Lui, ar fi fost lăsată o impresie în mintea ucenicilor Lui că Stăpânul lor nu a avut previziune divină, iar ei au fost înșelați, surprinși și trădați în mâinile unei mulțimi criminale. Cu un an înainte, Isus le spusese ucenicilor că El alesese doisprezece, dar că unul era un diavol; iar acum cuvintele Sale adresate lui Iuda cu ocazia Paștelui au arătat că această trădare era pe deplin cunoscută Maestrului său, aveau să întărească credința adevăraților Săi urmași în timpul umilinței Sale. Iar când Iuda a ajuns la sfârșitul său îngrozitor, ei urmau să-și amintească vai-ul pe care Isus l-a pronunțat asupra trădătorului." –*The Spirit of Prophecy,* vol. 3, p. 87.

1. Potrivit profeției, de cine avea să fie trădat Unsul lui Dumnezeu? În lumina propriei tale experiențe personale, meditează la ce a însemnat această trădare și cât de teribil a suferit Mântuitorul datorită ei. *Psalmii 41:9; 55:12-14; Ioan 13:18, 21, 26.*

.....
.....

"Scopul Mântuitorului în pronunțarea vai-ului asupra lui Iuda a fost dublu: În primul rând, pentru a da falsului ucenic o ultimă ocazie

de a se salva de condamnarea trădării; și, în al doilea rând, pentru a da ucenicilor o dovadă glorioasă a Mesianității Sale, în dezvăluirea scopului ascuns al lui Iuda." –*The Spirit of Prophecy,* vol. 3, p . 87.

„Dar Mântuitorul mai avea un scop. El nu-și retrăsese harul de la acela pe care-l știa că este un trădător. Ucenicii nu înțeleseseră cuvintele Lui, când El spusese la spălarea picioarelor: "Voi nu sunteți toți curați" și nici atunci când, fiind la masă, El declarase: "Cel ce mănâncă pâine cu Mine a ridicat călcâiul împotriva Mea." Ioan 13:11,18. Dar după aceea, când gândurile I-au fost înțelese, ei au putut cugeta la răbdarea și îndrumarea lui Dumnezeu față de greșeala cea mai gravă." – *Hristos Lumina Lumii, p. 655.*

<u>Căderea trădătorului</u>

2. Care sunt consecințele comiterii unor acte de lașitate ca a lui Iuda? Ce spunea profeția despre trădătorul Răscumpărătorului? *Psalmul 27:2; Ioan 18:3-6; Matei 27:4,5; Faptele Ap. 1:8.*

.....

.....

„Prea puțin își dădeau seama iudeii de răspunderea care le revenea datorită faptului că L-au lepădat pe Hristos... Din generație în generație s-a îngrămădit o îngrozitoare pedeapsă pentru cei care lepădau lumina și adevărul. Vrăjmașii lui Hristos își atrăgeau această pedeapsă asupra capului lor. Păcatul preoților și conducătorilor era mai mare decât al oricărei generații de mai înainte. Prin lepădarea Mântuitorului, ei se făceau răspunzători de sângele tuturor oamenilor neprihăniți, omorâți de la Abel până la Hristos. Erau gata să umple cupa nelegiuirii. Și în curând avea să se reverse peste capetele lor ca o pedeapsă dreaptă. Despre lucrul acesta, Isus i-a avertizat:…

„Iuda ... a fugit din sala de judecată exclamând: "E prea târziu! E prea târziu! El simțea că nu va putea trăi să-L vadă pe Isus crucificat și, în disperarea lui, s-a dus și s-a spânzurat." –*Hristos Lumina Lumii, pp. 618, 619, 722.*

3. După ce a deschis calea spre moartea Fiului lui Dumnezeu, care avea să fie sfârșitul ucenicului fals? Dacă cineva nu se pocăiește, care este rezultatul păcatului? *Luca 109:8, ultima parte; Romani 6:23; 5:12*

.....
.....

„Dumnezeu a dat o dovadă categorică în Cuvântul Său că El îi va pedepsi pe călcătorii Legii Sale. Moartea Fiului nevinovat al lui Dumnezeu dovedește că "plata păcatului este moartea", că orice călcare a Legii lui Dumnezeu trebuie să-și primească plata cuvenită. Hristos cel fără păcat S-a făcut păcat pentru om. El a suportat vina călcării Legii și ascunderea feței Tatălui Său, până când inima i-a fost sfâșiată și viața i-a fost zdrobită. Această jertfă întreagă a fost adusă pentru ca păcătoșii să poată fi mântuiți. Omul nu poate fi eliberat de pedeapsa păcatului pe nici o altă cale. Și orice suflet care refuză să se împărtășească de ispășirea asigurată cu un preț atât de mare trebuie să poarte în persoana sa vinovăția și pedeapsa pentru călcarea Legii." –*Tragedia veacurilor, p. 540.*

„Darul vieții veșnice este promis cu condiția credinței mântuitoare în Hristos. Puterea de atragere a Duhului Sfânt este evidențiată ca un agent în lucrarea mântuirii omului. Răsplata credincioșilor, osânda nelegiuiților, toate sunt descrise în linii clare. Biblia conține știința mântuirii pentru toți cei care vor auzi și vor împlini cuvintele lui Hristos." –*Christian Education, p. 84.*

<u>Transferul slujbei sfinte</u>

4. Potrivit profeției, ce s-ar fi întâmplat dacă un ucenic și-ar fi trădat slujba sfântă? *Psalmul 109:8, a doua parte; Matei 25:28; 21:40,41.*

.....
.....

„Egoismul este un rău mortal. Dragostea de sine și indiferența cu privire la termenii preciși ai înțelegerii dintre om și Dumnezeu, refuzul de a se comporta ca administratori credincioși, au adus asupra lor blestemul Lui, exact așa cum a spus El că se va întâmpla. Aceste suflete s-au separat de Dumnezeu; prin exemplul și umblarea lor, ei i-au condus și pe alții să ignore în întregime poruncile lui Dumnezeu și El n-a mai putut să reverse binecuvântări asupra lor." – *Solii pentru Tineret, p. 308.*

„Gândul, efortul, talentul trebuie să fie puse la lucru, pentru ca voi să fiți pregătiți să absolviți și să treceți în școala de sus, iar din

gura Aceluia care pentru noi a biruit toate ispitele să auziți cuvintele: "Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie." Apocalipsa 3:21 Dacă nu conlucrați cu Domnul, predându-vă Lui, veți fi socotiți ca fiind necorespunzători spre a fi supuși ai curatei și cereștii Sale Împărății." *–6T, p. 298.*

5. Cât de mare ar fi blestemul unei astfel de trădări? *Psalmul 69:25; Faptele Ap. 1:18-20.*

.....

.....

„Pentru scurt timp, supărarea și încurcarea i-a amuțit pe preoți. Ei nu doreau ca poporul să știe că îl angajaseră pe unul dintre cei ce spuneau că sunt ucenici ai lui Isus pentru a-L da în mâinile lor. Doreau să ascundă faptul că-L vânaseră pe Isus ca pe un hoț și Îl prinseseră în secret. Dar mărturisirea lui Iuda și înfățișarea lui vinovată și răvășită i-a dat pe față pe preoți înaintea mulțimii, arătând că ura era aceea care îi împinsese să-L prindă pe Isus. Când Iuda a declarat sus și tare că Isus este nevinovat, preoții au răspuns: "Ce ne pasă nouă? Treaba ta." Îl aveau pe Isus în puterea lor și erau hotărâți să nu-L scape. Iuda, copleșit de durere, a aruncat banii pe care-i disprețuia acum la picioarele celor care-l tocmiseră și, cuprins de suferință și groază, s-a dus și s-a spânzurat." - *Experiențe și Viziuni, p. 172.*

6. Cum se pot explica astfel de acțiuni îngrozitoare, având în vedere faptul că Isus era complet nevinovat? *Psalmul 35:19; Ioan 15:25.*

.....

.....

„El [Pilat] avea înaintea sa un exemplu al îndârjirii, cu care [evreii] căutaseră să ia viața Aceluia pe care Îl urau fără motiv." – *Hristos Lumina Lumii, p. 737.*

„Primii creștini ... erau o mustrare continuă, care tulbura pacea păcătoșilor. Deși puțini la număr, fără avere, poziție sau titluri, ei produceau teamă făcătorilor de rele, când erau cunoscute învățăturile și caracterul lor. De aceea erau urâți de cei nelegiuiți, așa cum Abel

a fost urât de Cain cel necredincios. Din același motiv pentru care Cain l-a omorât pe Abel, aceia care au căutat să se scuture de mustrările Duhului Sfânt au dat la moarte pe poporul lui Dumnezeu. Și tot din același motiv, iudeii L-au lepădat și L-au răstignit pe Mântuitorul — deoarece curăția și sfințenia caracterului Său erau o mustrare continuă pentru egoismul și stricăciunea lor. Din zilele lui Hristos și până astăzi, ucenicii Săi credincioși au provocat ura și împotrivirea acelora care iubesc și urmează căile păcatului." – *Tragedia veacurilor, p. 46.*

Respins și apoi acceptat

7. Chiar dacă mulți l-au respins pe Isus ca adevăratul Mesia, în ce poziție înălțată L-a așezat Tatăl? *Psalmul 118:22; Isaia 28:16;*
.....
.....

„Pentru cei care "se lovesc de ea, pentru că n-au crezut Cuvântul", Hristos este o piatră de poticnire. Dar "piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului". Ca și piatra lepădată, Hristos a avut de suferit în misiunea Lui pământească dispreț și brutalitate. El a fost "disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit, ... și noi nu L-am băgat în seamă." Isaia 53:3. Dar era aproape timpul ca El să fie proslăvit. Prin învierea din morți, El urma să fie "dovedit cu putere că este Fiul lui Dumnezeu." Romani 1:4. La a doua Lui venire, avea să fie descoperit ca Domnul cerului și al pământului. Aceia care acum se pregăteau să-L răstignească aveau să recunoască măreția Lui. În fața universului, Piatra lepădată avea să fie așezată în capul unghiului." – *Hristos Lumina Lumii, p. 600.*

Pentru studiu suplimentar

„Să ne ridicăm! Lupta este în toi. Adevărul și minciuna se apropie de finalul conflictului. Să mărșăluim sub steagul însângerat al Prințului Emanuel, să ducem lupta cea bună a credinței și să câștigăm onorurile veșnice, pentru că adevărul va triumfa, iar noi vom fi mai mult decât biruitori prin Acela care ne-a iubit. Timpul prețios de probă se încheie. Să îndeplinim o lucrare sigură pentru viața veșnică, așa încât să-i putem aduce slavă Tatălui nostru ceresc și să fim un

mijloc de salvare a sufletelor pentru care a murit Domnul Hristos.” – (*Review and Herald, March 13, 1888), Christian Service,* p. 77.

„În felul acesta a pledat apărătorul adevărului. Credincios între necredincioși, loial între neloiali, el stătea ca reprezentantul lui Dumnezeu și glasul său era asemenea unui glas din cer. Nu exista nici teamă, nici întristare și nici descurajare, nici în cuvânt, nici în privire. Tare în conștiența nevinovăției, îmbrăcat în armura adevărului, el se bucura de faptul că este fiul lui Dumnezeu. Cuvintele lui erau asemenea unui strigăt de biruință mai presus de vuietul luptei. Cauza, declară el, căreia și-a consacrat viața era singura care nu va suferi niciodată înfrângere. Deși el poate să piară, Evanghelia nu va pieri. Dumnezeu trăiește și adevărul Său va triumfa.” –*Istoria Faptelor Apostolilor, p. 495.*

* * *

13.
Sabatul din 26 martie 2022

PROCEDURI NECINSTITE

„Atacurile vrăjmașului trebuie să fie înfruntate cu adevărul Cuvântului Său. Ideile false trebuie să fie demascate și caracterul lor adevărat să fie dat în vileag, iar lumina Legii lui Iehova trebuie să strălucească până departe în întunericul moral al lumii. Noi trebuie să prezentăm cerințele Cuvântului Său. Dacă neglijăm datoria aceasta solemnă, nu vom fi considerați fără vină. Totuși, când stăm în apărarea adevărului, să nu stăm în apărarea eului, provocând o mare agitație, din cauză că suntem nevoiți să suportăm reproșurile și să fim interpretați greșit. Să nu ne plângem de milă, ci să fim foarte zeloși pentru Legea Celui Prea Înalt.” - *Evanghelizare, p. 625.*

1. Ce manipulări și intrigi au caracterizat comportamentul conducătorilor evrei față de Fiul lui Dumnezeu? *Psalmii 31:13; 2:2; Matei 27:1.*
……
……

„De îndată ce s-a făcut ziuă, Sinedriul s-a adunat din nou și Domnul Hristos a fost adus iarăși în sala de judecată. El Se declarase Fiu al lui Dumnezeu, dar Sinedriul a transformat cuvintele Sale într-o acuzație împotriva Sa.

"Dacă ești Tu Hristosul", au zis ei, "spune-ne." Dar Domnul Hristos tăcea. Ei au continuat să-I pună întrebări.

"Ești Tu dar Fiul lui Dumnezeu?" au întrebat ei într-un glas. Și El le-a răspuns: "Așa cum o spuneți: da, sunt". Atunci ei au început să strige: "Ce nevoie mai avem de mărturie? Noi înșine am auzit-o din gura Lui".

Și astfel, în conformitate cu a treia condamnare din partea autorităților iudaice, Domnul Isus trebuia să moară. Tot ceea ce mai trebuia făcut acum, gândeau ei, era ca romanii să ratifice această condamnare și să-L dea în mâna lor." – *Hristos Lumina Lumii, p. 714.*

<u>Opoziție fără vreo cauză</u>

2. Ce spun Scripturile despre înșelăciunile și comploturile împotriva Celui Nevinovat? *Psalmul 109:3; 35:7.*

.....

.....

„Fariseii susținuseră că învățătura lui Hristos se împotrivea legii pe care Dumnezeu o dăduse prin Moise....

„Conducătorii din Ierusalim trimiseseră iscoade să găsească un pretext pentru a-L da pe Hristos la moarte. El le-a răspuns dându-le o dovadă despre iubirea Lui față de neamul omenesc, despre respectul Lui față de lege și despre puterea pe care o avea de a-i scăpa pe oameni de păcat și de moarte. Astfel, El a mărturisit despre ei: "Ei Îmi întorc rău pentru bine, și ură pentru dragostea Mea." Psalmul 109:5. El, care a dat pe munte învățătura aceasta: "Iubiți pe vrăjmașii voștri", a dat personal pildă de trăire a principiului, neîntorcând "rău pentru rău, nici ocară pentru ocară, dimpotrivă, binecuvântând." Matei 5:44; 1 Petru 3:9." – *Hristos Lumina Lumii, p. 265.*

3. Ce spune profeția despre acuzațiile pe care dușmanii lui Dumnezeu aveau să le îndrepte împotriva Fiului Său? *Psalmii 109:2; 31:18; Matei 26:59.*

.....

.....

„Dușmanii noștri pot avea succes. Ei pot rosti cuvinte mincinoase și limbile lor defăimătoare pot rosti bârfe, înșelăciune, vicleșug; totuși noi nu vom fi răpuși. Noi știm în cine credem. Nu am alergat în zadar, nici nu am muncit în zadar. Isus ne cunoaște.... Va veni o zi a socotelilor și toți vor fi judecați după faptele făcute în trup ...

"Este adevărat că lumea este întunecată. Opoziția poate fi puternică. Ticălosul și batjocoritorul pot deveni mai îndrăzneți și mai tari în nelegiuirea lor. Cu toate acestea, în ciuda tuturor, noi nu vom fi răpuși. Nu am alergat degeaba. Nu, nu. Inima mea este întărită, încrezându-se în Dumnezeu. Avem un Mântuitor deplin. Ne putem bucura de plinătatea bogăției Sale." –*Reflecting Christ, p. 351.*

<u>Mărturia falsă</u>

4. În ciuda poruncii a noua și a multor texte biblice care interziceau în mod expres mărturia falsă împotriva aproapelui, ce s-a prezentat împotriva lui Isus? *Psalmii 27:12; 35:11; Matei 26:59-61.*

.....

.....

„Martori mincinoși fuseseră plătiți să-L acuze pe Domnul Hristos de incitare la rebeliune, la încercarea de a stabili o conducere de stat separată. Dar mărturiile lor s-au dovedit a fi vagi și contradictorii. Cercetați îndeaproape, ei și-au falsificat propriile declarații." – *Hristos Lumina Lumii, p. 705.*

„Lui Iosif i-au fost aduse acuzații neadevărate și a fost aruncat în temniță datorită virtuții sale; tot așa și Hristos a fost disprețuit și respins pentru că viața Lui neprihănită și plină de lepădare de sine a fost o mustrare pentru păcat. Cu toate că nu se făcea vinovat de nici un rău, el a fost condamnat pe temeiul unor mărturii mincinoase." – *Conflict and Courage, p. 79.*

5. Ce mărturie falsă a fost rostită împotriva Lui? Ce concluzie putem trage cu privire la conștiința unor astfel de oameni, care au văzut atât de multe binecuvântări pe care Isus le-a revărsat asupra oamenilor și totuși au mințit despre El? *Psalmul 35:11; Marcu 14:55-58.*

.....

.....

„Mai mult decât toți ceilalți, preoții și conducătorii ar fi trebuit să vadă în Isus pe Unsul Domnului, deoarece în mâinile lor erau cărțile sfinte, care descriau misiunea Lui, și ei știau că la curățirea templului s-a manifestat o putere mai mult decât omenească. Oricât de mult L-ar fi urât pe Isus, nu puteau să scape de ideea că El era un profet trimis de Dumnezeu ca să restatornicească sfințenia templului." – *Hristos Lumina Lumii, p. 164.*

„Sunt uimită că Dumnezeu va îngădui perversitatea copiilor oamenilor atât de mult timp, suportând neascultarea lor și totuși îngăduindu-le să trăiască, să abuzeze de îndurările Lui, să dea mărturie falsă împotriva Lui în cele mai răutăcioase afirmații. Dar căile lui Dumnezeu nu sunt asemenea căilor noastre și nu ne vom minuna de îngăduința Sa iubitoare, de mila Sa tandră și de compasiunea infinită pentru că El ne-a dat o dovadă inconfundabilă că aceasta este exact asemenea caracterului Său – încet la mânie, arătând milă față de mii dintre cei care Îl iubesc și păzesc poruncile Sale." –*This Day with God, p. 187.*

Nici un răspuns la acuzațiile false

6. Ce a răspuns Isus la minciunile rostite împotriva Lui? Ce principiu a stabilit El pentru toți cei care pot fi puși într-o situație similară - mințiți și condamnați nevinovați? *Psalmul 38:13,14; Matei 27:12-14.*

.....
.....

„Chiar în modul tendențios în care au fost prezentate de martorii falși, cuvintele Sale n-au conținut nimic care să fie considerat de către romani o crimă vrednică de moarte.

„Cu multă răbdare, Domnul Hristos a ascultat declarațiile ce se băteau cap în cap. El n-a scos nici un cuvânt în apărarea Sa. În cele din urmă, acuzatorii Săi au fost încurcați, confuzi și înnebuniți. Judecata nu făcea deloc progrese; se părea că tot complotul lor avea să dea greș... Marele preot s-a ridicat de pe scaunul său de judecată cu fața schimonosită de patimă, vocea și comportamentul său arătând în mod clar că, dacă ar fi stat în puterea sa, L-ar fi doborât la pământ pe Arestat. "Nu răspunzi nimic?" a exclamat el. "Ce mărturisesc aceștia împotriva Ta?"" –*Hristos Lumina Lumii, pp. 705, 706.*

7. Ce răspuns a dat Isus în această situație? Cum pot copiii Săi să învețe să răsplătească răul cu fapte bune, așa cum a făcut El? *Psalmii 109:5; 38:20.*

.....
.....

„Conducătorii din Ierusalim trimiseseră iscoade să găsească un pretext pentru a-L da pe Hristos la moarte. El le-a răspuns dându-le o dovadă despre iubirea Lui față de neamul omenesc, despre respectul Lui față de lege și despre puterea pe care o avea de a-i scăpa pe oameni de păcat și de moarte. Astfel, El a mărturisit despre ei: "Ei Îmi întorc rău pentru bine, și ură pentru dragostea Mea." Psalmul 109:5. El, care a dat pe munte învățătura aceasta: "Iubiți pe vrăjmașii voștri", a dat personal pildă de trăire a principiului, neîntorcând "rău pentru rău, nici ocară pentru ocară, dimpotrivă, binecuvântând." Matei 5:44; 1 Petru 3:9." – *Hristos Lumina Lumii, p. 265.*

<u>Pentru studiu suplimentar</u>

„Un suflet luat astfel în stăpânire de puterile cerești nu poate fi biruit de asalturile lui Satana. Dar, dacă nu ne supunem stăpânirii lui Hristos, vom fi stăpâniți de cel rău. ... Nu este necesar să alegem de bunăvoie să servim împărăției întunericului, pentru ca să ajungem sub stăpânirea ei. N-avem decât să neglijăm să ne aliem cu împărăția luminii. Dacă nu conlucrăm cu puterile cerești, Satana va lua în stăpânire inima și va face din ea locuința lui. Singura apărare împotriva răului este locuirea lui Hristos în inimă, prin credință în neprihănirea Lui. Numai când suntem legați strâns de Dumnezeu putem rezista efectelor nesfințite ale iubirii de sine, ale îngăduinței de sine și tendinței spre păcat. Noi putem părăsi multe obiceiuri rele și, pentru câtva timp, putem da la o parte tovărășia lui Satana; dar, fără o legătură vie cu Dumnezeu prin predarea noastră față de El, în fiecare clipă putem fi biruiți. Fără o cunoaștere personală a lui Hristos și o comuniune continuă cu El, suntem supuși bunului plac al lui Satana și până la urmă vom împlini pretențiile lui." – *Hristos Lumina Lumii, p. 324.*

* * *

14.
Sabatul din 2 aprilie 2022

MALTRATAREA LUI MESIA, PARTEA 1

„... Dar El S-a umilit și a luat asupra Lui natura muritoare. Ca membru al familiei omenești, El era muritor; dar ca Dumnezeu El era pentru lume izvorul vieții. El ar fi putut, în persoana Sa divină, să Se opună pentru totdeauna înaintării morții și să refuze să ajungă sub stăpânirea ei; dar El Și-a dat de bună voie viața pentru ca făcând astfel El să poată da viață și să aducă nemurirea la lumină. El a purtat păcatele lumii și a îndurat pedeapsa, care s-a rostogolit asemenea unui munte asupra sufletului Său divin. El Și-a dat viața Sa ca jertfă pentru ca omul să nu moară veșnic. El a murit, nu pentru că a fost obligat să moară, ci prin voința Sa liberă. Aceasta a însemnat umilință. Întreaga comoară a cerului a fost revărsată într-un singur dar pentru salvarea omului căzut. El a adus în natura Sa omenească toate energiile dătătoare de viață de care ființele omenești au nevoie și pe care trebuie să le primească." –(*Review and Herald, September 4, 1900) Seventh-day Adventist Bible Commentary,* vol. 5, p. 1127.

1. Potrivit Psalmului profetic, ce exclamații aveau să iasă de pe buzele muribundului și suferindului Mesia? Neprimind niciun răspuns de la Tatăl Său, a încetat El să se roage? Ce a făcut posibil ca El să îndure acea cea mai groaznică oră? *Psalmi 22:1-3. Matei 27:46.*

.....
.....

„Isus a trăit, a suferit și a murit pentru a ne mântui pe noi. El a devenit "Om al durerii" ca noi să putem fi făcuți părtași la fericirea veșnică. Dumnezeu a permis Fiului Său iubit, plin de har și de adevăr, să vină dintr-o lume de nedescrisă glorie într-o lume tulburată și ruinată de păcat, întunecată de umbra morții și a blestemului. El I-a permis să părăsească sânul dragostei Lui, adorarea îngerilor pentru a suferi rușinea, insulta, umilința, ura și moartea. 'Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El și prin rănile Lui suntem tămăduiți.' Isaia 53:5. Iată-L în pustie, în Ghetsimani, pe cruce! Fiul Cel fără pată a lui

Dumnezeu a luat asupra Sa povara păcatului. El, care a fost una cu Dumnezeu, a simțit în sufletul Său îngrozitoarea separare pe care o face păcatul între Dumnezeu și om…. Povara păcatului, simțământul teribilei sale greutăți, a separării sufletului de Dumnezeu ... aceasta a frânt inima Fiului lui Dumnezeu." –*Calea către Hristos, p. 13*

Conștiința de sine înaintea disprețului

2. Deși Mântuitorul era Fiul lui Dumnezeu, cum S-a considerat pe Sine Însuși? Ce a îndurat? Cum se simte o persoană în mod natural când este disprețuită? *Psalmi 22:4-7. Isaia 53:3; Marcu 15:29.*

……
……

„Și totuși, această Ființă slăvită a iubit pe sărmanul păcătos și a luat asupra Sa chipul unui rob, ca să poată suferi și muri spre folosul omului. Isus putea să rămână la dreapta Tatălui Său, să poarte coroana și îmbrăcămintea Sa regală. Dar El a ales să schimbe toate bogățiile, onoarea și slava cerului pentru sărăcia omenirii și poziția de comandă înaltă pentru ororile din Ghetsemani, umilința și agonia de pe Golgota. El a devenit un om al durerii și obișnuit cu suferința, pentru ca prin botezul suferinței și al sângelui să poată curăți și răscumpăra o lume vinovată. "Iată-Mă că vin", a fost consimțământul Lui bucuros, "să fac voia Ta, Dumnezeule." - *(4T, p. 121).*

3. Au crezut criticii Săi că Mesia avea să se încreadă cu adevărat în Dumnezeu, nu în oameni? Cu ce expresii disprețuitoare au vorbit despre El, considerându-l slab și lipsit de ajutor? *Psalmi 22:8-11. Matei 27:43.*

……
……

„În batjocura lor la adresa Mântuitorului, oamenii care mărturiseau a fi tâlcuitori ai profețiilor repetau chiar cuvintele pe care inspirația le profetizase că le vor spune cu ocazia aceasta. Și cu toate acestea, în orbirea lor, ei nu și-au dat seama că împlinesc profația. Cei care, în bătaie de joc, au rostit cuvintele: "S-a încrezut în Dumnezeu: să-L scape acum Dumnezeu, dacă-L iubește. Căci a zis: 'Eu sunt Fiul lui Dumnezeu'" puțin își dădeau seama că mărturia lor

avea să răsune de-a lungul veacurilor. Deși rostite în bătaie de joc, aceste cuvinte au determinat pe mulți oameni să cerceteze Scripturile așa cum n-o făcuseră niciodată mai înainte. Bărbați înțelepți au auzit, au cercetat, au judecat și s-au rugat. Ei au fost aceia care n-au cunoscut odihna până când, comparând text cu text, au înțeles misiunea Domnului Hristos. Niciodată mai înainte n-a existat o cunoaștere atât de larg cuprinzătoare a Domnului Hristos ca atunci când El atârna pe cruce. Niciodată înainte nu a existat o astfel de cunoaștere generală a lui Isus ca atunci când el a atârnat pe cruce. În inimile multora dintre cei care au privit scena crucificării și au auzit cuvintele Domnului Hristos a strălucit lumina adevărului." – *Hristos Lumina Lumii, p. 749.*

Ca pradă în gurile leilor

4. Ce imagine a folosit Psalmistul pentru a-i descrie pe cei care s-au împotrivit lui Isus? Cum a descris ucenicilor starea Sa de spirit în timp ce experimenta eveniment după eveniment? *Psalmul 22:12-14; Matei 26:3,4,38.*

.....

.....

„Fiul lui Dumnezeu Se găsea acolo purtând haina batjocurii și cununa de spini. Dezgolit până la brâu, pe spatele Său se vedeau dungile lungi și nemiloase ale loviturilor de bici, din care sângele curgea din belșug. Fața Sa era pătată de sânge și avea întipărite pe ea urmele istovirii și ale durerii; dar niciodată ea nu fusese mai frumoasă ca acum. Fața Mântuitorului n-a fost desfigurată pe când Se afla înaintea vrăjmașilor Săi. Fiecare trăsătură a feței exprima bunătate și resemnare, precum și mila cea mai gingașă pentru cruzii Săi vrăjmași. În comportarea Sa nu se vedea nici o slăbiciune pornită din lașitate, ci tăria și demnitatea îndelungatei suferințe. Într-un izbitor contrast, se înfățișa deținutul de lângă El. Fiecare trăsătură a feței lui Baraba îl arăta a fi un tâlhar împietrit, ceea ce, de fapt, și era. Contrastul acesta era grăitor pentru oricine privea la ei. Unii dintre cei ce priveau scena plângeau. Privind la Domnul Hristos, inimile lor erau pline de simpatie pentru El. Chiar preoții și conducătorii erau convinși de faptul că El era exact ceea ce spunea că este." – *Hristos Lumina Lumii, p. 735.*

5. Cum a descris Psalmul profetic despre slăbiciunea fizică și setea de care avea să sufere Mesia? *Psalmul 22:15; Ioan 19:28.*
……
……

„Misiunea vieții pământești a Domnului Hristos era acum aproape îndeplinită. Limba I se uscase și a zis: "Mi-e sete." Ei au înmuiat un burete în oțet și fiere și I-au dat să bea, iar când a gustat din el, l-a refuzat. Domnul vieții și slavei murea, ca preț de răscumpărare pentru omenire. Ceea ce I-a făcut paharul atât de amar și I-a sfâșiat inima Fiului lui Dumnezeu a fost simțul păcatului, care a adus asupra Lui mânia Tatălui, El fiind înlocuitorul omului." – *Istoria mântuirii, p. 224.*

<u>Rănile Lui</u>

6. La care răni provocate de călăii lui Mesia a atras atenția profeția? *Psalmul 22:16,17; Zaharia 13:6; Luca 24:39.*
……
……

„În suferințele Domnului Hristos pe cruce, profeția a fost împlinită. Cu veacuri înainte de răstignire, Mântuitorul profetizase felul tratamentului la care avea să fie supus: "Căci niște câini mă înconjoară, o ceată de nelegiuiți dau târcoale împrejurul Meu, Mi-au străpuns mâinile și picioarele; toate oasele aș putea să Mi le număr. Ei, însă, pândesc și mă privesc; își împart hainele Mele între ei, și trag la sorți pentru cămașa Mea." Psalmul 22:16-18." – *Hristos Lumina Lumii, p. 746.*

„Dușmanii lui Isus au așteptat moartea Sa cu o nerăbdătoare speranță. Acel eveniment pe care și l-au imaginat ar fi ascuns pentru totdeauna zvonurile despre puterea Sa divină și a minunilor Sale. Ei s-au amăgit că nu vor mai tremura din cauza influenței Sale." –*The Present Truth,* January 21, 1886.

7. Cât de exactă era profeția cu privire la ce avea să se întâmple cu hainele Sale? Ce ne simțim îndemnați să exclamăm, având în vedere marea înțelepciune divină care ne-a spus dinainte în detaliu ce avea să se întâmple cu Răscumpărătorul lumii? *Psalmul 22:18-21; Marcu 15:24; Ioan 19:23,24. Apocalipsa 15:3.*

.....
.....

„Profeția cu privire la hainele Sale a fost îndeplinită fără sfatul sau implicarea prietenilor sau dușmanilor Celui Răstignit. Soldaților care l-au pus pe Cruce, li s-au dat hainele Lui. Hristos a auzit cearta oamenilor în timp ce își împărțeau hainele între ei. Tunica lui era țesută fără cusătură, și ei au zis:„ Să nu o rupem, ci să tragem la sorți pentru ea, a cui să fie.”” –*Christ Triumphant, p. 278.*

Pentru studiu suplimentar

„Despre Mântuitorul suferind, Însuși Iehova declarase prin Zaharia: “Scoală-te sabie asupra păstorului Meu, și asupra omului care îmi este tovarăș!” Zaharia 13:7. Ca Înlocuitor și Garant pentru omul păcătos, Hristos avea să sufere sub dreptatea divină. El avea să înțeleagă ce înseamnă dreptatea. Urma să cunoască ce înseamnă pentru cei păcătoși să stea înaintea lui Dumnezeu, fără mijlocitor.” – *Profeți și Regi, p. 691.*

"Dacă suferințele lui Hristos au constat numai în durere fizică, atunci moartea Lui nu a fost mai dureroasă decât cea a unora dintre martiri. Însă durerea trupească a fost doar o mică parte din agonia Fiului prea iubit al lui Dumnezeu. Păcatele lumii erau asupra Lui, și de asemenea, sentimentul mâniei Tatălui Său în timp ce suferea pedeapsa legii încălcate. Acestea au zdrobit sufletul Său divin.... Despărțirea pe care păcatul o face între Dumnezeu și om a fost înțeleasă pe deplin și simțită acut de Omul nevinovat și suferind al Golgotei. El a fost apăsat de puterile întunericului. N-a avut nici o rază de lumină pentru a-I lumina viitorul.... În acest ceas îngrozitor al întunericului, cu fața Tatălui Său ascunsă, cu legiuni de îngeri răi care Îl învăluiau, cu păcatele lumii asupra Lui, I-au fost smulse de pe buze cuvintele: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”” –*Harul Uimitor al lui Dumnezeu, p. 171.*

* * *

15.
Sabatul din 9 aprilie 2022

MALTRATAREA LUI MESIA, PARTEA 2

„Pe măsură ce ne despărțim de lume și obiceiurile ei, ne vom întâlni cu nemulțumirea celor lumești. Lumea Îl ura pe Cel care era întruchiparea sfinteniei pentru că era mai bun decât ei. Robul nu este mai mare decât Domnul său. Dacă căile noastre îi plac lui Dumnezeu, lumea ne va urî. Dacă Măreția cerului a venit în această lume și a îndurat o viață de umilință și o moarte rușinoasă, de ce ar trebui să ne dăm înapoi pentru că ascultarea implică o cruce? Dacă El a fost persecutat, ne putem aștepta la un tratament mai bun?… Vă îndrum spre Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii. El îi va mângâia și îi va susține pe toți cei care vin la El pentru ajutor....” –*The Upward Look, p. 325.*

1. Potrivit psalmistului, câți dușmani avea Mesia? De ce? *Psalmul 69:4; Ioan 15:24,25.*
.....
.....

„Când Hristos era pe acest pământ, oamenii se adunau să-L audă. Atât de simple și directe erau cuvintele Lui, încât cei mai neînvățați dintre oameni Îl puteau înțelege, iar ascultătorii Îl ascultau ca și cum ar fi fost vrăjiți. Acest lucru i-a înfuriat pe cărturari și pe farisei. Erau plini de invidie pentru că oamenii ascultau atât de atent cuvintele acestui nou Învățător. Ei au hotărât să-I oprească influența asupra mulțimilor. Ei au început prin a-I ataca caracterul, spunând că a fost născut în păcat, și că a scos diavoli cu ajutorul prințului diavolilor. Astfel s-au împlinit cuvintele: "M-au urât fără motiv.’ Ioan 15:25; vezi și Psalmul 69:4.. Conducătorii iudei L-au batjocorit și persecutat pe Cel care este Cel mai mare dintre zece mii și cu totul minunat.” –*The Upward Look, p. 325.*

<u>Maltratați pentru numele lui Dumnezeu</u>
2. De ce a acceptat El misiunea care includea suferință, ocară, rușine și moarte? *Psalmul 69:7; Ieremia 15:15; Psalmul 44:22.*

.....
.....

„Crucea era asociată cu puterea Romei. Era instrumentul celei mai crude și mai umilitoare forme de moarte. Criminalii cei mai decăzuți erau puși să-și poarte crucea până la locul de execuție și adesea, când urma să le fie pusă în spinare, se împotriveau cu disperare până când erau biruiți și instrumentul de tortură le era legat în spinare. Dar Isus le-a poruncit urmașilor Săi să-și ia crucea și să o poarte după El. Pentru ucenici, cuvintele Lui, deși slab înțelese, arătau că trebuie să fie supuși până la cea mai mare umilință — supunere până la moarte pentru Numele lui Hristos. Cuvintele lui Hristos n-ar fi putut să descrie mai bine ce înseamnă o totală predare de sine. Pe toate acestea El le primise pentru binele lor. Isus nu socotise cerul un loc de dorit, atâta timp cât noi eram pierduți. El părăsise curțile cerești pentru o viață de înjosire și insultă și o moarte rușinoasă. El, care era bogat în comorile neprețuite ale cerului, S-a făcut sărac, ca prin sărăcia Lui noi să putem fi îmbogățiți. Noi trebuie să mergem pe cărarea pe care a mers El." *–Hristos Lumina Lumii, pp. 416, 417.*

3. Ce a devenit El chiar și pentru oamenii pe care, cu iubire i-a hrănit sau vindecat? *Psalmii 69:8; 31:11; Ioan 1:11, 7:5.*

.....
.....

„Divinitatea lui Hristos a fost ca o comoară ascunsă. În momentele în care se afla pe pământ, divinitatea strălucea prin umanitate, iar adevăratul Său caracter a fost descoperit. Dumnezeul cerului a mărturisit unitatea Sa cu fiul său. La botezul Său s-au deschis cerurile și slava lui Dumnezeu în chipul unui porumbel asemenea aurului lustruit a planat peste Mântuitorul, și o voce a venit din cer, spunând: 'Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.' Matei 3:17. Dar națiunea la care a venit Hristos, deși a pretins că este poporul ales al lui Dumnezeu, nu a recunoscut comoara cerească în persoana lui Isus…." *–That I May Know Him, p. 58.*

Zel pentru Casa Domnului

4. Ce sentimente avea El pentru Domnul și casa Lui? Asupra cui au căzut criticile celor care îl ocărau pe Dumnezeu? *Psalmul 69:9; Ioan 2:17; Romani 15:3.*

.....

.....

„Scopul lui Dumnezeu din veacurile veșnice a fost ca fiecare ființă creată, de la serafimul luminos și sfânt până la om, să fie un templu în care Creatorul să locuiască. Din cauza păcatului, omul a încetat să mai fie un templu pentru Dumnezeu. Fiind întunecată și pervertită de rele, inima omului n-a mai dat la iveală slava Celui Sfânt... Dumnezeu voia ca Templul din Ierusalim să fie o mărturie continuă despre destinul înalt pus în fața fiecărei ființe. Dar iudeii n-au înțeles însemnătatea clădirii la care priveau cu atâta mândrie. Ei nu s-au consacrat pentru a fi temple sfinte ale Spiritului lui Dumnezeu. Curțile templului din Ierusalim, pline de tumultul traficului nesfânt, reprezentau cu adevărat templul inimii, spurcat de prezența pasiunii senzuale și a gândurilor nesfinte. În curățarea templului de cumpărătorii și vânzătorii lumii, Isus Și-a anunțat misiunea de a curăța inima de pângărirea păcatului - de dorințele pământești,... poftele egoiste, obiceiurile rele care corup sufletul.” – *Hristos Lumina Lumii, p. 161.*

5. În loc să aprecieze lucrarea Sa plină de har și multele minuni, cum L-au disprețuit mulți oameni? *Psalmii 69:12, 22; 55:3; Ioan 8:40.*

.....

.....

„Fariseii declaraseră că ei sunt copiii lui Avraam. Isus le-a spus că această pretenție putea fi susținută numai făcând lucrările lui Avraam. Adevărații copii ai lui Avraam aveau să trăiască la fel ca el, o viață de ascultare de Dumnezeu. Ei n-ar fi căutat să-L omoare pe Acela care rostea adevărul dat de Dumnezeu. Complotând împotriva lui Hristos, rabinii nu făceau faptele lui Avraam. Simpla descendență din Avraam nu avea nici o valoare. Fără o legătură spirituală cu el, care s-ar fi descoperit în manifestarea aceluiași spirit și săvârșirea acelorași fapte, ei nu erau copiii lui.” *Hristos Lumina Lumii, pp. 466.*

Rușine și dezonoare

6. Ce au pus oamenii asupra lui Mesia, în loc să-i dea onoare și recunoștință pentru nenumăratele Sale binecuvântări? Cât de des s-a întâmplat acest lucru? *Psalmul 69:19; Evrei 12:2.*

.....

.....

„Cât de puțini dintre noi înțeleg adevărata însemnătate a rugăciunilor noastre! Isus cunoștea sacrificiul nemărginit prin care trebuia să se răscumpere acea mărire și de aceea "pentru bucuria care le era pusă în față, El a suferit crucea și a nesocotit ocara" Evrei 12:2. Această bucurie era aceea de a vedea suflete mântuite prin umilirea Sa, prin suferințele și prin vărsarea sângelui Său." –*Sfințirea Vieții, p. 56 (1883); Fiice ale lui Dumnezeu, p. 66.*

„Când urmașii lui Hristos înapoiază Domnului ce este al Lui, ei adună o comoară care li se va da când vor auzi cuvintele: "Bine, rob bun și credincios ... intră în bucuria stăpânului tău". "Care pentru bucuria care-I era pusă înainte, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu." (Matei 25:23; Evrei 12:2.) Bucuria de a vedea oameni mântuiți, salvați pentru veșnicie, este răsplata tuturor acelora care pășesc pe urmele Aceluia care a zis: "Urmează-Mă"." –*Hristos Lumina Lumii, p. 523.*

7. Cât de mult a fost El obiectul disprețului și reproșului? Dintre mulțimile cărora Le-a slujit, câți și-au manifestat grija față de El? *Psalmii 69:20; 142:4; Matei 26:37,38,40.*

.....

.....

„Nu departe de intrarea în grădină, Domnul Isus i-a părăsit pe ucenicii Săi, cu excepția a trei dintre ei, cerându-le să se roage pentru ei și pentru El. Împreună cu Petru, Iacov și Ioan, El a intrat în ascunzișurile grădinii. Acești trei ucenici erau cei mai apropiați tovarăși ai Domnului Hristos. Ei au fost aceia care văzuseră slava Sa pe Muntele schimbării la față; ei văzuseră pe Moise și pe Ilie vorbind cu El; ei auziseră vocea din ceruri; iar acum, în lupta Sa cea mare, Domnul Hristos dorea să aibă prezența lor lângă El. Adesea, ei petrecuseră noaptea cu El în acest loc retras. În toate aceste ocazii, după un timp de veghere și rugăciune, ei puteau dormi netulburați,

puțin mai departe de Învățătorul lor, până când El îi trezea în zorii zilei spre a merge din nou la lucru. Dar acum El dorea ca ei să petreacă noaptea împreună, în rugăciune. Cu toate acestea, El nu putea suporta ca ei să fie martori la chinul de moarte prin care avea să treacă." – *Hristos Lumina Lumii, p. 686.*

Pentru studiu suplimentar

„Nu trebuie să ne gândim că, mergând pe calea ascultării, vom scăpa de încercări, pentru că dușmanul va face tot ce îi stă în putere pentru a ne împiedica să câștigăm cerul. Dar Salvatorul a promis să ne ajute. Ai încercări? La fel a avut și Isus. Ești ispitit? Și El a fost ispitit în toate lucrurile ca și noi. 'El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut. A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.' Ioan 1:10-12…." –*The Upward Look, p. 325.*

* * *

16.
Sabatul din 16 aprilie 2022

ROBUL CARE SUFERĂ, PARTEA 1

„Cât de clare și de adevărate erau profețiile lui Isaia despre suferințele și moartea lui Hristos! El a crescut înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un Lăstar care iese dintr-un pământ uscat. N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile, și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă. Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit că îți întorceai fața de la El, și noi nu L-am băgat în seamă...” Chiar și felul morții Sale fusese arătat mai dinainte.” *–Istoria Faptelor Apostolilor, p. 225-226.*

1. Potrivit profetului Isaia, cât de mulți vor crede în descoperirea și în lucrările minunate ale Slujitorului lui Dumnezeu? Cine va recunoaște puterea lui Dumnezeu de a salva omul? *Isaia 53:1; Ioan 12:38; Romani 10:16.*
.....
.....

„Întregul sistem al religiei evreiești a fost Evanghelia lui Hristos prezentată în tipuri și simboluri. Atunci cât de nepotrivit a fost ca cei care se aflau sub dispensațiunea evreiască să-L respingă și să-L răstignească pe Cel care a fost inițiatorul și temelia a ceea ce au pretins a crede. Unde au greșit? Ei au greșit în a nu crede ceea ce au spus prorocii cu privire la Hristos, ca să se împlinească ceea ce a zis Isaia: "Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului?…’

„Nu Dumnezeu este cel care pune orbirea pe ochilor oamenilor sau le împietrește inimile; ci lumina pe care Dumnezeu o trimite poporului Său, pentru a le corecta greșelile, pentru a-i conduce pe căi sigure, dar pe care ei refuză să o accepte, aceasta este cea care le orbește mințile și le împietrește inimile.” *–Review and Herald, October 21, 1890.*

<u>Ca un Lăstar care iese dintr-un pământ uscat</u>

2. Cum avea să crească Servul credincios al Domnului? Avea vreo frumusețe specială pentru a atrage atenția oamenilor? *Isaia 53:2; Apocalipsa 5:5.*

.....

.....

„Aceste cuvinte [Isaia 53:1-3] nu înseamnă că Hristos era neatrăgător ca persoană. În ochii iudeilor, Hristos nu avea nici o frumusețe ca ei să-L dorească. Ei așteptau un Mesia care să vină ca fală exterioară și cu slavă lumească ca unul care să facă lucruri mari pentru națiunea iudaică, înălțând-o mai pe sus de oricare altă națiune de pe pământ. Dar Hristos a venit în natura dumnezeiască ascunsă discret sub haina naturii omenești, onest și sărac. Ei comparau omul acesta cu lăudăroșenia pe care o cultivaseră ei, și n-au putut vedea nici o frumusețe în El. Ei nu puteau distinge sfințenia și curăția caracterului Lui. Harul și virtuțile descoperite în viața Lui nu-i atrăgeau.” –(Manuscript 33, 1911.)

„...Capitolul acesta ar trebui să fie studiat. El prezintă pe Hristos ca Miel al lui Dumnezeu. Aceia care sunt plini de mândrie, a căror suflet e plin de vanitate, ar trebui să privească la acest tablou al Mântuitorului și să se smerească în țărână. Întregul capitol ar trebui să fie memorat. Influența lui va supune și va smeri sufletul mânjit de păcat și plin de înălțare de sine.” –(*The Youth’s Instructor,* December. 20, 1900) *Seventh-day Adventist Bible Commentary,* vol. 4, p. 1147.

3. Cum L-au tratat oamenii pe Slujitorul lui Dumnezeu? Cât de respectuoși erau față de El? În comparație cu modul în care ființele umane răspund în general la provocare, cum a reacționat El la durere și suferință? *Isaia 53:3; Psalmul 22:6,7.*

.....

.....

„Gândiți la umilirea lui Hristos. El a luat asupra Sa natura omenească decăzută, suferindă, stricată și întinată de păcat. El a luat întristările noastre, purtând durerea și ocara noastră. El a îndurat toate ispitele cu care este asaltat omul. El a unit natura omenească cu cea dumnezeiască; un spirit divin a locuit într-un templu de carne. El S-a unit cu templul. „Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi”,

deoarece făcând așa El putea să se asocieze cu păcătoșii și îndureraţii fii și fiice ale lui Adam.” –(*The Youth’s Instructor, December 20, 1900) Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 4, p. 1147.*

Luând durerea și suferința omului

4. Ce dureri și necazuri au profețit Scripturile că avea să suporte? Cum L-au apreciat greșit oamenii când L-au văzut lovit și chinuit, chiar dacă nu au înțeles ce se întâmplă cu El? *Isaia 53:4; Matei 8:16,17.*

.....
.....

„În general, iudeii credeau că păcatul e pedepsit în viața aceasta. Orice suferință era privită ca pedeapsă pentru vreo faptă rea, fie a suferindului, fie a părinților lui... Din cauza aceasta, acela asupra căruia căzuse vreo suferință sau vreo nenorocire mare mai avea pe deasupra și povara de a fi privit ca un mare păcătos.

„În felul acesta, era pregătită calea între iudei să-L lepede pe Isus. Acela care “suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui” era privit de iudei ca fiind “pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit”; și ei și-au întors fața de la El. Isaia 53:4,3.

„Dumnezeu dăduse o învățătură pentru a contracara mentalitatea aceasta. Istoria vieții lui Iov arătase că suferința este adusă de Satana, dar că, prin ea, Dumnezeu Își aduce la îndeplinire planurile harului Său. Dar Israel n-a înțeles învățătura. Aceeași eroare, pentru care Dumnezeu i-a mustrat pe prietenii lui Iov, a fost repetată de iudei când L-au lepădat pe Hristos.” – *Hristos Lumina Lumii, p. 471.*

5. Pentru cine a fost El rănit și zdrobit? Pentru ce călcări de Lege a plătit El un preț atât de mare? Ce pedeapsă a acceptat? De ce a fost bătut? *Isaia 53:5; Romani 4:25; 1 Corinteni 15:3.*

.....
.....

„Ce subiect de meditație este jertfa pe care Domnul Isus o face pentru păcătoșii pierduți! Cum vom aprecia binecuvântările care au fost puse astfel la dispoziția noastră? Putea oare Domnul Hristos să sufere mai mult? Putea El oare să ne asigure binecuvântări mai abundente? Nu se va topi până și cea mai împietrită inimă, atunci

când ne amintim că de dragul nostru El a părăsit fericirea și slava cerului și a îndurat sărăcia și rușinea, cruzimea suferinței și o moarte teribilă? Dacă El nu ne-ar fi deschis, prin moartea și învierea Sa, ușa speranței, n-am fi cunoscut nimic altceva decât groaza întunericului și mizeria disperării. În starea noastră prezentă, așa favorizați și binecuvântați cum suntem, nu ne putem da seama din ce adâncuri am fost scăpați. Noi nu putem măsura cât de mult mai profunde ar fi fost suferințele noastre, cât de mult mai mari ar fi fost durerile noastre, dacă Domnul Hristos nu ne-ar fi cuprins cu brațul omenesc al simpatiei și iubirii Sale și nu ne-ar fi înălțat." – *5T, p. 316.*

6. Cât de departe s-a rătăcit omul de la calea lui Dumnezeu? Cât de conștiente sunt ființele umane de adevărata lor condiție morală? Ce persoană ar fi dispusă să accepte consecințele greșelilor altora? *Isaia 53:6; Luca 119:176, prima parte.*
.....
.....

„El avea să-și dea viața pentru lume, care este considerată a fi oaia pierdută care s-a rătăcit de turmă, a cărei vină și neajutorare o acuza și îi stătea în cale, împiedicându-i întoarcerea." –*Principiile fundamentale ale educației creștine, p. 283.*

„Familia omenească este în necaz din cauza faptului că a călcat Legea Tatălui. Totuși Dumnezeu nu îl lasă pe cel păcătos până când nu-i arată remediul pentru păcat. Singurul Fiu al lui Dumnezeu a murit pentru ca noi să putem trăi. Domnul a acceptat să aducă jertfa aceasta pentru noi, ca Garant și Înlocuitor al nostru, cu condiția ca noi să Îl primim pe Hristos și să credem în El. Cel păcătos trebuie să vină la Hristos cu credință, să se bazeze pe meritele Sale, să pună păcatele lui asupra Purtătorului păcatelor și să primească iertarea Sa. Acesta este motivul pentru care a venit Domnul Hristos în lume. Ca urmare, neprihănirea lui Hristos îi este atribuită păcătosului care se pocăiește și crede." -*Solii alese, vol. 1, p. 215:*

<u>Nimeni nu a apreciat suferința Lui</u>

7. Cum a reacționat Isus înaintea celor care L-au judecat și L-au condamnat? În mâinile Cui a lăsat abuzul fizic când a fost lovit de persecutorii Săi? *Isaia 53:7; Fapte 8:32. 1 Petru 2:23.*

.....
.....

„Isus n-a răspuns la toate acestea cu nici un singur cuvânt. În timp ce piroanele Îi străpungeau mâinile, iar stropii de sudoare ai agoniei erau storși din porii Lui, de pe buzele palide și tremurânde ale nevinovatului Suferind a fost șoptită o rugăciune a iubirii iertătoare pentru ucigașii Lui: "Tată, iartă-i căci nu știu ce fac!" (Luca 23:34.) Tot cerul privea cu adânc interes asupra scenei. Slăvitul Răscumpărător al unei lumi pierdute suferea pedeapsa pentru călcarea de către om a Legii Tatălui. El îl răscumpărase pe poporul Său cu propriul Lui sânge. Plătea pretențiile îndreptățite ale sfintei Legi a lui Dumnezeu. Acesta era mijlocul prin care, în cele din urmă, trebuia să se pună capăt păcatului și lui Satana și oștirea lui să fie înfrântă." *–2T, pp. 208, 209.*

Pentru studiu suplimentar

„Dumnezeu ne-a dat dovezi îndestulătoare cu privire la iubirea Sa și nu trebuie să ne îndoim de bunătatea Sa atunci când nu putem înțelege lucrările providenței Sale. Prevăzând îndoielile care urmau să apese pe sufletul lor în zilele de încercare și întuneric, Mântuitorul spunea ucenicilor Săi: 'Aduceți-vă aminte de vorba pe care v-am spus-o: „Robul nu este mai mare decât stăpânul său." "Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni". Ioan 15:20. Isus a suferit pentru noi mai mult decât poate fi făcut să sufere oricare dintre urmașii Săi, datorită cruzimii oamenilor nelegiuiți. Aceia care sunt chemați să sufere chinul și moartea de martir nu fac decât să calce pe urmele scumpului Fiu al lui Dumnezeu." *–Tragedia veacurilor, p. 47.*

„Dar Cel care avea să sufere moartea din mâna oamenilor răi avea să se ridice ca biruitor asupra păcatului și a mormântului. Sub inspirația celui Atotputernic, dulcele cântăreț al lui Israel mărturisea despre strălucirea dimineții învierii. "Trupul Mi se odihnește în liniște", vestește el plin de bucurie, "căci nu vei lăsa sufletul Meu în locuința morților, nu vei îngădui ca Preaiubitul Tău să vadă putrezirea." Psalmul 16:9,10." *–Istoria Faptelor Apostolilor, p. 227.*

* * *

17.
Sabatul din 23 aprilie 2022

ROBUL CARE SUFERĂ, PARTEA 2

„Dumnezeu nu putea face mai mult pentru om decât a făcut, dând pe iubitul Lui Fiu, nici să facă mai puțin și totuși să asigure răscumpărarea omului și menținerea demnității Legii divine. El a turnat în favoarea noastră întreaga comoară a cerului; pentru că, dând pe Fiul Său, El ne-a deschis porțile de aur ale cerului, făcând un dar nemărginit celor care vor accepta jertfa și se vor întoarce la credincioșia lor față de Dumnezeu. Hristos a venit în lumea noastră cu o iubire în inima Lui atât de vastă cât veșnicia, oferindu-Se să-l facă pe om moștenitor al tuturor bogățiilor și slavei Lui. În fapta Lui, El a descoperit omului caracterul Tatălui Său, arătând fiecărei ființe omenești că El poate fi drept și totuși să îndreptățească pe cel care crede în Isus. ” - *(4T, p. 418).*

<u>Nici o apărare pentru cel nevinovat</u>

1. Tipic dreptății umane, ce au demonstrat procesul și judecata lui Isus? Prin nevinovăția Sa, pentru cine a suferit și a plătit pedeapsa păcatului? *Isaia 53:8; Fapte 8:33.*

.....
.....

„Slava Evangheliei are drept temelie principiul de refacere a neamului omenesc decăzut potrivit chipului divin, printr-o continuă manifestare de bunăvoință. Această lucrare a început în curțile cerești. Acolo, Dumnezeu a hotărât să dea ființelor omenești o dovadă de netăgăduit a iubirii pe care o avea față de ele.

„... Pentru ca acest plan să fie pus în aplicare pe deplin, s-a hotărât ca Domnul Hristos, unicul fiu născut al lui Dumnezeu, să Se dea pe Sine însuși ca jertfă pentru păcat. Oare cu ce măsură s-ar putea măsura adâncimea acestei iubiri? Dumnezeu a întocmit astfel lucrurile, încât omul să nu poată spune că El ar fi putut face ceva și mai mult. O dată cu Hristos, El a dat toate resursele cerurilor, astfel ca nimic să nu lipsească în planul pentru salvarea omului. Aici este dragostea a cărei contemplare va umple sufletul cu o mulțumire ce nu poate fi exprimată!” - *Sfaturi despre Sănătate, p. 222.223.*

2. Ce a spus profeția despre îngroparea Sa, deși agonia de pe cruce a fost în compania criminalilor? De ce a trebuit să treacă prin moarte când nu făcuse nimic rău și nu spusese nici măcar un singur cuvânt rău? *Isaia 53:9; 1 Petru 2:22.*
.....
.....

„Mântuitorul profeției avea să vină nu ca un împărat pământesc, ci ca om între oameni, spre a trăi o viață de sărăcie și umilință și ca în cele din urmă să fie disprețuit, lepădat și omorât. Mântuitorul a profetizat în Scripturile Vechiului Testament că avea să Se dea pe Sine ca o jertfă în favoarea omenirii căzute, împlinind în felul acesta toate cerințele Legii ce fusese călcată. În El, tipurile sistemului jertfelor aveau să se întâlnească direct cu antitipul, și moartea Sa pe cruce să împrumute însemnătate întregii economii iudaice." *–Istoria Faptelor Apostolilor, p. 227-228.*

„Satana L-a atacat pe Hristos în orice punct dar El nu a păcătuit în gând, în cuvânt sau în faptă. El nu a făcut nici o nelegiuire și nici un vicleșug nu s-a aflat în gura Lui. Umblând în mijlocul păcatului, El a fost sfânt, nevinovat, neîntinat. Mergând în mijlocul păcatului, el era sfânt, inofensiv, neîntinat. El a fost învinuit pe nedrept, totuși nu a deschis gura Sa pentru a Se îndreptăți. Cât de mulți acum, când sunt învinuiți de ceea ce nu sunt vinovați socotesc că e un timp când îndelunga răbdare încetează de a mai fi o virtute, și ieșindu-și din fire rostesc cuvinte care întristează Duhul Sfânt." *–(Manuscript 42, 1901) Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 4, p. 1148.*

<u>Dumnezeu a permis suferința și moartea lui Isus</u>

3. De ce a permis Dumnezeu ca Isus să treacă printr-o asemenea suferință și moarte îngrozitoare? Ce a explicat profeția despre acest lucru? *Isaia 53:10, prima parte; Ezechiel 18:32. Fapte 2:22,23.*
.....
.....

„Maiestatea cerului nu și-a plăcut Sieși. Orice a făcut era cu referire la mântuirea omului. Egoismul, sub toate formele lui, era mustrat în prezența Lui. El a luat asupra Sa natura noastră ca să poată suferi în locul nostru, făcând sufletul Său o jertfă pentru păcat. El a

fost lovit de Dumnezeu și a suferit pentru a salva pe om din nenorocirea pe care o merita pentru că a călcat Legea lui Dumnezeu. Prin lumina care strălucește de la cruce, Hristos și-a propus să atragă pe toți oamenii la Sine. Inima Sa umană tânjea după neamul omenesc. Brațele Lui erau deschise să-i primească și El i-a invitat pe toți să vină la El. Viața Lui de pe pământ a fost o continuă lepădare de sine și bunăvoință." - *(4T, p. 418).*

4. După îndeplinirea jertfei supreme, ce va simți slujitorul lui Dumnezeu când planul de mântuire a omului se va încheia? *Isaia 53:10, ultima parte; Ioan 17:4,26.*

.....
.....

„Toată această umilință și suferință au fost îndurate pentru a-i aduce înapoi pe cei rătăcitori, vinovați și nerecunoscători, în casa Tatălui.... Toți sfinții răscumpărați vor vedea și vor aprecia ca niciodată înainte dragostea Tatălui și a Fiului, iar cântece de laudă vor izbucni de pe limbi nemuritoare. El ne-a iubit și Și-a dat viața pentru noi. Cu trupuri slăvite, cu capacități lărgite, cu inimi curate, cu buze neîntinate, vom cânta bogățiile iubirii răscumpărătoare ... Odihnă, slavă lui Dumnezeu, există o odihnă pentru poporul lui Dumnezeu, unde Isus îi va conduce pe cei răscumpărați la pășuni verzi, lângă râurile de ape vii care înveselesc orașul Dumnezeului nostru. Atunci rugăciunea lui Isus către Tatăl Său va primi răspuns: "Tată, vreau ca, acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu.'" –*Maranata, p. 318.*

<u>Mulți vor fi îndreptățiți</u>

5. Cum se va bucura Isus în veșnicie, văzând rezultatul suferinței Sale? Câți vor fi îndreptățiți ca urmare a sacrificiului Servului neprihănit? *Isaia 53:11; Psalmul 22:30; 110:3; Evrei 12:2.*

.....
.....

„Hristos privește la poporul Său în puritatea și perfecțiunea sa ca răsplată a tuturor suferințelor Sale, a umilinței și a iubirii Sale și a măririi slavei Sale – Hristos Marele centru, de la care radiază toată slava." (*R&H,* Oct. 22, 1908) *SDA Bible Commentary,* vol. 4, p. 1180

„Câtă bucurie va fi când se vor întâlni cei răscumpărați ai Domnului — adunați în casele pregătite pentru ei! O, câtă fericire pentru toți lucrătorii nepărtinitori și altruiști, care au colaborat cu Dumnezeu în împlinirea misiunii Sale pe pământ! Câtă satisfacție va simți fiecare secerător când vocea limpede și melodioasă a lui Isus se va face auzită spunând: "Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii." "Intră în bucuria Stăpânului tău!" –*Sfaturi privind administrarea creștină a vieții, p. 348.*

6. Ce onoare avea să primească de la Tatăl Său pentru marea Sa jertfă? *Isaia 53:12, prima parte; Filipeni 2:8, 9*
.....
.....

„De partea cui suntem? Lumea l-a izgonit pe Hristos; cerurile L-au primit. Omul, omul limitat, l-a respins pe Prințul vieții; Dumnezeu, Conducătorul nostru suveran, L-a primit în ceruri. Dumnezeu L-a înălțat. Omul L-a încoronat cu o coroană de spini, Dumnezeu L-a încoronat cu o coroană a maiestății regale. Trebuie să gândim cu toții sincer... moartea lui Hristos este speranță și viață veșnică pentru toți cei care Îl primesc și cred în El." –*(Letter 31, 1898) Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 5, p. 1107.*

"Cei care umblă așa cum a umblat Hristos, care sunt răbdători, delicați, blânzi, umili la inimă, cei care duc jugul împreună cu Hristos și ridică sarcinile Lui, care tânjesc după suflete așa cum tânjea El, aceștia vor intra în bucuria Domnului lor. Ei vor vedea cu Hristos roada sufletului Său și vor fi mulțumiți. Cerul va triumfa, căci locurile lăsate goale în cer prin căderea lui Satana și a îngerilor săi vor fi umplute de răscumpărații Domnului." –(*Review and Herald,* May 29, 1900) *Seventh-day Adventist Bible Commentary,* vol. 7, p. 949.

<u>Mijlocind pentru păcătoși</u>

7. Ce păcate și vinovăție a purtat Mântuitorul pe cruce? După marea Sa jertfă, pentru cine a continuat El să mijlocească? *Isaia 53:12, ultima parte; 1 Petru 2:24; Romani 4:25.*
.....
.....

„Hristos și-a oferit trupul zdrobit pentru a răscumpăra moștenirea lui Dumnezeu.... "Hristos a mijlocit pentru rasa pierdută prin viața Sa imaculată, supunerea Sa, moartea Sa pe crucea Calvarului. Și acum Căpitanul salvării noastre mijlocește pentru noi, nu ca un simplu petiționar, ci ca un biruitor care își revendică victoria. Jertfa Lui este completă, iar ca Mijlocitor al nostru își duce la capăt lucrarea pe care Și-a asumat-o, înălțând în fața lui Dumnezeu cădelnița care conține propriile Sale merite fără pată și rugăciunile, mărturisirile și recunoștința poporului Său. Îmbibată cu parfumul neprihănirii Sale, tămâia urcă la Dumnezeu de o savoare dulce. Jertfa este primită în totalitate, iar iertarea acoperă toate fărădelegile." *–Parabolele Domnului Hristos, pp. 156.*

<u>Pentru studiu suplimentar</u>

„Chiar la începutul slujirii Sale publice, El se prezintă a fi persoana care îl susține pe om de-a lungul activității Sale de mijlocitor. El se identifică pe sine cu păcătoșii, ca Înlocuitor al lor, luând asupra Sa păcatele lor, numărându-se între călcătorii de lege și făcând lucrarea pe care păcătosul trebuie să o facă în pocăință, credință și ascultare de bunăvoie. Ce exemplu este dat aici în viața lui Hristos ca păcătoșii să îl imite! Dacă nu vor urma exemplul dat, vor fi fără scuză." *–Lift Him Up, p. 79.*

"O, taina evlaviei - Dumnezeu arătat în trup! Acest mister crește pe măsură ce încercăm să-l înțelegem. Este de neînțeles și totuși ființele umane vor permite lucrurilor lumești și pământești să împiedice posibila viziune slabă pe care muritorii pot să o aibă despre Isus și iubirea sa inegalabilă.... Cum putem fi entuziasmați de lucrurile pământești, comune și să nu fim motivați de această imagine – Crucea de pe Calvar, iubirea care se descoperă în moartea Fiului drag al lui Dumnezeu...?" *–Maranata, p. 318.*

* * *

Vă rugăm să citiți Raportul Misionar al Departamentului Multimedia al Conferinței Generale de la pagina 97

18.
Sabatul din 30 aprilie 2022

TRĂDAT ȘI STRĂPUNS

„Înălțați înaintea oamenilor crucea de pe Golgota. Arătați ce a pricinuit moartea lui Hristos: călcarea Legii. Păcatul să nu fie acoperit sau tratat ca ceva de mică importanță. El trebuie să fie prezentat ca vinovăție împotriva Fiului lui Dumnezeu. Apoi, îndreptați-i pe oameni la Hristos, spunându-le că nemurirea se obține numai prin primirea Lui ca Mântuitor personal. Treziți-i pe oameni pentru a vedea cât s-au depărtat de rânduielile Domnului, adoptând rânduieli lumești și conformându-se la principii lumești. Acestea i-au dus la călcarea Legii lui Dumnezeu.” *–6T, p. 54.*

1. Conform profeției, ce misiune minunată trebuia să îndeplinească Salvatorul pentru omenirea suferindă? Cum numește Noul Testament mesajul pe care Isaia îl descrie drept "vești bune"? *Isaia 61:1-3; Luca 4:17-19; Matei 4:23.*
.....
.....

„Lucrarea și misiunea lui Hristos în această lume nu a fost aceea de a satisface curiozitatea pasivă a prinților, conducătorilor, cărturarilor, preoților sau țăranilor. El a venit să-i vindece pe cei cu inima zdrobită.... Dacă Hristos ar fi putut să rostească vreun cuvânt pentru a vindeca rănile sufletelor bolnave de păcat, nu ar fi tăcut. El Și-a instruit ucenicii că pietrele prețioase ale adevărului nu trebuiau aruncate înaintea porcilor. Iar aducerea și tăcerea lui Hristos înaintea lui Irod au făcut ca tăcerea Lui să fie elocventă.” *–Christ Triumphant, p. 270.*

„Dumnezeu a avut remediul înainte ca păcatul să nască nevoia. Orice suflet care cedează în fața ispitei este rănit, lovit de către vrăjmaș; însă oriunde există păcat, este și Mântuitorul. Hristos a spus că are o lucrare de făcut — “să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită,

să propovăduiesc robilor de război slobozirea ...; să dau drumul celor apăsați”. Luca 4:18.” - *Educație, p. 113.*

Piatra de temelie în Sion

2. Pe ce temelie solidă a așezat Domnul Sionul, unde va rămâne neclintită biserica spirituală și clădirea fiecărui individ? *Isaia 28:16; Psalmul 118:22,23; Luca 20:17.*

.....
.....

„Cu sute de ani înainte de venirea Mântuitorului, Moise îi îndreptase pe oameni către Stânca de mântuire a lui Israel. Psalmistul cântase despre “Stânca puterii mele”. Isaia a scris: “Așa vorbește Domnul Dumnezeu: ‘Iată, pun ca temelie în Sion o piatră încercată, o piatră de preț, piatră din capul unghiului clădirii, o temelie puternică.’” Deuteronomul 32:4; Psalmul 62:7; Isaia 28:16. Petru însuși, scriind prin inspirație, aplică această profeție la Isus.” El spune: 'dacă ați gustat în adevăr că bun este Domnul. Apropiați-vă de El, piatra vie, lepădată de oameni, dar aleasă și scumpă înaintea lui Dumnezeu. Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească. 1 Petru 2:3-5.” – *Hristos Lumina Lumii, p. 413.*

3. Au recunoscut dușmanii Mântuitorului meritele Lui pentru mai binele umanității? Ce ar fi spus despre El? *Psalmii 89:51; 74:22; Matei 26:64,64.*

.....
.....

„Pentru că nu a venit cu toată maiestatea cerului, ei L-au respins categoric. Totuși nu L-au respins doar pentru că nu venise în splendoare, ci și pentru că El a fost întruparea curăției morale, iar ei erau imorali. El a trăit pe pământ ca un om de o integritate nepătată. În mijlocul degradării și al răului, un asemenea caracter nu era în armonie cu dorințele lor, de aceea Domnul a fost maltratat și disprețuit. Viața Sa nepătată a făcut să strălucească lumina în inima oamenilor și le-a descoperit nelegiuirea lor în caracterul ei odios.” - *Solii alese, vol. 1, p. 407.*

„Dacă cele spuse de conducătorii iudei ar fi fost adevărate, atunci ei ar fi trebuit să primească mărturia lui Ioan și ar fi trebuit să

primească pe Hristos ca Mesia. Dar ei n-au dat pe față roadele pocăinței și ale neprihănirii. Chiar aceia pe care ei îi disprețuiau se grăbeau, mai înaintea lor, spre Împărăția lui Dumnezeu." – *Parabolele Domnului Hristos, pp. 278.*

Prețul trădării

4. În afară de teribilul fapt că cineva avea să-L trădeze și să-L vândă pe Mesia, ce altceva mai menționează profeția? *Zaharia 11:12,13; Matei 26:14-16.*

.....

.....

„Iuda știa cât de mult își doreau să-L prindă pe Isus și s-a oferit să-L trădeze preoților celor mai de seamă și bătrânilor pentru câteva monede de argint. Iubirea lui de bani l-a făcut să accepte să-L dea pe Domnul lui în mâinile celor mai înverșunați dușmani ai Săi. Satana lucra direct prin Iuda și, în mijlocul scenei impresionante a ultimei cine, trădătorul elabora planuri să-și trădeze Stăpânul. Cu tristețe, Isus le-a spus ucenicilor că toți vor găsi în El o pricină de poticnire în acea noapte." - *Experiențe și Viziuni, p. 166.*

„Apucând nerăbdător haina lui Caiafa, îl imploră să-L elibereze pe Isus, declarând că nu făcuse nimic vrednic de moarte. Mâniat, Caiafa îl îndepărtă, dar rămase încurcat, neștiind ce să spună. Perfidia preoților a fost dată pe față. Era evident că ei îl mituiseră pe ucenic ca să-și vândă Învățătorul." – *Hristos Lumina Lumii, p. 721.*

5. Ce a îndurat Domnul în tăcere și cu demnitate? Ce L-a întărit să treacă prin aceasta? *Isaia 50:6; Matei 26:67,68.*

.....

.....

„Mântuitorul nostru a părăsit locașul Său ceresc spre a le aduce vrăjmașilor Săi pâinea vieții. Deși calomnia și prigoana au fost îngrămădite asupra Lui, de la leagăn și până la mormânt, ele n-au făcut să iasă de la El decât expresia unei iubiri iertătoare. Iată ce zice El prin profetul Isaia: "Mi-am dat spatele înaintea celor ce Mă loveau și obrajii înaintea celor ce-Mi smulgeau barba; Nu Mi-am ascuns fața de ocări și de scuipări." "Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, Ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută

înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.” Isaia 50:6; 53:7. Iar de pe crucea de pe Golgota străbate prin veacuri rugăciunea Sa pentru ucigașii Săi și solia plină de nădejde pentru tâlharul muribund.” - *Cugetări de pe Muntele Fericirilor, pag. 71.*

Consecințele cruzimii și nedreptății

6. Ce vor vedea într-o zi cei care L-au bătut, L-au pălmuit și L-au străpuns pe Mântuitor? Ce spune profeția că se va schimba atunci în atitudinea lor? *Zaharia 12:10; Ioan 19:37.*

.....

.....

„Lui Zaharia i se arătase în viziune profetică ziua aceea de triumf final: el mai văzuse și soarta blestemată a celor care aveau să-L respingă pe Hristos la prima Lui venire. “Își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge, cum plânge cineva pe singurul său fiu, și-L vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe întâiul său născut.” Zaharia 12:10 Scena aceasta a prevăzut-o Hristos atunci când Se uita la cetate și plângea pentru ea. În ruina trecătoare a Ierusalimului, El a văzut distrugerea finală a poporului vinovat de sângele Fiului lui Dumnezeu.” – *Hristos Lumina Lumii, p. 580.*

„Trebuie să ne ascundem eul în Isus și să-l lăsăm pe El să apară în caracterul și conversația noastră. În timp ce privim în mod constant la Cel pe care păcatele noastre L-au străpuns și necazurile noastre L-au împovărat, vom dobândi putere pentru a fi asemenea Lui. Viețile noastre, activitatea noastră vor mărturisi cât de mult îl prețuim pe Mântuitorul nostru și mântuirea pe care a adus-o la îndeplinire pentru noi cu un așa mare preț.” –(*Signs of the Times, March 17, 1887); Lift Him Up, p. 233.*

7. Ce vor înlocui marile acțiuni nedrepte împotriva Fiului lui Dumnezeu? *Zaharia 12:11-14; 13:1.*

.....

.....

„Așa cum Dumnezeu profetizase prin Ioel, că va fi atunci când ziua cea mare a Domnului urma să fie la uși, ea a produs o sfâșiere a inimilor și nu a hainelor și o întoarcere la Domnul cu post, cu plânset și bocet. Așa cum Dumnezeu spusese prin Zaharia, un spirit de

îndurare și de rugăciune s-a revărsat peste copiii Săi; au privit spre Acela pe care L-au străpuns, a fost un mare bocet în țară ... și aceia care Îl așteptau pe Domnul și-au amărât sufletele înaintea Lui.”” – *Tragedia veacurilor, p. 401.*

Pentru studiu suplimentar

„Iudeii așteptau ca Mesia să sfărâme jugul apăsătorului; cu toate acestea, ei cultivau păcatele care puseseră jugul acesta pe gâtul lor. Dacă Domnul le-ar fi acoperit păcatele și le-ar fi lăudat evlavia, L-ar fi ales ca împărat; dar ei nu doreau să sufere neînfricata mustrare a viciilor lor. Ei disprețuiau acea frumusețe a caracterului în care domnește bunătatea, curăția și sfințenia, care nu cunoaște altă ură decât aceea împotriva păcatului. Așa a fost totdeauna. Lumina cerului îi condamnă pe toți aceia care refuză să umble în ea. Când sunt mustrați prin exemplul acelora care urăsc păcatul, cei fățarnici devin unelte ale lui Satana pentru a-i chinui și persecuta pe cei credincioși. “Toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prigoniți.” 2 Timotei 3:12.” *–Patriarhi și Profeți, p. 607.*

Vă rugăm să citiți Raportul Misionar al Departamentului Multimedia al Conferinței Generale de la pagina următoare

* * *

RAPORTUL MISIONAR AL CONFERINȚEI GENERALE, DEPARTAMENTUL MULTIMEDIA

A se citi în Sabatul din 30 aprilie 2022
Colecta Specială a Școlii de Sabat
va fi adunată în Sabatul din 7 mai 2022

Dragi frați, surori și prieteni de adevăr,

„...Scrie prorocia și sap-o pe table, ca să se poată citi ușor!" Habacuc 2:2.

Pionierii adventismului au înțeles că acest verset biblic se referă la metodele vizuale ajutătoare care ilustrează mesajul și îl fac mai ușor de înțeles. La acel moment, hărțile grafice au îndeplinit acest scop. Astăzi multimedia oferă informații lumii.

Biserica are o misiune: de a răspândi Evanghelia. Avertizările conținute în soliile celor trei îngeri trebuie să ajungă la marginile lumii înainte ca Hristos să vină din nou. Astăzi, ca niciodată înainte, acest lucru este posibil prin răspândirea multimedia. Folosirea pe scară largă a telefoanelor mobile, a tabletelor și a altor dispozitive multimedia a făcut posibil ca programele care conțin adevărul biblic să ajungă instantaneu la fiecare persoană, indiferent cât de departe ar fi de biserică.

În perioada în care mișcarea a fost restricționată din cauza măsurilor de urgență COVID-19, milioane de oameni au rămas acasă, folosind Internetul pentru a obține informații și a se bucura de legătura spirituală. Biserica s-a adaptat rapid la această nouă situație, iar sute de programe au fost create de Câmpuri și Uniuni. Sute de mii de oameni au fost conectați prin aceste programe. Seminarii și simpozioane au fost efectuate în și difuzate din studioul multimedia al Conferinței Generale. Peste două milioane de accesări au fost înregistrate la aceste emisiuni pe tot parcursul anului 2020. Niciodată nu am fost atât de eficienți în răspândirea mesajului nostru așa cum s-a întâmplat în timpul crizei COVID-19. Mulțumim tuturor echipelor multimedia care au lucrat neobosit pentru a produce aceste programe.

Echipamentul folosit în studiourile multimedia în trecut era foarte scump și nici nu puteam visa să avem un studio de difuzare bine echipat la sediul Conferinței Generale. Cu toate acestea, astăzi prețurile au devenit mult mai accesibile și suntem capabili să creăm și să trimitem nu numai programe săptămânale, ci chiar zilnice, răspândind mesajul prețios al mântuirii într-o lume pe moarte. În plus, materialele multimedia, cum ar fi înregistrările video, sunt utilizate în școlile noastre online. Sunt necesare mai multe seminarii și simpozioane educaționale pentru lucrători și pastori. Chiar și acum, membrii se pot bucura de programe zilnice de închinare și de o bibliotecă de predici și seminarii publicate pe site-ul Conferinței Generale: www.sda1844.org.

Și tu poți participa la această lucrare – chiar dacă nu ai echipamente multimedia sau experiență de difuzare – prin donarea de fonduri. Sprijinul tău pentru Departamentul Multimedia este foarte important. Dumnezeu să binecuvânteze fiecare dătător binevoitor și generos.

– Fratele Tzvetan Petkov
Președintele Conferinței Generale

* * *

COLECTA SPECIALĂ A ȘCOLII DE SABAT
va fi pentru Departamentul Multimedia al Conferinței Generale
Dumnezeu să vă binecuvânteze darurile generoase!

19.
Sabatul din 7 mai 2021

EVENIMENTE DIN TIMPUL MARII SALE JERTFE

„A existat oare vreodată o suferință sau o durere ca cea îndurată de Mântuitorul nostru? Ceea ce a făcut să fie paharul Lui atât de amar a fost simțământul neplăcerii Tatălui Său. Nu suferința trupească a fost cea care a pus capăt atât de repede vieții lui Hristos pe cruce, ci greutatea zdrobitoare a păcatelor lumii și simțământul mâniei Tatălui Său. Slava Tatălui și prezența susținătoare a Tatălui Său L-au părăsit, iar disperarea a apăsat asupra Lui cu greutatea zdrobitoare a întunericului și a stors de pe buzele Lui palide și tremurânde strigătul chinuit: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”” - *(2T, p. 209).*

Batjocură și abuz
1. Ce au făcut cei prezenți la răstignirea înfricoșătoare a lui Isus pentru a-și exprima disprețul față de Răscumpărătorul lumii și suferința Sa? *Psalmul 109:25; Matei 27:39.*
.....
.....

„Crucea Calvarului ne atenționează cu putere, dându-ne un motiv pentru a-l iubi pe Salvatorul nostru și pentru care ar trebui să-L facem Cel dintâi, Cel din urmă și Cel mai bun în toate. Ar trebui să ne ocupăm locul nostru în pocăință umilă la piciorul Crucii. Putem învăța lecțiile blândeții și umilinței minții pe măsură ce urcăm pe Muntele Golgotei și, privind Crucea, îl vedem pe Mântuitorul nostru în agonie, fiul lui Dumnezeu murind, Cel Drept pentru cei nedrepți. Iată-L pe Cel care ar putea chema legiuni de îngeri în ajutorul Său cu un singur cuvânt, fiind subiect de glumă și batjocură, defăimare și ură. El, S-a dat pe Sine Însuși jertfă pentru păcat. Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri; când a fost acuzat pe nedrept, nu Și-a

deschis gura. El S-a rugat pe Cruce pentru ucigașii Săi. El a murit și a plătit un preț infinit pentru fiecare dintre ei. El nu va pierde pe niciunul dinte cei pe care I-a cumpărat cu un preț atât de mare. El se dăruiește pe Sine să fie lovit și biciuit fără să murmure. Și această victimă care nu se tânguie este Fiul lui Dumnezeu." *–That I May Know Him, p. 65.*

2. În afară de suferința trupească și mentală, ce a fost profețit cu privire la oasele Sale? *Exodul 12:46; Psalmul 34:20; Ioan 19:36.*
.....
.....

„Mielul de jertfă Îl reprezintă pe "Mielul lui Dumnezeu", în care este unica noastră nădejde de mântuire... Tot astfel este nevoie ca meritele sângelui lui Hristos să fie aplicate sufletului... Noi trebuie să ne însușim meritele jertfei ispășitoare.

„Isopul folosit pentru stropirea sângelui era un simbol al curățirii, fiind astfel folosit la curățirea leprei și a acelora care se întinau prin atingerea cu cei morți. În rugăciunea psalmistului se poate vedea, de asemenea, însemnătatea lui: 'Curățește-mă cu isop și voi fi curat: spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.' Psalmul 51:7.

„Mielul trebuia pregătit în întregime și nici un os nu trebuia să-i fie zdrobit. Tot astfel, nici un os al Mielului lui Dumnezeu, care urma să moară pentru noi, nu trebuia să fie zdrobit. Ioan 19:36. În felul acesta a fost reprezentată plinătatea desăvârșită a jertfei lui Hristos." *–Patriarhi și Profeți, p. 277.*

3. Ce a spus Isus după ore întregi de suferință și groază? *Luca 69:21, ultima parte; Ioan 19:28.*
.....
.....

„În agonia Sa, lui Isus i s-a făcut sete și I s-a dat să bea oțet amestecat cu fiere; dar când a gustat, a refuzat să bea. Îngerii priveau agonia iubitului lor Comandant până când nu au mai suportat și și-au acoperit fețele." - *Experiențe și Viziuni, p. 177.*

„Misiunea vieții pământești a Domnului Hristos era acum aproape îndeplinită. Limba I se uscase și a zis: "Mi-e sete." Ei au

umplut un burete cu oțet și fiere și l-au oferit să bea; dar după ce a gustat, El l-a refuzat. Domnul vieții și slavei murea, ca preț de răscumpărare pentru omenire. Ceea ce I-a făcut paharul atât de amar și I-a sfâșiat inima Fiului lui Dumnezeu a fost simțul păcatului, care a adus asupra Lui mânia Tatălui, El fiind înlocuitorul omului." –*The Spirit of Prophecy, vol. 3, pp. 161, 162.*

4. Ce I s-a oferit să-și stingă setea? Cât ar fi costat pe cineva să-i ofere o cană de apă proaspătă? *Psalmul 69:21; Matei 27:34.*
.....
.....

„Într-o altă profeție, Mântuitorul declara: "Ocara Îmi rupe inima, și sunt bolnav; aștept să-i fie cuiva milă de Mine, dar degeaba; aștept mângâietori și nu găsesc nici unul. Ei îmi pun fiere în mâncare și, când Mi-e sete, Îmi dau să beau oțet." Psalmi 69:20,21. Acelora care sufereau moartea pe cruce le era îngăduit să li se dea o băutură care-i făcea să nu mai simtă durerea. Acest amestec a fost oferit și Domnului Hristos; dar, gustând, a refuzat să-l ia. El n-ar fi primit nimic care I-ar fi întunecat mintea. Credința Sa trebuia să se țină puternic de Dumnezeu. Aceasta era singura Lui tărie. Dacă și-ar fi întunecat simțămintele, faptul acesta i-ar fi oferit un avantaj lui Satana." – *Hristos Lumina Lumii, p. 746.*

<u>Întuneric la prânz</u>

5. Ce s-a întâmplat brusc în timp ce Isus atârna pe cruce și oamenii Îl batjocoreau? *Amos 8:9; Matei 27:45.*
.....
.....

„Soarele refuzase să privească asupra acelei scene groaznice. Isus a strigat cu glas tare, umplând de groază inimile ucigașilor Lui: "S-a isprăvit". Atunci catapeteasma templului s-a sfâșiat de sus până jos, pământul s-a zguduit și stâncile s-au sfărâmat. Un mare întuneric s-a lăsat pe fața pământului. Când Isus a murit, părea că ultima speranță a ucenicilor fusese spulberată. Mulți dintre urmașii Lui fuseseră martori la scena suferințelor și a morții Sale, și cupa tristeții lor era plină." – *Experiențe și Viziuni, p. 177, 178.*

6. În ce stare se aflau dușmanii Mântuitorului, chiar dacă credeau că sunt plini de lumină și că au câștigat victoria? Ce au crezut evreii că era în întunericul dens de pretutindeni, începând de la prânz, timp de trei ore? *Isaia 59:9,10; Luca 23:44,45.*
.....
.....

„Credința și speranța tremurau în agonia morții lui Hristos, deoarece Dumnezeu dăduse la o parte asigurarea pe care o acordase până acum Fiului Său iubit de aprobare și acceptare a Sa. Răscumpărătorul lumii s-a sprijinit apoi pe dovezile care L-au întărit până acum, că Tatăl Său a acceptat ostenelile Sale și a fost mulțumit de lucrarea Sa. În agonia morții Sale, în timp ce Își dădea viața prețioasă, El a trebuit doar prin credință să se încreadă în Cel căruia întotdeauna I s-a supus cu bucurie. El nu era mângâiat de raze clare și strălucitoare de speranță pe mâna dreaptă sau stângă. Totul este învăluit într-un întuneric apăsător." *–Lift Him Up, p. 42.*

<u>Rugăciune pentru dușmanii Săi</u>

7. Ce s-a rugat Isus în numele acuzatorilor și călăilor Săi, în ciuda a tot ceea ce se întâmpla și a suferinței Sale? *Psalmul 109:4; Isaia 53:12; Luca 23:34.*
.....
.....

„În timp ce piroanele Îi străpungeau mâinile, iar stropii de sudoare ai agoniei erau storși din porii Lui, de pe buzele palide și tremurânde ale nevinovatului Suferind a fost șoptită o rugăciune a iubirii iertătoare pentru ucigașii Lui: "Tată, iartă-i căci nu știu ce fac!" (Luca 23:34.) Tot cerul privea cu adânc interes asupra scenei. Slăvitul Răscumpărător al unei lumi pierdute suferea pedeapsa pentru călcarea de către om a Legii Tatălui. El îl răscumpărase pe poporul Său cu propriul Lui sânge. Plătea pretențiile îndreptățite ale sfintei Legi a lui Dumnezeu. Acesta era mijlocul prin care, în cele din urmă, trebuia să se pună capăt păcatului și lui Satana și oștirea lui să fie înfrântă." *–2T 208,209.*

Pentru studiu suplimentar

„Isus Se unise cu Tatăl la facerea lumii. În mijlocul suferințelor chinuitoare ale Fiului lui Dumnezeu, numai robii și cei înșelați au rămas fără milă. Preoții cei mai de seamă și bătrânii Îl înjurau pe scumpul Fiu al lui Dumnezeu, în timp ce agonia Lui era pe sfârșite. Totuși, natura neînsuflețită gemea în simpatia ei pentru însângeratul ei Autor, care era pe moarte. Pământul se cutremură. Soarele refuză să privească scena. Pe cer se adună întunericul. Îngerii au fost martori la scena suferinței până ce n-au mai putut privi și și-au ascuns fețele de la priveliștea oribilă. Hristos să moară! El este disperat! Zâmbetul de aprobare al Tatălui s-a îndepărtat și îngerilor nu li se îngăduie să lumineze întunecimea groaznicului ceas. Ei pot doar să privească uimiți la iubitul lor Comandant, Maiestatea cerului, suferind pedeapsa pentru călcarea de către om a Legii Tatălui.” - *(2T, p. 209).*

* * *

COLECTA SPECIALĂ A ȘCOLII DE SABAT
va fi pentru Departamentul Multimedia
al Conferinței Generale

* * *

20.
Sabatul din 14 mai 2022

SLUJIREA, MOARTEA ȘI MIJLOCIREA SA

„Păcatul care are un caracter particular trebuie să-I fie mărturisit Domnului Hristos, singurul Mijlocitor între Dumnezeu și om. Deoarece, "dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit" 1 Ioan 2:1. Fiecare păcat este o ofensă împotriva lui Dumnezeu și trebuie să-I fie mărturisit Lui prin Hristos. Fiecare păcat făcut în public trebuie să fie mărturisit tot în public. Greșeala făcută față de un semen trebuie să-i fie mărturisită chiar aceluia care a fost ofensat. Dacă acela care caută vindecarea s-a făcut vinovat de vorbirea de rău, dacă a semănat discordie în cămin, între vecini sau în biserică și a determinat înstrăinarea și disensiunile, dacă prin vreo practică greșită i-a condus pe alții la păcat, el trebuie să-și mărturisească aceste rele atât înaintea lui Dumnezeu, cât și înaintea celor pe care i-a ofensat. 'Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire.' 1 Ioan 1:9." –*Slujitorii Evangheliei, p. 216.*

<u>Atragerea oamenilor la Dumnezeu</u>

1. Potrivit profeției ce nume avea Mesia? Ce trebuie să facă omul pentru a veni la Dumnezeu? *Isaia 7:14, ultima parte, 15; 8:10. Matei 1:23.*

.....
.....

„'Lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu" se vede "pe fața lui Isus Hristos". Din zilele veșniciei, Domnul Isus Hristos era una cu Tatăl; El era "chipul lui Dumnezeu", chipul măreției și maiestății Sale, "strălucirea slavei Lui". Și tocmai pentru a manifesta această slavă a venit El în lumea noastră. Pe acest pământ întunecat de păcat, El a venit să descopere lumina iubirii lui Dumnezeu, pentru a fi "Dumnezeu cu noi". De aceea, despre El s-a profetizat că "Îi vor pune numele Emanuel". – *Hristos Lumina Lumii, p. 19.*

„Prin sămânța făgăduită, Dumnezeul lui Israel avea să aducă eliberare Sionului: "Apoi, o Odraslă va ieși din tulpina lui Isai, și un

vlăstar va da din rădăcinile lui". "Iată, fecioara va rămânea însărcinată, va naște un fiu, și-l va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi). El va mânca smântână și miere, până va ști să lepede răul și să aleagă binele." Isaia 11:1; 7:14,15." *–Profeți și Regi, p. 695.*

2. Cum vorbea Isus? Cum au fost un dar din cer binecuvântările pe care le împărtășea El în vorbire și învățătură oamenilor? *Psalmii 45:2; 21:6; Luca 4:22.*

.....

.....

„Dragostea pentru sufletele pentru care a murit Hristos nu va face ceea ce s-a făcut datorită unor concepții greșite, față de cel ce a greșit, expunându-i greșelile și slăbiciunea în fața întregii școli. Cum credeți că a privit Domnul Isus la astfel de lucruri? Dacă ar fi fost prezent acolo, El ar fi spus celor care au făcut aceste lucruri: "Voi nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu." Căci în Scriptură este arătat clar cum trebuie să se procedeze cu sufletul care rătăcește. Îngăduința, blândețea și "Luați seama la voi înșivă ca să nu fiți ispitiți și voi", va confrunta inima încăpățânată și neînduplecată. Dragostea lui Isus va acoperi o mulțime de păcate, și acestea nu-l vor mai afecta pe cel vinovat, nefiind cazul să fie expuse spre a nu crea sentimente de același fel nici în inima acelora cărora le sunt prezentate aceste greșeli și nici în inima celui cu care s-a procedat așa... Lucrarea pe care o aveți de făcut este aceea de a avea harul lui Hristos în suflet și cel care acționează astfel nu se va face niciodată vinovat de a fi expus greșelile altora, cu excepția cazurilor când așa este mai bine. Lucrați așa cum a lucrat Hristos." *–Principiile fundamentale ale educației creștine, p. 279,280.*

<u>Timpul venirii lui Mesia</u>

3. Ce profeție i-a dat Domnul lui Daniel pentru a indica timpul solemn al primei veniri a lui Mesia? În ce săptămână profetică avea să apară El? *Daniel 9:24,25.*

.....

.....

„Timpul primei veniri și al unora dintre evenimentele principale, legate de viața de lucrare a Mântuitorului, a fost făcut cunoscut lui

Daniel de îngerul Gabriel... Cele șaptezeci de săptămâni, sau patru sute nouă zeci de zile, reprezintă patru sute nouăzeci de ani. Este dat și punctul de plecare pentru această perioadă: ... (Daniel 9:25), șaizeci și nouă de săptămâni sau patru sute optzeci și trei de ani. Porunca pentru rezidirea și clădirea Ierusalimului, așa cum a fost completată prin decretul lui Artarxerxe Longimanul (Ezra 7:19), a intrat în vigoare în toamna anului 457 î.Hr. (Vezi Ezra 6:14.) De la această dată, patru sute optzeci și trei de ani se întind până în toamna anului 27 d.Hr. Conform profeției, această perioadă urma să ajungă până la Mesia, Cel uns. În anul 27 d.Hr. Isus a primit la botez ungerea cu Duhul Sfânt și la scurt timp după aceea, și-a început slujirea. Apoi, a fost vestită solia: "S-a împlinit vremea." Marcu 1:15." – *Profeți și Regi, pp. 698, 699.*

4. Ce dovadă de iubire și smerenie a arătat Mântuitorul când oamenii l-au proslăvit ca Împărat înainte de răstignirea Sa? *Zaharia 9:9. Matei 21:7-11.*
.....
.....

„Cu cinci sute de ani înainte de nașterea lui Hristos, profetul Zaharia a prezis venirea Împăratului în Israel.... Hristos se supunea obiceiului evreiesc prevăzut pentru o descindere împărătească.... Nici nu Se așezase bine pe spinarea măgărușului, că un strigăt de triumf a sfâșiat văzduhul. Mulțimea L-a salutat ca fiind Mesia, Împăratul lor ... Ei puteau conduce procesiunea triumfală fără a ține cont de standardele regalității, dar au tăiat ramuri de palmier, simbol natural al biruinței și le-au fluturat tot timpul cu aclamații puternice și osanale... " –*Harul Uimitor al lui Dumnezeu, p. 47.*

<u>Mesia cel respins</u>

5. Ce viziune i-a fost dată lui Daniel cu privire la Mesia, asemănătoare cu a lui Isaia, Zaharia și a Psalmistului? Când urma să aibă loc acest eveniment? *Daniel 9:26,27.*
.....
.....

„Apoi, îngerul a zis: "El va face un legământ trainic cu mulți, timp de o săptămână" (adică șapte ani). Timp de șapte ani, după ce

Mântuitorul și-a început lucrarea, Evanghelia avea să fie predicată îndeosebi iudeilor timp de trei ani și jumătate de Hristos Însuși și după aceea de apostoli. “La mijlocul săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare.” Daniel 9:27. În primăvara anului 31 d.Hr., Hristos, adevărata jertfă, a fost oferită pe Calvar...

O săptămână — șapte ani — s-a încheiat în anul 34 d.Hr. Atunci, prin uciderea lui Ștefan cu pietre, iudeii au pecetluit până la urmă lepădarea din partea lor a Evangheliei; ucenicii care au fost împrăștiați din cauza prigoanei “mergeau din loc în loc și propovăduiau Cuvântul”. (Faptele Apostolilor 8, 4.) Și la scurtă vreme după aceea, Saul prigonitorul a fost convertit și a devenit Pavel apostolul neamurilor.” *–Profeți și Regi, p. 699.*

6. Ce viziune glorioasă a Fiului Omului i-a dat Domnul lui Daniel? *Daniel 7:13. Matei 26:64.*

.....

.....

„Venirea lui Hristos ca marele nostru preot în locul preasfânt pentru curățirea sanctuarului, descris în Daniel 8:14; venirea Fiului omului la Cel Îmbătrânit de zile, prezentată în Daniel 7:13; și intrarea Domnului în templul Său, prezisă de Maleahi, sunt descrieri ale aceluiași eveniment; și acest lucru este reprezentat, de asemenea, prin venirea mirelui la căsătorie, descrisă de Hristos în parabola celor zece fecioare din Matei 25....

„Timp de optsprezece secole, această lucrare de slujire a continuat în prima încăpere a sanctuarului.... Așa cum în serviciul tipic a existat o lucrare de ispășire la sfârșitul anului, tot așa înainte ca lucrarea lui Hristos pentru răscumpărarea oamenilor să fie finalizată, există o lucrare de ispășire pentru îndepărtarea păcatului din sanctuar. Acesta este serviciul care a început atunci când s-au încheiat cele 2300 de zile. În acel moment ... marele nostru Preot a intrat în locul preasfânt, pentru a efectua ultima împărțire a lucrării Sale solemne: curățirea sanctuarului... ” *–Maranata, p. 248.*

7. Potrivit ultimei profeții mesianice din Vechiul Testament, ce avea să se întâmple înainte de a doua venire a lui Isus? *Maleahi 4:5,6.*

.....
.....

"Cuvintele de încheiere ale lui Maleahi sunt o profeție cu privire la lucrarea de pregătire care trebuia făcută la prima venire și trebuie făcută la cea de-a doua venire a lui Hristos." –*The Southern Watchman,* March 21, 1905.

„Cei care au de pregătit calea pentru cea de-a doua venire a lui Hristos sunt reprezentați prin credinciosul Ilie, tot așa cum Ioan a venit în spiritul lui Ilie pentru a pregăti calea pentru prima venire a lui Hristos." - *(3T, p. 62).*

„Solia noastră trebuie să fie la fel de directă ca cea a lui Ioan. El a mustrat regi datorită nelegiuirii lor. Fără să țină cont de pericolul în care se afla viața lui, el nu a permis niciodată ca adevărul să-i zăbovească pe buze ... " – *Credința prin care trăiesc, p. 290.*

Pentru studiu suplimentar

„Profetul Maleahi declară: "Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinți" Maleahi 4:5,6. Aici profetul descrie caracterul lucrării. Cei care trebuie să pregătească o cale pentru a doua venire a lui Hristos sunt reprezentați prin credinciosul Ilie, la fel cum Ioan a venit în spiritul lui Ilie spre a pregăti calea pentru cea dintâi venire a lui Hristos. Marele subiect al reformei trebuie făcut cunoscut, iar mintea oamenilor trebuie trezită. Cumpătarea în toate lucrurile trebuie legată de solie spre a întoarce pe poporul lui Dumnezeu de la idolatrie, de la lăcomie și de la extravaganța în îmbrăcăminte și în alte lucruri. Stăpânirea de sine, umilința și cumpătarea care se așteaptă de la cei neprihăniți, pe care Dumnezeu îi călăuzește și îi binecuvântează în mod special, trebuie prezentate poporului în contrast cu obiceiurile extravagante, vătămătoare pentru sănătate ale celor care trăiesc în acest veac decăzut." - *Sfaturi despre Sănătate, p. 72,73.*

* * *

21.
Sabatul din 21 mai 2022

DISPREȚUIT, DAR ÎNĂLȚAT

„Acolo stătea Tânărul galilean, fără să poarte nici o onoare pământească sau distincție regală. În jurul Lui se aflau preoți în hainele lor bogate, conducători cu veșminte și distincții care arătau poziția lor înaltă și cărturari cu suluri de manuscrise la care se refereau adeseori. Isus stătea liniștit în fața lor, cu demnitatea unui împărat. Ca unul învestit cu autoritatea cerului, El privea hotărât la adversarii Săi, care lepădaseră și disprețuiseră învățăturile Lui și care doreau acum să-I ia viața. Un mare număr dintre ei Îl atacaseră, dar uneltirile lor de a-L prinde în cursă și a-L condamna fuseseră zadarnice. Întâmpinase provocare după provocare, prezentând adevărul curat și strălucitor în contrast cu întunecimea și cu rătăcirile preoților și fariseilor. El pusese în fața acestor conducători adevărata lor stare și pedeapsa sigură care avea să urmeze din cauza rămânerii în faptele lor rele.” – *Hristos Lumina Lumii, p. 610.*

1. Ce bucurie deplină și ce plăcere constantă a avut Fiul lui Dumnezeu de-a lungul vieții? *Psalmul 16:11; Fapte 2:28. Psalmul 21:6.*
.....
.....

„Religia lui Isus este bucurie, pace și fericire.... În cei care au religia lui Hristos, aceasta se va da pe față ca un principiu regenerator, atot-pătrunzător, ca o putere vie, lucrătoare, spirituală. Vigoarea, puterea și bucuria unei tinereți nesfârșite se vor vedea mereu. O inimă care primește Cuvântul lui Dumnezeu nu este ca un lac care se evaporă, nici ca o fântână stricată care își pierde comoara, ci este ca un râu de munte alimentat de izvoare ce nu seacă, a căror apă rece, murmurândă, sare din stâncă în stâncă și înviorează pe cei obosiți, însetați și împovărați.” – *Credința prin care trăiesc, p. 226.*

„Să nu credeți că atunci când umblați cu Isus trebuie să umblați în umbră. Cei mai fericiți oameni din lume sunt cei care au încredere în Isus și împlinesc cu bucurie porunca Lui. Neliniștea și

nemulțumirea sunt alungate din viața celor care Îl urmează... Poate se confruntă cu încercări și greutăți, dar viețile lor sunt pline de bucurie; căci Hristos umblă alături de ei, iar prezența Lui le luminează calea... ” –*In Heavenly Places,* p. 62.

El va veni pentru neamuri

2. Ce se înțelege din faptul că profetic Mesia a mulțumit și l-a lăudat pe Dumnezeu printre păgâni? Ce fel de oameni erau printre ei? *Psalmul 18:49; 117:1,2; Fapte 15:14. Romani 15:9.*

.....

.....

„Hristos le poruncise ucenicilor Săi să meargă să învețe toate neamurile; dar învățăturile anterioare pe care le primiseră de la iudei îi îngreunau să înțeleagă pe deplin cuvintele Învățătorului lor și, prin urmare, erau întârziați în acțiune.... La câțiva ani după înălțarea Domnului mintea lor a fost suficient de deschisă pentru a înțelege în mod clar intenția cuvintelor lui Hristos, că ei trebuiau să lucreze pentru convertirea neamurilor, tot așa precum și a evreilor. În mod special, la această parte a lucrării înțelegerea lor a fost trezită chiar de cei dintre neamuri, dintre care mulți au îmbrățișat doctrina lui Hristos. La scurt timp după moartea lui Ștefan și, în consecință, împrăștierea credincioșilor în Palestina, Samaria a fost foarte agitată. Samaritenii i-au primit cu bunătate pe credincioși și și-au manifestat dorința de a auzi despre Isus, care, la începutul lucrării Sale publice, le propovăduise cu mare putere.” – *Sketches from the Life of Paul,* pp. 38, 39.

3. Înseamnă aceasta că toți oamenii de pretutindeni Îl vor primi și accepta? Ce atitudine vor avea unii față de El? *Psalmul 22:6; Isaia 53:3; Marcu 9:12.*

.....

.....

„Oare nu profetizase Mica: “Judecătorul lui Israel este lovit cu nuiaua pe obraz”? Mica 5:1. Și oare Cel promis nu profetizase despre Sine Însuși prin Isaia: “Mi-am dat spatele înaintea celor ce Mă loveau, și obrajii înaintea celor ce-Mi smulgeau barba; Nu Mi-am ascuns fața de ocări și de scuipări”. Isaia 50:6. Prin psalmist, Hristos

a profetizat felul în care avea să se poarte oamenii cu El: “Dar Eu” am ajuns de ocara oamenilor și disprețuit de popor. Toți cei ce Mă văd își bat joc de Mine, își deschid gura, dau din cap și zic: “S-a încrezut în Domnul! Să-L mântuiască Domnul, să-L izbăvească, fiindcă-L iubește”. Psalmi 22:6-8.” –*Istoria Faptelor Apostolilor, p. 225.*

El va fi batjocorit

4. În ce situații era supus El unor atitudini negative? *Psalmul 22:7; Matei 27:39. Marcu 15:29.*

.....
.....

„Dar El S-a înjosit și mai mult; S-a smerit asemenea unui om pentru a suporta insulte, reproșuri, acuzații rușinoase și abuzuri. Nu părea să existe un loc sigur pentru El pe teritoriul Său. A trebuit să pribegească din loc în loc pentru viața Sa. A fost trădat de unul dintre ucenicii Săi, unul dintre cei mai zeloși urmași ai Săi s-a lepădat de El. A fost batjocorit. El a fost încoronat cu o coroană de spini. A fost biciuit. El a fost forțat să ducă povara crucii. El nu era indiferent la acest dispreț și rușine. El S-a supus, dar, oh! A simțit amărăciunea așa cum nici o altă ființă nu o putea simți. A fost curat, sfânt și neîntinat, dar judecat ca un criminal! Iubitul Mântuitor S-a coborât de la cea mai înaltă înălțare. Pas cu pas S-a smerit până la moarte, dar ce moarte! Moartea pe cruce ca răufăcător era cea mai rușinoasă, cea mai crudă.” –(*Review and Herald, September 4, 1900) Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 5, p. 1127.*

5. Cum a rezistat Mesia urii oamenilor fără să se răzbune, să fie iritat sau să se descurajeze? În mâinile cui și-a supus pe deplin viața în momentul răstignirii? Ce înseamnă aceasta pentru noi? *Psalmul 31:5; Luca 23:46.*

.....
.....

„Cu toate acestea, preoții și conducătorii nu erau liniștiți. Ei și-au adus la îndeplinire scopul, dând pe Hristos morții; dar n-au avut sentimentul biruinței pe care o așteptaseră. Chiar în ceasul aparentului lor triumf, erau chinuiți de îndoieli cu privire la ceea ce

urma să se întâmple. Auziseră strigătul: “S-a sfârșit”. “Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul!” Ioan 19:30; Luca 23:46. Ei văzuseră cum s-au sfărâmat stâncile, simțiseră cutremurul cel puternic și erau neliniștiți și tulburați.” – *Hristos Lumina Lumii, p. 771.*

<u>Autoritate asupra tuturor oamenilor și a tuturor lucrurilor</u>

6. Ce avea să primească El după răstignire, suferință și dispreț? Ce ne spune acest lucru despre singurul mod în care este posibil să atingem obiective spirituale înalte? *Psalmul 8:6; Evrei 2:8,9.*

.....

.....

„De partea cui suntem? Lumea l-a alungat pe Hristos, dar cerurile l-au primit. Omul, omul limitat, l-a respins pe Prințul vieții; Dumnezeu, Conducătorul nostru suveran, L-a primit în ceruri. Dumnezeu L-a înălțat. Omul L-a încoronat cu o coroană de spini, Dumnezeu L-a încoronat cu o coroană a maiestății regale. Noi trebuie să gândim cu toții în mod sincer... Moartea Domnului Hristos aduce pentru cel care respinge mila sa mânia și judecățile lui Dumnezeu neamestecate cu milă. Aceasta este mânia Mielului. Dar moartea Domnului Hristos, este speranță și viață veșnică pentru toți cei care Îl primesc și cred în El.” –*(Letter 31, 1898) Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 5, p. 1107.*

7. Ce promisiune au toți cei care cred și au încredere în Isus? Cum putem învăța să avem o asemenea încredere? *Psalmul 2:12; Ioan 6:40.*

.....

.....

„Dacă ajunge una cu Hristos prin credință, omul poate să câștige viața veșnică. Dumnezeu îi iubește pe aceia care sunt răscumpărați prin Hristos, întocmai cum Îl iubește pe Fiul Său. Ce gând măreț! Poate Dumnezeu să-l iubească pe cel păcătos, așa cum Îl iubește pe Fiul Său? Da. Hristos a spus lucrul acesta, iar El a vrut să spună exact ce a declarat. El va achita onorabil toate datoriile noastre, dacă ne vom însuși făgăduința Sa printr-o credință vie și ne vom pune încrederea în El. Priviți la El și trăiți. Toți aceia care ascultă de

Dumnezeu sunt cuprinși în rugăciunea pe care Domnul Hristos a adresat-o Tatălui Său: „Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău și li-L voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu să fie în ei, și Eu să fiu în ei” (Ioan 17,26). Ce adevăr minunat, prea dificil pentru a fi înțeles de omenire! ” - *Solii alese, vol. 1, p. 300.*

Pentru studiu suplimentar

“Dumnezeu a creat toate măsurile în favoarea omului, creându-l doar puțin mai jos decât îngerii. Adam nu a ascultat și a atras păcatul asupra urmașilor săi. Dar Dumnezeu L-a dat pe Singurul Său Fiu Născut pentru răscumpărarea rasei. Hristos a luat asupra Sa natura omului și a biruit în încercarea în care a căzut Adam, pentru a fi testat și încercat, așa cum toate ființele umane sunt testate și încercate. Satana a venit la El ca un înger de lumină pentru a-l determina, dacă este posibil, să comită păcat și, astfel, întreaga rasă umană să rămână sub stăpânirea răului. Dar Hristos a biruit. Satana a fost învins, iar omenirea a fost pusă pe un teren avantajos cu Dumnezeu.” –*This Day with God, p. 318.*

* * *

22.
Sabatul din 28 mai 2022

ÎNVIEREA ȘI ÎNĂLȚAREA SA

„Tema preferată a Domnului Hristos a fost iubirea părintească și abundența harului lui Dumnezeu, El stăruia foarte mult asupra sfințeniei caracterului Său și a Legii Sale, El S-a înfățișat pe Sine oamenilor ca fiind Calea, Adevărul și Viața. Acestea să fie și subiectele servilor lui Dumnezeu. Prezentați-le adevărul așa cum este el în Hristos. Faceți ca cerințele Legii și Evangheliei să fie clare pentru toți: Vorbiți oamenilor despre viața de renunțare de sine și de sacrificiu a Domnului Hristos, despre umilința și moartea Sa, despre învierea și înălțarea Sa, despre lucrarea mijlocirii Sale în favoarea noastră în curțile din ceruri, cum și despre făgăduința Sa: "Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine." Ioan 14:3." –*Parabolele Domnului Hristos, pp. 40.*

„Avem un Mântuitor viu, înviat. El a rupt lanțurile mormântului după ce a zăcut acolo trei zile, și în triumf a proclamat peste mormântul rupt a lui Iosif: 'Eu sunt învierea și viața.' Și El vine. Ne pregătim pentru El? Suntem pregătiți în așa fel încât, dacă vom adormi, să putem face acest lucru cu speranța în Isus Hristos?…" – *My Life Today, p. 349.*

<u>Viziunea cea mai pozitivă</u>

1. Ce speranță a exprimat Psalmistul, deși este posibil să se fi întrebat dacă totul se va sfârși în mormânt? *Psalmul 16:8,9.*

……
……

„Dar Cel care avea să sufere moartea din mâna oamenilor răi avea să se ridice ca biruitor asupra păcatului și a mormântului. Sub inspirația celui Atotputernic, dulcele cântăreț al lui Israel mărturisea despre strălucirea dimineții învierii. "Trupul Mi se odihnește în liniște", vestește el plin de bucurie, "căci nu vei lăsa sufletul Meu în locuința morților, nu vei îngădui ca Preaiubitul Tău să vadă putrezirea." Psalmul 16:9,10." –*Istoria Faptelor Apostolilor, p. 227.*

2. Cum și-a exprimat David încrederea? Ce a vrut să spună când a scris că trupul Celui Sfânt nu va vedea putrezirea? *Psalmul 16:10; Faptele Ap. 2:25-27.*
.....
.....

„Primii ucenici s-au rugat pentru Duhul Sfânt și l-au primit; ce au făcut apoi? Ei au predicat cuvântul. 'Bărbați Israeliți, ascultați cuvintele acestea! a spus Petru, Pe Isus din Nazaret,... Dar Dumnezeu L-a înviat, dezlegându-I legăturile morții, pentru că nu era cu putință să fie ținut de ea. Căci David zice despre El: „Eu aveam totdeauna pe Domnul înaintea mea, pentru că El este la dreapta mea, ca să nu mă clatin. De aceea, mi se bucură inima și mi se veselește limba; chiar și trupul mi se va odihni în nădejde: căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința morților și nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea. Mi-ai făcut cunoscut căile vieții și Mă vei umple de bucurie cu starea Ta de față.” –*Review and Herald, April 1, 1909.*

<u>După mormânt, calea vieții</u>

3. Ce a văzut El dincolo de moarte și mormânt? Ce l-a dat siguranța aceasta? *Psalmul 16:11.*
.....
.....

„Să nu credeți că atunci când umblați cu Isus trebuie să umblați în umbră. Cei mai fericiți oameni din lume sunt cei care au încredere în Isus și împlinesc cu bucurie porunca Lui. Neliniștea și nemulțumirea sunt alungate din viața celor care Îl urmează... Poate se confruntă cu încercări și greutăți, dar viețile lor sunt pline de bucurie; căci Hristos umblă alături de ei, iar prezența Lui le luminează calea... ”

„Când vă treziți dimineața, ridicați-vă cu lauda lui Dumnezeu pe buzele voastre și când ieșiți la muncă, mergeți cu o rugăciune către Dumnezeu pentru ajutor.... Așteptați o frunză din pomul vieții. Acest lucru vă va calma și vă va reîmprospăta, umplându-vă inima cu pace și bucurie. Fixați-vă gândurile asupra Mântuitorului... după ce am câștigat reînnoirea puterii prin comuniune cu Dumnezeu, putem

merge pe drumul nostru bucurându-ne, lăudându-L pentru privilegiul de a aduce soarele iubirii lui Hristos în viața celor pe care îi întâlnim ... ” –*In Heavenly Places,* p. 62.

4. Ce explicație se dă cu privire la cuvintele pe care le-a scris David: "nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea"? La cine se referă aceste cuvinte minunate? *Faptele Ap. 2:27,28,31.*
.....
.....

„Petru arată aici că David nu putea vorbi referindu-se la sine, ci la Domnul Isus Hristos. David a murit de moarte naturală ca toți oamenii; mormântul lui, cu țărâna onorată pe care o conținea, fusese păstrat cu mare grijă până în vremea aceea. David, ca împărat al lui Israel, precum și ca profet, fusese onorat de Dumnezeu în mod deosebit. I s-au arătat în viziune profetică viața și lucrarea Domnului Hristos. L-a văzut cum a fost respins, a văzut judecata Lui, răstignirea, îngroparea, învierea și înălțarea Lui.

„David a mărturisit că sufletul lui Hristos nu avea să rămână în locuința morților (în mormânt) și trupul Lui nu avea să vadă putrezirea. Petru arată împlinirea acestei profeții cu Isus din Nazaret. Dumnezeu într-adevăr L-a ridicat din mormânt înainte ca trupul Lui să vadă putrezirea. La data aceea, El era Cel înălțat în cerul cerurilor.” – *Istoria mântuirii, p. 244, 245.*

<u>Mărturii ale Învierii</u>

5. Ce este scris despre învierea lui Isus? Ce eveniment a urmat? *Faptele Ap. 2:32-34.*
.....
.....

„Petru, în Ziua Cincizecimii, a declarat că patriarhul David “a murit și a fost îngropat, iar mormântul lui este între noi până în ziua de astăzi”, “Căci David nu s-a înălțat la cer” Faptele ap. 2:29,34. Faptul că David va rămâne în mormânt până la înviere dovedește că cei neprihăniți nu merg în ceruri la moarte. Numai prin înviere și în virtutea faptului că Isus a înviat poate David, în cele din urmă, să stea la dreapta lui Dumnezeu.

„Iar Pavel spunea: “Căci, dacă nu învie morții, nici Hristos n-a

înviat. Și dacă n-a înviat Hristos, credința noastră este zadarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre, și prin urmare și cei ce au adormit în Hristos, sunt pierduți" 1 Corinteni 15:16-18. Dacă timp de patru mii de ani drepții la moartea lor au mers direct în ceruri, cum a putut spune Pavel că dacă nu este înviere "și cei care au adormit în Hristos sunt pierduți"?" –*Tragedia veacurilor, p. 546, 547.*

6. Unde s-a dus Împăratul triumfător al slavei după învierea și înălțarea Sa? *Psalmi 24:7-10. 1 Petru 3:22:*
.....
.....

„Ucenicii nu mai aveau nici o îndoială cu privire la viitor. Ei știau că Isus este în cer și că El continuă să-i iubească. Ei știau că au un prieten la tronul lui Dumnezeu și erau nerăbdători să-I prezinte Tatălui cererile lor în Numele lui Isus. În temere sfântă, și-au plecat capetele în rugăciune, repetând asigurarea: "Orice veți cere de la Tatăl în Numele Meu, vă va da. Până acum n-ați cerut nimic în Numele Meu: cereți și veți căpăta, pentru ca bucuria voastră să fie deplină." Ioan 16:23,24. Ei înălțară mâna credinței mai sus și tot mai sus, cu argumentul puternic: "Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi!" Romani 8:34. Iar Ziua Cincizecimii le aduse plinătatea bucuriei prin prezența Mângâietorului, exact așa cum făgăduise Hristos." – *Hristos Lumina Lumii, p. 833.*

<u>Primele roade ale biruinței Sale</u>

7. Ce spune profeția despre cei pe care Isus avea să-i ia cu El la curțile cerești? Cine L-a însoțit la intrarea triumfală în Cetatea Sfântă? *Psalmul 68:18; Efeseni 4:8.*
.....
.....

„Tot cerul aștepta ceasul triumfal în care Isus avea să urce la Tatăl Său. Au venit îngeri pentru a-L primi pe Împăratul slavei și pentru a-L conduce în alai triumfal către cer. După ce Isus Își binecuvântase ucenicii, a fost despărțit de ei și luat la cer. Și, în timp ce deschidea calea către cer, mulțimea de "prinși de război", care au fost treziți din morți la învierea Sa, L-a urmat. Un grup mare de îngeri

erau în așteptare, în timp ce în cer nenumărați alți îngeri așteptau venirea Sa... Apoi, toți îngerii L-au înconjurat pe Comandantul lor maiestuos și, cuprinși de adorarea cea mai adâncă, s-au plecat înaintea Lui și și-au aruncat cununile la picioarele Lui. Și apoi au atins harpele lor de aur și, în acorduri dulci, melodioase, au umplut tot cerul cu muzică și cântece închinate Mielului care a fost înjunghiat și care trăiește în glorie și mărire." – *Experiențe și Viziuni, p. 190, 191.*

Pentru studiu suplimentar

„Dătătorul vieții va veni în curând ... să rupă lanțurile mormântului. El va chema pe captivi.... Ultimele lor gânduri au fost despre moarte și mormânt, dar acum ei proclamă: 'Unde îți este boldul, moarte? Unde îți este biruința, moarte?" Durerile morții au fost ultimele lucruri pe care le-au simțit ... Când se trezesc, durerea a dispărut. 'Unde îți este biruința, moarte?" Ei stau în picioare și li se dă atingerea nemuririi și se ridică în văzduh pentru a-L întâlni pe Domnul lor. Porțile cetății lui Dumnezeu se dau înapoi în balamalele lor,... iar cei răscumpărați de Dumnezeu intră printre heruvimi și serafimi. Hristos le urează bun venit și le dă binecuvântarea Sa. 'Bine, rob bun și credincios; ... intră în bucuria stăpânului tău.' Ce este bucuria aceasta? El a văzut rezultatele muncii sufletului Său și a fost mulțumit. –*My Life Today, p. 349.*

* * *

23.
Sabatul din 4 iunie 2022

LUMINA NEAMURILOR

„Mulți care tânjeau după lumina adevărului, erau duși în rătăcire de învățătorii falși în labirinturile rătăcitoare ale filozofiei și spiritismului; alții își puneau încrederea într-o formă de evlavie, dar nu aduceau sfințirea adevărată în practica vieții. Situația părea fără nădejde, dar în scurtă vreme tabloul s-a schimbat și înaintea ochilor prorocului s-a desfășurat o viziune minunată. A văzut Soarele Neprihănirii ridicându-Se cu vindecarea sub aripile Sale și pierdut în admirație a exclamat: "Totuși întunericul nu va împărăți veșnic pe pământul în care acum este necaz. După cum în vremurile din vechime a acoperit cu ocară țara lui Zabulon și țara lui Neftali, în vremurile viitoare va acoperi cu slavă ținutul de lângă mare, țara de dincolo de Iordan, Galilea Neamurilor. Poporul, care umbla în întuneric, vede o lumină mare..." *–Profeți și Regi, p. 373.*

1. Ce antemergător a proclamat o solie a pocăinței și pregătirii înainte ca Dumnezeu să-și manifeste slava? Ce înseamnă înălțarea văilor și coborârea munților? *Isaia 40:3-5; Matei 3:3.*
.....
.....

„Ioan a fost chemat la o lucrare specială, și anume aceea de a pregăti calea Domnului și de a-I netezi cărările... Domnul i-a dat o solie. A mers el la preoți și la conducători să-i întrebe dacă poate să proclame solia aceasta? Nu. Dumnezeu l-a dus departe de ei, ca să nu fie influențat de spiritul și învățăturile lor. El era glasul celui ce strigă în pustie... Tocmai aceasta (Isaia 40,3-5) este solia care trebuie să-i fie adresată poporului nostru. Suntem aproape de sfârșitul timpului, iar solia este: Eliberați calea Împăratului, îndepărtați pietrele, ridicați un stindard pentru popor! Oamenii trebuie să fie treziți. Nu este timpul să strigăm: Pace și siguranță! Suntem îndemnați: „Strigă în gura mare, nu te opri! Înalță-ți glasul ca o trâmbiță și vestește poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov păcatele ei!" Isaia 5:1." - *Solii alese, vol. 1, p. 410.*

Un legământ al dreptății

2. Ce avea să devină Fiul lui Dumnezeu pentru poporul Său ca urmare a neprihănirii pe care avea să o cumpere cu propriul Său sânge? Ce va fi El pentru națiuni? *Isaia 42:6-8; Matei 26:27,28.*

.....

.....

„Isus Hristos este piatra noastră de sprijin. El Îl descoperă pe Tatăl... Mintea trebuie pregătită să aprecieze lucrarea și cuvintele lui Hristos, pentru că El a venit din cer să trezească o dorință și să dea Pâinea vieții tuturor celor care tânjesc după cunoaștere spirituală. Inspirația a declarat că misiunea Lui era să propovăduiască Evanghelia săracilor și să proclame anul de îndurare al Domnului." Cuvântul Său a vestit că: 'va restabili dreptatea pe pământ și că ostroavele vor nădăjdui în Legea Lui,' 'Neamuri vor umbla în lumina Ta și împărați în strălucirea razelor Tale.' Acesta a fost: 'Solul legământului, pe care-L doriți, Fiul neprihănirii ce se ridică asupra lumii noastre.” –*Christ Triumphant, p. 221.*

3. Cum a definit profeția Slujitorul pe care Domnul avea să-L ridice? *Zaharia 3:8. Ieremia 33:15.*

.....

.....

„Acum se ajunge la împlinirea completă a acelor cuvinte rostite de înger: “Ascultă dar, Iosua, mare preot, tu și tovarășii tăi de slujbă, care stau înaintea ta, căci aceștia sunt niște oameni care vor sluji ca semne. Iată, voi aduce pe Robul Meu, Odrasla.” Zaharia 3:8. Domnul Hristos este descoperit ca Răscumpărător și Eliberator al poporului Său. Acum, într-adevăr aceasta este rămășița, “oameni de care să te minunezi”, când lacrimile și umilința pelerinajului lor dau loc bucuriei și onoarei de a fi în prezența lui Dumnezeu și a Mielului. “În vremea aceea, odrasla Domnului va fi plină de măreție și slavă și rodul țării va fi plin de strălucire și frumusețe... Și cel rămas în Sion, cel lăsat în Ierusalim, se va numi ‘sfânt’, oricine va fi scris printre cei vii, la Ierusalim.” Isaia 4:2,3.” –*5T, pp. 475, 476.*

4. Ce caracteristică va avea Solul numit "ramura"? Ce a explicat Isus despre natura templului Său spiritual? *Zaharia 6:12,13; Matei 16:18.*

.....

.....

„Lucrarea lui Hristos, ca Mijlocitor al omului, este prezentată în acea frumoasă profeție a lui Zaharia, cu privire la Acela "al cărui Nume este Odrasla". Profetul spune: "Va zidi podoabă împărătească, va ședea și va stăpâni pe scaunul Lui (al Tatălui) de domnie, va fi preot pe scaunul Lui de domnie, și o desăvârșită unire va domni între ei amândoi." Zaharia 6:12,13.

"El va clădi Templul Domnului." Prin jertfa și mijlocirea Sa, Hristos este atât temelia, cât și Ziditorul bisericii lui Dumnezeu….

"El va purta slava." Lui Hristos Îi aparține slava mântuirii pentru neamul omenesc decăzut. De-a lungul veacurilor veșnice, cântarea mântuiților va fi: A Lui, care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său ,... a Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Apocalipsa 1:5, 6." –*Tragedia veacurilor, p. 415,416.*

5. Ce rodă minunată va produce lucrarea 'Ramurii'? *Isaia 4:2; Ieremia 23:5.*

.....

.....

„Acum se ajunge la împlinirea completă a acelor cuvinte rostite de înger: "Ascultă dar, Iosua, mare preot, tu și tovarășii tăi de slujbă, care stau înaintea ta, căci aceștia sunt niște oameni care vor sluji ca semne. Iată, voi aduce pe Robul Meu, Odrasla." Domnul Hristos este descoperit ca Răscumpărător și Eliberator al poporului Său. Acum, într-adevăr aceasta este rămășița, "oameni de care să te minunezi", când lacrimile și umilința pelerinajului lor dau loc bucuriei și onoarei de a fi în prezența lui Dumnezeu și a Mielului. "În vremea aceea, odrasla Domnului va fi plină de măreție și slavă și rodul țării va fi plin de strălucire și frumusețe pentru cei mântuiți ai lui Israel. Și cel rămas în Sion, cel lăsat în Ierusalim, se va numi 'sfânt', oricine va fi scris printre cei vii, la Ierusalim." - *(5T, p. 476).*

Lumina neamurilor

6. Cât de departe va ajunge lumina lui Mesia dincolo de Israel? Ce a profețit Simeon sub îndrumarea Duhului Sfânt? *Isaia 49:6; 60:3; Luca 2:31,32.*

.....

.....

„Această glorioasă Lumină a lumii avea să aducă mântuirea oricărei națiuni, seminții, limbi și popor. Despre lucrarea dinainte de El, prorocul a auzit pe Tatăl cel veșnic care a declarat: "Este prea puțin lucru să fii Robul Meu, ca să ridici semințiile lui Iacov și să aduci înapoi rămășițele lui Israel. De aceea, te pun să fii Lumina neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului. 'La vremea îndurării te voi asculta, și în ziua mântuirii te voi ajuta; Te voi păzi și Te voi pune să faci legământ cu poporul, să ridici țara și să împarți moștenirile pustiite; să spui prinșilor de război: 'Ieșiți!' Și celor ce sunt în întuneric: 'Arătați-vă!' Iată-i că vin de departe, unii de la miazănoapte și de la apus, iar alții din țara Sinim." Isaia 49:6,8, 9,12. – *Profeți și Regi, pp. 373, 374.*

7. Cum aveau să răspundă neamurile la solia Evangheliei? Cine va umple casa lui Dumnezeu? *Hagai 2:6,7; Isaia 2:2,3.*

.....

.....

„Cu secole înainte, pana inspirației vorbise despre această strângere a Neamurilor; însă aceste rostiri profetice fuseseră slab înțelese. Osea a spus: "Totuși numărul copiilor lui Israel va fi ca nisipul mării, care nu se poate nici măsura, nici număra; și de unde li se zicea: 'Nu sunteți poporul Meu', li se va zice: 'Copiii Dumnezeului Celui viu!'" Și iarăși: "Îmi voi sădi pe Lo-Ruhama în țară, și-i voi da îndurare; voi zice lui Lo-Ami: 'Tu ești poporul Meu!' Și el va răspunde: 'Dumnezeul meu!'" Osea 1:10; 2:23." –*Istoria Faptelor Apostolilor, p. 174.*

Pentru studiu suplimentar

„Însuși Mântuitorul, în timpul lucrării Sale pământești, a profetizat despre răspândirea Evangheliei printre Neamuri. În pilda despre vie, El a spus iudeilor nepocăiți: "Împărăția lui Dumnezeu va

fi luată de la voi, și va fi dată unui neam, care va aduce roadele cuvenite”. Matei 21:43. Și după învierea Sa, El i-a însărcinat pe ucenicii Lui să meargă “în toată lumea” și “faceți ucenici din toate neamurile.” Nu trebuia să lase pe nimeni neavertizat, ci aveau să predice “Evanghelia la orice făptură.” Matei 28,19; Marcu 16,15.” – *Istoria Faptelor Apostolilor, p. 174.*

„Lucrarea de reformă a Sabatului, care urma să fie adusă la îndeplinire în zilele de pe urmă, este prevestită în prorocia lui Isaia: “Așa vorbește Domnul: ‘Păziți ce este drept, și faceți ce este bine; căci mântuirea Mea este aproape să vină, și neprihănirea Mea este aproape să se arate. Ferice de omul care face lucrul acesta, și de fiul omului care rămâne statornic în el, păzind Sabatul, ca să nu-l pângărească, și stăpânindu-și mâna, ca să nu facă nici un rău!... Și pe străinii, care se vor lipi de Domnul ca să-I slujească, și să iubească Numele Domnului, pentru ca să fie slujitorii Lui, și pe toți cei ce vor păzi Sabatul, ca să nu-l pângărească, și vor stărui în legământul Meu, îi voi aduce la muntele Meu cel sfânt, și-i voi umple de veselie în Casa Mea de rugăciune’” Isaia 56:1,2,6,7.” –*Tragedia veacurilor, p. 451.*

* * *

24.
Sabatul din 11 iunie 2022

DOMN ȘI PREOT SLUJITOR

„Păcatul lui Adam și al Evei a pricinuit o teribilă despărțire între Dumnezeu și om. Și Hristos pășește între Dumnezeu și om și zice omului: "Tu mai poți veni la Tatăl; există întocmit un plan prin care Dumnezeu poate fi împăcat cu omul, și omul cu Dumnezeu; tu te poți apropia de Domnul, printr-un Mijlocitor." Și acum El stă și mijlocește pentru tine. El este Marele Preot, care pledează în favoarea ta; și tu trebuie să vii și să prezinți cazul tău Tatălui, prin Isus Hristos. În felul acesta, poți avea acces la Dumnezeu; și, cu toate că păcătuiești, cazul tău nu este fără speranță. "Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, cel neprihănit." (1 Ioan 2:1.)" - *(2T, p. 591).*

1. Ce titlu suprem i-a dat David viitorului Mesia? Despre ce a mărturisit astfel Vechiul Testament? *Psalmul 110:1,2; Luca 20:41-44.*
.....
.....

"Și ceea ce câștigă biruința asupra lumii este credința noastră." 1 Ioan 5:4. Credința este cea care ne face în stare să privim dincolo de prezent, cu toate răspunderile și grijile lui, spre marele viitor, când tot ce ne pune în încurcătură acum va deveni clar. Credința Îl vede pe Domnul Isus stând la dreapta lui Dumnezeu ca Mijlocitor al nostru. Credința privește casele pe care Domnul Hristos S-a dus să le pregătească pentru cei care Îl iubesc. Credința vede mantia și coroana care sunt pregătite pentru cel biruitor și aude cântecul celor răscumpărați." –*Slujitorii Evangheliei, pp. 259, 260.*

<u>Domnul și Hristosul (Mesia)</u>
2. Ce altă mare realitate a proclamat David în profeția sa referitoare la Mesia? *Faptele Ap. 2:34-36.*
.....
.....

„Petru arată aici că David nu putea vorbi referindu-se la sine, ci la Domnul Isus Hristos. David a murit de moarte naturală ca toți oamenii; mormântul lui, cu țărâna onorată pe care o conținea, fusese păstrat cu mare grijă până în vremea aceea. David, ca împărat al lui Israel, precum și ca profet, fusese onorat de Dumnezeu în mod deosebit. I s-au arătat în viziune profetică viața și lucrarea Domnului Hristos. L-a văzut cum a fost respins, a văzut judecata Lui, răstignirea, îngroparea, învierea și înălțarea Lui.

„David a mărturisit că sufletul lui Hristos nu avea să rămână în locuința morților (în mormânt) și trupul Lui nu avea să vadă putrezirea. Petru arată împlinirea acestei profeții cu Isus din Nazaret. Dumnezeu într-adevăr L-a ridicat din mormânt înainte ca trupul Lui să vadă putrezirea. La data aceea, El era Cel înălțat în cerul cerurilor." – *Istoria mântuirii, p. 244, 245.*

3. În de acord cu profeția lui David, ce lucrare trebuia să încheie Mesia înainte ca misiunea Sa să fie terminată? *1 Corinteni 15:24-27; 1 Petru 3:22; Evrei 10:13.*

.....

.....

„Cuvântul sigur al profeției își va găsi împlinirea finală în venirea glorioasă a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, ca Împărat al împăraților și Domn al domnilor." –*Conflict and Courage, p. 242.*

„Împărăția noastră nu este din lumea aceasta. Noi Îl așteptăm pe Domnul nostru să coboare din cer pe pământ, ca să-Și exercite toată autoritatea și puterea și să-Și așeze împărăția Lui veșnică.

„Puterile pământului se clatină. Noi nu trebuie și nici nu putem să așteptăm unire între națiunile pământului. Poziția noastră în cadrul chipului lui Nebucadnețar este reprezentată prin degetele de la picioare, care sunt în parte dintr-un material și în parte dintr-altul și dintr-un material fărâmicios, care nu stă închegat. Profeția ne arată că marea zi a lui Dumnezeu este la ușă. Se apropie cu grabă." –*1T, pp. 360, 361.*

„Înaintea lui Ioan au fost deschise marile evenimente ale viitorului care urmau să clatine tronurile regilor și să facă ca toate puterile pământești să tremure. El a văzut închiderea tuturor scenelor

pământești, inaugurarea domniei Celui care va fi Împărat al împăraților și a cărei împărăție va dura veșnic.” –*Christ Triumphant, p. 315.*

<u>Total diferit de conducătorii pământești</u>

4. Cum își manifestă Mântuitorul în mod constant puterea în experiențele și viețile oamenilor? *Psalmul 110:3*

.....

.....

„Domnul lucrează. Mântuitorului a promis mântuirea poporului Său. 'Poporul Tău este plin de înflăcărare când Îți aduni oștirea.’ Cel care este sursa întregii puteri dă energie sufletelor prin Duhul Său Sfânt. Puterea Lui este lumina vieții, o lumină ce dă energie sufletului. Prin Duhul Său, El lucrează în copiii neascultării, ridicând la viața nouă pe cei morți în greșeli și păcate, conducându-l pe călcător să-și îndepărteze păcatele și să trăiască viața lui Hristos. De acum înainte sufletul predat trăiește în armonie cu Dumnezeu. Duhul ia lucrurile lui Hristos și i le arată cu un efect atât de transformator încât devine un om nou în Hristos.” –*The Southern Watchman, February 27, 1902*.

5. Ce a spus psalmistul despre Domnul? Spre deosebire de cele ale conducătorilor pământești, ce spun Scripturile despre sceptrul și tronul Său? *Psalmul 45:6; Evrei 1:8.*

.....

.....

„Deși s-a înălțat acum la cer pentru a fi în prezența lui Dumnezeu și împărtășește tronul universului, Isus nu a pierdut nimic din natura Sa plină de compasiune. Astăzi, aceeași inimă miloasă și blândă este deschisă tuturor durerilor umanității. Astăzi, mâna care a fost străpunsă este întinsă pentru a binecuvânta mai abundent poporul Său care este în lume ...

„Cei care îndepărtează nelegiuirea din inimile lor și își întind mâinile în cereri sincere către Dumnezeu vor avea parte de acel ajutor pe care numai Dumnezeu îl poate da. Pentru sufletele oamenilor a fost plătit un preț de răscumpărare pentru ca ei să aibă posibilitatea de a scăpa de robia păcatului și de a obține iertarea, curăția și cerul ...

Cei care vin neîncetat la tronul harului, făcând cereri sincere și serioase pentru înțelepciunea și puterea divină, nu vor eșua să devină slujitori activi și folositori ai lui Hristos. Poate că ei nu au mari talente, dar cu umilință de inimă și încredere fermă în Isus, ei pot face o lucrare bună în aducerea sufletelor la Hristos....” –*Harul Uimitor al lui Dumnezeu, p. 77.*

Iubire de dreptate

6. Ce anume îl deosebește pe Mesia de ființele umane? Ce face posibil ca o persoană să îl iubească pe Hristos și dreptatea Sa? *Psalmul 45:7; Evrei 1:9.*

.....
.....

„Crucea lui Hristos va fi știința și cântecul mântuiților în toată veșnicia. În Hristos cel slăvit Îl vor vedea pe Hristos cel răstignit. Niciodată nu se va uita că El, a cărui putere a creat și susținut lumile nenumărate prin vastele domenii ale spațiului, iubitul Fiu al lui Dumnezeu, Maiestatea cerului, El, pe care heruvimii și serafimii strălucitori se bucurau să-L adore, S-a umilit pentru a ridica omenirea căzută; ca să poarte vinovăția și rușinea păcatului și ascunderea feței Tatălui, până când chinurile unei lumi pierdute I-au sfâșiat inima și I-au zdrobit viața pe crucea de pe Calvar. Faptul că Făcătorul tuturor lumilor, Arbitrul tuturor destinelor, a trebuit să părăsească slava și să Se umilească din dragoste pentru om va provoca totdeauna uimirea și admirația Universului.” –*Tragedia veacurilor, p. 651, 652.*

7. În timp ce Isus stăpânește ca Domn, ce altă lucrare îndeplinește în favoarea omenirii? Ce gânduri avem când înțelegem că, în toată slava și puterea Sa, El este foarte interesat și ne iubește profund? *Psalmi 110:4-7.*

.....
.....

„Despre Hristos se spune că El umblă în mijlocul sfeșnicelor de aur. În felul acesta, este simbolizată legătura Sa cu bisericile. El este într-o continuă legătură cu poporul Său. El cunoaște adevărata stare a lor. El observă rânduiala, pioșenia, cum și predarea lor. Deși El este Mare Preot și Mijlocitor în Sanctuarul de sus, El este totuși

reprezentat ca umblând în sus și în jos în mijlocul bisericilor Sale de pe pământ. Cu o neobosită veghere și o neîntreruptă atenție, El veghează să vadă dacă lumina vreuneia dintre santinelele Sale arde slab sau se stinge. Dacă luminile sfeșnicului ar fi lăsate numai în grija omului, flacăra plăpândă s-ar micșora și s-ar stinge; însă El este adevăratul străjer al casei Domnului, adevăratul păzitor al curților templului. Grija Lui continuă, cum și harul Său susținător alcătuiesc izvorul vieții și luminii.“ –*Istoria Faptelor Apostolilor, p. 586.*

Pentru studiu suplimentar

„A fost Hristos Cel care a vorbit prin Melhisedec, preotul Dumnezeului Celui Prea Înalt. Melhisedec nu a fost Hristos, dar era vocea lui Dumnezeu în lume, reprezentantul Tatălui. Și de-a lungul tuturor generațiilor din trecut, Hristos a vorbit; Hristos Și-a condus poporul Său și a fost lumina lumii. - *Solii alese, vol. 1, p. 409.*

„Dragostea Tatălui față de o rasa umană căzută este de nepătruns, de nedescris, fără egal. Această iubire L-a determinat să consimtă să-L dea la moarte pe Singurul Său Fiu Născut, pentru ca omul răzvrătit să poată fi adus în armonie cu principiile guvernării cerului și să fie salvat de pedeapsa păcatului său. Fiul lui Dumnezeu a coborât de pe tronul Său împărătesc, și pentru binele nostru a devenit sărac, pentru ca noi, prin sărăcia Lui, să ne îmbogățim. El a devenit "Om al durerii" ca noi să putem fi făcuți părtași la fericirea veșnică…. Dumnezeu a permis Fiului Său iubit, plin de har și de adevăr, să vină dintr-o lume de nedescrisă glorie într-o lume tulburată și ruinată de păcat, întunecată de umbra morții și a blestemului.” –*Harul Uimitor al lui Dumnezeu, p. 79.*

* * *

25.
Sabatul din 18 iunie 2022

ÎMPĂRĂȚIA LUI MESIA

„Domnul Hristos... a simțit o nevoie nespusă după simpatie și cooperare, pentru ca Împărăția Sa să se poată extinde și să cuprindă întreaga lume. Acest pământ este proprietatea cumpărată a Lui și El dorește ca oamenii să fie liberi, curați și sfinți." “Pentru bucuria care-I era pusă înainte, a suferit crucea, a disprețuit rușinea” Evrei 12:2. Peregrinajul Său pe pământ a fost însuflețit de gândul că toate eforturile Sale istovitoare nu vor fi în zadar, ci vor câștiga omul înapoi la loialitatea față de Dumnezeu. Prin sângele care a fost vărsat pentru lume, încă mai sunt de câștigat biruințe care vor aduce o slavă veșnică lui Dumnezeu și Mielului. Neamurile vor primi moștenirea Sa și zonele cele mai îndepărtate ale pământului vor intra în proprietatea Lui. Domnul Hristos va vedea rodul muncii Sale și va fi mulțumit. Isaia 53:11.” –*Slujitorii Evangheliei, p. 28.*

1. Cum descriu Psalmii condițiile convulsive existente între oamenii și conducătorii acestei lumi? *Psalmii 2:1; 21:11; 46:6.*
……
……

„Bun este Domnul și foarte vrednic de laudă. Îndurările Lui ne-au fost revărsate din abundență. El ne-a înconjurat cu dovezi ale dragostei Lui. Păgânii se pot înfuria și zice lucruri zadarnice, dar Domnul nu se schimbă. El a făcut ca puterea dealurilor veșnice să fie un refugiu sigur pentru poporul Său. El a pregătit munții și peșterile pentru copiii Săi oprimați și persecutați. De aceea putem cânta: 'Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi.’ Cel care a făcut munții înalți, dealurile veșnice - la El putem privi.” –*This Day with God, p. 24*

<u>Opoziția față de Dumnezeu și Unsul Său</u>

2. Împotriva cui se răzvrătește și conspiră această lume? Cine este "Unsul Său"? *Psalmul 2:2; Faptele Ap. 4:25-28.*
……

„Așa au plănuit și s-au sfătuit oamenii cei slabi. Prea puțin își dădeau seama acești ucigași de zădărnicia eforturilor lor. Dar, prin acțiunile lor, Dumnezeu a fost glorificat. Chiar strădaniile lor de a împiedica învierea lui Hristos sunt cele mai convingătoare argumente pentru dovedirea ei. Cu cât s-ar fi așezat un număr mai mare de ostași în jurul mormântului, cu atât mai puternică ar fi fost dovada că El a înviat. Cu sute de ani mai înainte de moartea lui Hristos, Duhul Sfânt spusese prin psalmist: "Pentru ce se întărâtă neamurile, și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte? Împărații pământului se răscoală și domnitorii se sfătuiesc împreună împotriva Domnului și împotriva Unsului Său.... Cel ce șade în ceruri râde, Domnul Își bate joc de ei." Psalmul 2:1-4. Gărzile romane și armele romane nu aveau putere să-L rețină pe Domnul vieții în mormânt. Ceasul eliberării Sale era aproape." – *Hristos Lumina Lumii, p. 778.*

3. Care este intenția conducătorilor față de măsurile și acțiunile lui Dumnezeu? *Psalmul 2:3; Ieremia 5:5.*
.....
.....

„Oamenii cu inima stricată uneltesc nelegiuiri, ca și cum n-ar fi o Providență atotcârmuitoare care să le strice planurile; dar "Cel ce șade în ceruri râde, Domnul Își bate joc de ei". Psalmul 2:4. Domnul declară: 'pentru că n-au iubit sfaturile Mele și au nesocotit toate mustrările Mele, De aceea se vor hrăni cu rodul umbletelor lor și se vor sătura cu sfaturile lor. Căci împotrivirea proștilor îi ucide și liniștea nebunilor îi pierde,' Proverbe 1:30-32." –*Patriarhi și Profeți, p. 739.*

<u>Domnul își va stabili Împărăția</u>

4. La timpul potrivit, cum îi va trata Domnul pe cei care complotează și fac planuri împotriva Lui? În ciuda împotrivirii păgânilor, pe cine a întărit Domnul ca Împărat pe sfântul munte al Sionului? *Psalmi 2:4-6; Isaia 40:15-17.*
.....
.....

„Cum trebuie să fi privit Dumnezeu și îngerii Săi sfinți toate aceste pregătiri pentru a păzi trupul Mântuitorului lumii! Cât de slabe

și nechibzuite trebuie să fi părut aceste eforturi! Cuvintele psalmistului ilustrează această scenă: 'Pentru ce se întărâtă neamurile și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte? Împărații pământului se răscoală și domnitorii se sfătuiesc împreună împotriva Domnului și împotriva Unsului Său, zicând: „Să le rupem legăturile și să scăpăm de lanțurile lor!" Cel ce șade în ceruri râde, Domnul Își bate joc de ei.' Gărzile și armele romane au fost neputincioase să-L închidă pe Domnul vieții în prinsoarea îngustă a mormântului. Hristos a declarat că El are puterea să-și dea viața și să o ia din nou. Ora biruinței Sale era aproape." –*The Spirit of Prophecy, pp. 179, 180.*

5. Este adevăratul Împărat investit cu mare putere ca un conducător pământesc sau este o Ființă divină? *Psalmii 2:7; 110:1,2; 20:2.*
.....
.....

„Și noi vă aducem vestea aceasta bună că ...Dumnezeu ... înviind pe Isus; după cum este scris în psalmul al doilea: 'Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut'. Că L-a înviat din morți, așa că nu se va mai întoarce în putrezire, a spus-o când a zis: 'Vă voi împlini cu toată credincioșia făgăduințele sfinte, pe care le-am făcut lui David'. De aceea mai zice și în alt psalm: 'Nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea'. " –*Istoria Faptelor Apostolilor, p. 172.*

„Hristos a fost mai presus de toate Dumnezeu, în cea mai înaltă accepțiune a cuvântului. El a fost cu Dumnezeu din veșnicie, Dumnezeu peste toate lucrurile, binecuvântat pentru veșnicie. Domnul Isus Hristos, Fiul divin al lui Dumnezeu, a existat din veșnicie ca persoană distinctă, și totuși una cu Tatăl. El a fost Slava neîntrecută a cerului. El a fost comandantul ființelor inteligente cerești, și a primit omagiul închinării îngerilor ca un drept al Său.'" – (*Review and Herald,* April 5, 1906) *Credința prin care trăiesc,* p. 46.

<u>Timpul judecății este aproape</u>

6. Ce se va întâmpla cu cei răi și răzvrătiți care continuă a face rău? Când se va întâmpla acest lucru? *Psalmii 2:8,9; 89:23; Isaia 60:12; Apocalipsa 19:11,15.*

.....
.....

„Dumnezeu a spus: '„Nu vă atingeți de unșii Mei”, a zis El, „și nu faceți rău prorocilor Mei!”' Dar oamenii au spus minciuni împotriva aleșilor lui Dumnezeu. Le-au zdrobit membrele cu lanțuri și i-au ars pe ruguri. Domnul Își va răzbuna copiii. După cum oamenii au împlinit spiritul și scopurile Satanei în a provoca durere ființelor umane, tot așa vor suferi și ei. Astfel vor pieri cei care au făcut tot ce le stă în putere pentru a-i obliga pe oameni să calce legea pe care Dumnezeu le-a poruncit tuturor să o asculte. [Apocalipsa 19:11-16 citat.]" –*Review and Herald,* June 19, 1900.

„Curând se arată la răsărit un nor mic, negru, cam cât o jumătate de palmă. Este norul care Îl înconjoară pe Mântuitorul și care din depărtare pare înconjurat de întuneric. "Isus vine ca un cuceritor puternic. Acum nu mai este “Omul durerii”, ca să bea paharul amar al rușinii și al durerii, ci El vine biruitor în cer și pe pământ, să-i judece pe cei vii și pe cei morți” –*Tragedia veacurilor, p. 641.*

7. Ce apel iubitor adresează Domnul nu numai oamenilor obișnuiți, ci și conducătorilor și regilor? Ce experiență minunată vor avea toți cei care aud și acceptă invitația Sa de iubire? *Psalmul 2:10-12; 100:2-5.*

.....
.....

„Înainte ca omul să poată aparține Împărăției lui Hristos, caracterul lui trebuie să fie curățit de păcat și sfințit prin harul lui Hristos…. Hristos dorește mult să-și manifeste harul ... El a venit pentru a întemeia o Împărăție a dreptății și nu s-a lăsat cumpărat, nu a vrut să renunțe la scopul Său. Acest pământ este moștenirea cumpărată a Lui și El dorește ca oamenii să fie liberi, curați și sfinți." Deși Satana lucrează prin agenți umani pentru a zădărnici scopul lui Hristos, există încă multe victorii de câștigat prin sângele vărsat pentru lume, care vor aduce glorie lui Dumnezeu și Mielului. Împărăția Sa se va extinde și va cuprinde întreaga lume ... Hristos nu va fi mulțumit până când biruința nu este deplină.” –*Harul Uimitor al lui Dumnezeu, p. 27.*

Pentru studiu suplimentar

„Împărăția harului lui Dumnezeu se statornicește acum, când, zi după zi, inimi care au fost pline de păcat și răzvrătire, se predau atotputerniciei iubirii Sale. Dar deplina statornicie a Împărăției slavei Sale nu va avea loc până la a doua venirea a Domnului Hristos în această lume. "Domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri, se vor da poporului sfinților Celui Prea Înalt." Daniel 7:27. Ei vor moșteni Împărăția care le-a fost pregătită de la întemeierea lumii. Matei 25:34. Și Domnul va lua asupra Sa puterea cea mare și va domni." -- *Cugetări de pe Muntele Fericirilor, pag. 108.*

* * *

Vă rugăm să citiți Raportul Misionar al Departamentului de Publicații al Conferinței Generale de la pagina 138

26.
Sabatul din 25 iunie 2022

REVENIREA LUI ÎN PUTERE ȘI SLAVĂ

"La începutul ei, împărăția lui Hristos părea umilă și lipsită de importanță... Cu toate acestea, cu puternicele adevăruri încredințate urmașilor Săi, împărăția Evangheliei avea o viață divină. Și cu ce repeziciune a crescut, cât de mult s-a extins influența sa! Când Hristos a rostit această parabolă, nu au existat decât câțiva țărani Galileeni care să reprezinte noua Împărăție... Dar sămânța de muștar urma să crească și să-și întindă ramurile peste întreaga lume. Când vor pieri împărățiile pământești a căror slavă va umple inimile oamenilor, Împărăția lui Hristos va rămâne în picioare, o putere uriașă și întinsă." –*Harul Uimitor al lui Dumnezeu, p. 17.*

"Curând Domnul Dumnezeul cerului își va ridica Împărăția, care nu va trece niciodată." –*This Day with God, p. 198.*

1. Cine a fost colaboratorul Tatălui la crearea cerului și a pământului? *Psalmul 102:25; Evrei 1:10.*
.....
.....

„La început, Dumnezeu a fost descoperit în toate lucrările creației. Hristos însuși a întins cerurile și a pus temeliile pământului. Mâna lui a atârnat lumile în spațiu și a modelat florile câmpului. 'El întărește munții prin tăria Lui.' 'A Lui este marea, El a făcut-o.' Psalmii 65:6; 95:5. El a umplut pământul cu frumusețe și aerul cu cântec. Și pe toate lucrurile de pe pământ, din aer și cer, El a scris mesajele iubirii Tatălui." *–Lift Him Up, p. 46.*

<u>La dreapta lui Dumnezeu</u>

2. Cum și-a îndeplinit Fiul Omului misiunea pe pământ, cu sprijin uman sau divin? *Psalmii 80:17; 89:21; Fapte 2:33,34; 7:55*
.....
.....

„Neatenția în a urma planurile lui Dumnezeu, ci ale lor înșiși, a fost cauza unde mulți au greșit, . Hristos Însuși a declarat: 'Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând.' Ioan 5:19. El a fost atât de golit de El Însuși încât nu a făcut nici o hotărâre sau plan. El a trăit acceptând planurile lui Dumnezeu pentru Sine, iar Tatăl Și-a descoperit planurile zi de zi. Dacă Isus a fost atât de complet dependent, încât a declarat: 'El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând', cu cât mai mult agenții umani ar trebui să depindă de Dumnezeu pentru instruire constantă, astfel încât viața lor să poată fi simpla realizare a planurilor lui Dumnezeu!" *–In Heavenly Places, p. 147.*

„Mântuitorul nostru Însuși, în timp ce purta încercarea umanității, a recunoscut că El Însuși nu poate face nimic de la Sine. Și noi trebuie să învățăm că nu există putere numai în omenesc. Omul devine eficient numai prin a deveni părtaș al naturii divine." *–Christ Triumphant, p. 410.*

3. Cât Îl va înălța Tatăl? *Psalmul 89:27; Coloseni 1:15.*
.....
.....

„Dumnezeu ne este descoperit în Hristos. Mântuitorul nostru este chipul Dumnezeului invizibil. Oh, cât de aproape poate fi cerul. Isus i-a zis: ...Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl. ” –*The Upward Look, p. 142.*

„Mulți recunosc faptul că Isus Hristos este Mântuitorul lumii, dar, în același timp, stau departe de El, nu se pocăiesc de păcatele lor și nu Îl primesc pe Isus ca Mântuitor personal. Credința lor este pur și simplu un consimțământ al minții și o judecare a adevărului, dar adevărul nu este adus în inimă, ca să poată sfinți sufletul și să poată schimba caracterul. „Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel întâi născut dintre mai mulți frați.” Romani 8:29.” – *Solii alese, vol 1, pp. 389, 390.*

4. Ce bătălie decisivă finală va avea loc între Împăratul împăraților și conducătorii acestei lumi? *Psalmul 110:5; Apocalipsa 17:13,14.*

.....

.....

„În curând se va da lupta de la Armaghedon. Acela pe al cărui veșmânt este scris numele: “Împăratul împăraților și Domnul domnilor”, va conduce în curând oștirile cerului.” - *(6T, p. 406).*

„Împărăția harului lui Dumnezeu se statornicește acum, când, zi după zi, inimi care au fost pline de păcat și răzvrătire, se predau atotputerniciei iubirii Sale. Dar deplina statornicie a Împărăției slavei Sale nu va avea loc până la a doua venirea a Domnului Hristos în această lume. “Domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri, se vor da poporului sfinților Celui Prea Înalt.” Daniel 7:27. Ei vor moșteni Împărăția care le-a fost pregătită de la întemeierea lumii. Matei 25:34. Și Domnul va lua asupra Sa puterea cea mare și va domni.” - *Cugetări de pe Muntele Fericirilor, pag. 108.*

<u>Tronul cel veșnic permanent</u>

5. Ce diferență va fi între natura împărăției și a tronului Său și cele ale acestui pământ? *Psalmii 89:29,36; Isaia 9:7.*

.....

.....

„Când omul a fost pierdut, fiul lui Dumnezeu a spus: Îl voi răscumpăra, voi deveni garanția și înlocuitorul lui. El Și-a dat la o parte hainele regale, a îmbrăcat divinitatea cu umanitate, a coborât de pe tronul regal, pentru a ajunge până la profunzimea durerii și ispitei umane, să ridice natura noastră căzută și să facă posibil ca noi să fim biruitori - fiii lui Dumnezeu, moștenitorii împărăției veșnice. Să permitem, așadar, oricărei atracții a pământului să ne abată de la calea adevărului? Nu ar trebui să cântărim orice doctrină sau teorie și să o punem la încercare cu cuvântul lui Dumnezeu?" –*Review and Herald,* July 17, 1888.

6. În timp ce tot ceea ce este pe acest pământ degenerează și dispare, ce spun Scripturile despre Împărăția Fiului? *Psalmii 102:26,27; Evrei 1:11,12.*
.....
.....

"Cei ce calcă pe urmele lui Hristos nu vor căuta spectacol și paradă. Hristos nu este acolo. Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze. Căci despărțiți de Mine, nu puteți face nimic spre slava numelui Meu. Toate poftele, plăcerile și puterea umană ale acestei lumi vor trece. Nici o iotă sau frântură din toate plăcerile lumii și presupusele sale comori valoroase nu vor fi luate în lumea veșnică de niciun suflet. Un fel de viață este consumată pentru a face voia lui Dumnezeu și această viață și muncă vor rămâne pentru totdeauna; pentru că munca petrecută pentru înaintarea împărăției lui Dumnezeu în această lume își va duce rezultatele în viitoarea împărăție veșnică a lui Dumnezeu." –*Review and Herald, May 9, 1899.*

<u>El va judeca lumea</u>

7. Ce este scris în Psalmi despre întoarcerea Sa? *Psalmul 96:13; Isaia 11:3,4; Apocalipsa 19:11.*
.....
.....

„Judecata finală este un eveniment foarte solemn, îngrozitor. Acesta trebuie să se desfășoare înaintea universului. Tatăl a dat toată judecata Domnului Isus. El va recunoaște răsplata credincioșiei față

de legea lui Iehova. Dumnezeu va fi onorat și stăpânirea Sa îndreptățită și slăvită, iar aceasta, în prezența locuitorilor lumilor necăzute. Stăpânirea lui Dumnezeu va fi îndreptățită și înălțată la cea mai mare scară posibilă. Nu este judecata unui individ sau a unei națiuni, ci a întregii lumi. O, ce schimbare va avea loc atunci în înțelegerea tuturor ființelor create. Atunci toți vor vedea valoarea vieții veșnice." –*This Day with God, p. 296.*

Pentru studiu suplimentar

„Prin credință, copiii lui Dumnezeu dobândesc o cunoaștere a lui Hristos și cultivă nădejdea venirii Sale pentru a judeca lumea cu dreptate, până când această nădejde ajunge să fie o așteptare plină de slavă, deoarece atunci Îl vor vedea așa cum este El, vor fi făcuți asemenea Lui și vor fi pentru totdeauna cu Domnul. Atunci, sfinții care dorm în morminte vor fi chemați afară, la o nemurire plină de slavă. Când va veni ziua eliberării, veți privi înapoi și îi veți deosebi pe aceia care I-au slujit lui Dumnezeu de cei care nu I-au slujit. Venirea Domnului Hristos va fi întâmpinată cu admirație de toți cei ce cred, iar împărățiile lumii acesteia vor fi ale Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos." –*Credința și faptele, p. 115.*

* * *

Vă rugăm să citiți Raportul Misionar al Departamentului de Publicații al Conferinței Generale de la pagina următoare

* * *

RAPORTUL MISIONAR
A ADUNĂRII MONDIALE
A CONFERINȚEI GENERALE

A se citi în Sabatul 25 iunie 2022
Colecta Specială a Școlii de Sabat
va fi adunată în Sabatul din 2 iulie 2022

Dragi frați și surori din întreaga lume, este o bucurie pentru mine să vă scriu, dorindu-vă cele mai mari binecuvântări din cer oriunde în lume există Biserica. Salutări cu 2 Corinteni 9:10,11: „Cel ce dă sămânță semănătorului și pâine pentru hrană" vă va da și vă va înmulți și vouă sămânța de semănat și va face să crească roadele neprihănirii voastre.... În chipul acesta veți fi îmbogățiți în toate privințele, ... care, prin noi, va face să se aducă mulțumiri lui Dumnezeu."

„Să nu ne lepădăm încrederea, ci să avem o asigurare puternică, mai puternică ca niciodată. „Până aici Domnul ne-a ajutat." și ne va ajuta până la sfârșit.' 1 Samuel 7:12. Să ne uităm la stâlpii monumentali, amintiri a ceea ce a făcut Domnul pentru a ne mângâia și pentru a ne salva din mâna distrugătorului. Să păstrăm proaspete în memoria noastră toate îndurările pe care ni le-a arătat Dumnezeu – lacrimile pe care ni le-a șters, durerile pe care ni le-a alinat, neliniștile date la o parte, temerile spulberate, nevoile asigurate, binecuvântările acordate – astfel întărindu-ne pe noi înșine pentru restul de pelerinaj ce ne stă înainte." –*Our Father Cares, p. 224.*

Acum avem foarte puțin timp să ne pregătim pentru veșnicie. Evenimentele ne spun că Isus Hristos vine în curând după biserica Sa. „Biserica lui Dumnezeu de jos este una cu biserica lui Dumnezeu de sus. Credincioșii de pe pământ și ființele din cer, care nu au căzut nici o dată, constituie o biserică. Fiecare ființă cerească este interesată de adunările sfinților care se adună pe pământ ca să I se închine lui Dumnezeu. În curțile lăuntrice ale cerului, ei ascultă mărturia celor care mărturisesc despre Hristos din cartea din afară, de pe pământ, lauda și mulțumirea închinătorilor de jos este preluată în cântecul ceresc, iar lauda și bucuria răsună în curțile cerești, deoarece Hristos n-a murit în zadar pentru fiii căzuți ai lui Adam. În timp ce îngerii

beau de la izvor, sfinții de pe pământ beau din apele curate care se revarsă de la tron, ape care înveselesc cetatea lui Dumnezeu.*” –6T, p. 366.*

Au mai rămas doar câteva zile până la următoarea Conferință Mondială de delegați. După cum știți, delegații din diferite țări se reunesc la fiecare cinci ani pentru a alege noi slujbași ai Conferinței Generale și pentru a lua decizii cu privire la cauza lui Dumnezeu în întreaga lume. După cum este obiceiul nostru, îi vom invita pe credincioșii din toate părțile lumii să participe la acest mare eveniment și să împărtășească binecuvântările. Locația de această dată se află în America, mai precis în America de Sud, în frumoasa țară Peru, căminul celei mai mari Uniuni din Biserică. Acesta va fi cu siguranță un moment foarte special, pentru că, după trecerea prin experiența pandemiei, ne vom aminti de îndurările lui Dumnezeu asupra bisericii Sale, după cum s-a menționat mai sus: “lacrimile pe care ni le-a șters, durerile pe care ni le-a alinat, neliniștile date la o parte, temerile spulberate, nevoile asigurate, binecuvântările acordate.”

Dragi frați și surori în Hristos, Conferința Generală este responsabilă financiar pentru acest eveniment, dar dorim să vă oferim ocazia de a împărtăși binecuvântările dăruind cu generozitate pentru a sprijini această activitate importantă. Unul dintre principalele motive pentru această colectă este acoperirea cheltuielilor delegaților din țările care nu au mijloacele de a-și trimite delegații din cauza situațiilor lor economice. Alte cheltuieli ce trebuie, de asemenea, să fie acoperite, inclusiv alimentele, cheltuielile de deplasare, cazare și cheltuieli suplimentare în timpul sesiunilor și adunărilor publice ale delegaților. Prin urmare, Conferința Generală solicită acum membrilor Bisericii și a Școlii de Sabat, vizitatorilor, bisericilor locale, Câmpurilor și Uniunilor să facă donații pentru Colecta specială a Școlii de Sabat care va fi adunată în Sabatul următor. Domnul să vă miște inima pentru a da cu generozitate pentru această lucrare care este cea mai sacră de pe pământ.

Îl rugăm pe Domnul să toarne cea mai bogată binecuvântare asupra fiecărui Câmp și vă invităm să vă uniți în rugăciunii pentru acest eveniment. Ne rugăm ca aceasta să fie o mare binecuvântare pentru toți, în special având în vedere urgența timpului în care trăim și privilegiile pe care le avem încă. Cât timp ne mai întâlnim liber, să

folosim orice ocazie pentru a ajuta lucrarea lui Dumnezeu să crească.

Dumnezeu să-Și binecuvânteze Biserica Sa pe pământ și să fim în curând cu Biserica cerească pentru toată veșnicia. Aceasta este dorința și rugăciunea mea în numele lui Isus. Amin!

– Prezbiter Humberto Avellaneda B.
Vicepreședintele Conferinței Generale

DEVOȚIONAL

CRIZA

Cu versete biblice și

un gând inspirat al Spiritului Profetic

din cartea „CRIZA”

În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta. Dar, în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte.
(Daniel 12:1)

„Plăgile cădeau asupra locuitorilor pământului. Unii îl acuzau pe Dumnezeu și-L blestemau. Alții alergau la poporul lui Dumnezeu și-l rugau să-i învețe cum pot scăpa de judecățile Lui. Dar sfinții nu aveau nimic pentru ei. Ultima lacrimă pentru păcătoși fusese vărsată, ultima rugăciune plină de agonie fusese oferită, ultima povară pentru ei purtată, ultima avertizare dată."
Scrieri Timpurii, pg. 281.

Structura: **Data**, Verset(e), devoțional.

Ianuarie

01 ianuarie - 1 Corinteni 6:9-11
Absența devotamentului, a evlaviei și a sfințirii omului din afară vine prin respingerea lui Isus Hristos, neprihănirea noastră. Dragostea de Dumnezeu trebuie să fie cultivată continuu.... În timp ce o categorie de oameni pervertește doctrina îndreptățirii prin credință și neglijează să se conformeze condițiilor prezentate în Cuvântul lui Dumnezeu — "Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele" — o greșeală Ia fel de mare fac aceia care pretind că ei cred și că respectă poruncile lui Dumnezeu, dar se împotrivesc razelor prețioase de lumină — nouă pentru ei — reflectată de pe crucea Golgotei. Cei din prima categorie nu înțeleg lucrurile minunate pe care Legea lui Dumnezeu le conține pentru toți cei ce împlinesc Cuvântul Său. Ceilalți critică pentru nimicuri și neglijează lucrurile mai importante, mila și iubirea lui Dumnezeu.

02 ianuarie - Isaia 3:12
Mulți au pierdut foarte mult pentru că nu și-au deschis ochii minții pentru a discerne lucrurile minunate ale Legii lui Dumnezeu. Pe de o parte, oamenii religiei, în general, au separat Legea de Evanghelie, în timp ce noi, pe de altă parte, am făcut aproape același lucru, dar dintr-un alt punct de vedere. Noi nu le-am prezentat oamenilor neprihănirea lui Hristos și deplina semnificație a marelui Său Plan de Mântuire. L-am lăsat pe dinafară pe Domnul Hristos și am lăsat la o parte iubirea Sa fără egal, ne-am implicat în teorii și raționamente și am ținut predici bazate doar pe argumente.

03 ianuarie - Isaia 9:16
Oameni neconvertiți predică la amvoane. Inima lor nu a experimentat niciodată, printr-o credință vie și temeinică, dovada plăcută a iertării de păcat. Prin urmare, cum pot ei să predice despre iubirea, simpatia și iertarea lui Dumnezeu? Cum pot ei să spună: "Privește și vei trăi?"

04 ianuarie - Proverbele 23:26
Dacă veți privi la crucea Golgotei, veți dori să purtați crucea. Răscumpărătorul lumii a fost răstignit pe crucea Golgotei. Priviți-L pe Mântuitorul lumii, în care locuiește toată plinătatea Dumnezeirii.

Poate cineva să privească și să contemple jertfa Fiului iubit al lui Dumnezeu, fără ca inima lui să fie sensibilizată și zdrobită, iar el gata să-I consacre lui Dumnezeu inima și sufletul?

05 ianuarie - Ioan 20:28

Acest gând trebuie să fie pe deplin clarificat în orice minte: Dacă Îl primim pe Hristos ca Răscumpărător, trebuie să ÎI primim și în calitate de Conducător. Până când nu Îl recunoaștem ca fiind Regele nostru și până când nu suntem ascultători de poruncile Sale, nu putem avea siguranța și încrederea deplină în Hristos ca Mântuitor al nostru. În felul acesta, dovedim că am ales să fim de partea lui Dumnezeu. Atunci, vom avea un cadru optim pentru exercitarea credinței, deoarece este o credință vie. Ea se manifestă prin iubire.

06 ianuarie - Ioan 1:49

Spuneți din toată inima: "Doamne, cred că Tu ai murit ca să mă mântuiești. Dacă Tu ai dat o valoare atât de mare sufletului meu, încât ți-ai jertfit viața pentru mine, eu voi răspunde. Îți dau în păstrare viața mea și toate posibilitățile ei, cu toată slăbiciunea mea."

07 ianuarie - 2 Petru 1:19

Voința trebuie să fie adusă în armonie deplină cu voința lui Dumnezeu. Când acest lucru este înfăptuit, nimic nu se va putea opune razelor de lumină care strălucesc în inimă și în minte. Sufletul nu va mai fi împrejmuit de obstacolele prejudecății, numind lumina întuneric și întunericul lumină. Lumina care vine din cer este bine primită, ca o lumină ce umple toate încăperile sufletului. Acest fapt este foarte plăcut și îi aduce bucurie lui Dumnezeu.

08 ianuarie - Faptele Apostolilor 8:27-39

Cât de mult credem noi cu toată inima? Apropiați-vă de Dumnezeu și El se va apropia de voi. Acest lucru înseamnă să petreci mult timp cu Domnul în rugăciune. Când se află sub influența convingerii Duhului Sfânt, cei care s-au educat în scepticism și au cultivat necredința, întrețesând în experiența lor tot felul în întrebări pline de îndoială, înțeleg că este datoria lor să-și mărturisească necredința. Ei își deschid inima pentru a primi lumina care le este trimisă și, prin credință, trec de la păcat la neprihănire și de la îndoială la credință.

Ei se consacră lui Dumnezeu fără rezerve, pentru a urma lumina Sa în locul pâlpâirilor aprinse de ei înșiși. Dacă își vor păstra consacrarea, vor vedea o lumină tot mai mare, iar lumina va continua să fie tot mai strălucitoare, ca soarele de la miezul zilei.

09 ianuarie - Matei 13:7,22,23

Necredința care este cultivată în suflet are o putere fascinantă. Semințele îndoielii, care au fost semănate, își vor aduce secerișul, dar ei trebuie să continue să smulgă fiecare rădăcină a necredinței. Când vor fi smulse, aceste plante vor înceta să crească, pentru că nu vor mai fi hrănite prin cuvinte și prin fapte. Sufletul trebuie să aibă plantele prețioase ale iubirii semănate în solul prețios al inimii și înrădăcinate acolo.

10 ianuarie - 1 Samuel 28:7,15-19

Oare nu putem noi să înțelegem că lucrul cel mai costisitor din lume este păcatul? Păcătuim cu prețul curăției conștiinței, cu prețul pierderii aprobării lui Dumnezeu și al despărțirii sufletului de El și cu prețul pierderii cerului. Păcatul întristării Duhului Sfânt al lui Dumnezeu și al umblării împotriva Lui i-a costat pe mulți pierderea mântuirii personale.

11 ianuarie - 1 Petru 4:17,18

Cine poate măsura responsabilitățile fiecărui om pe care Mântuitorul nostru l-a răscumpărat cu sacrificiul propriei vieți? Ce scenă va fi, când judecata va începe și cărțile vor fi deschise pentru a dovedi salvarea sau pierderea tuturor oamenilor! Pentru a li se da răsplătirea finală celor credincioși și pedeapsa celor neascultători, necredincioși și nedrepți, va fi necesară hotărârea fără greș a Aceluia care a trăit ca om, a iubit omenirea și și-a dat viața pentru ea. Pentru cei care au luat parte la păcatele altor oameni și au acționat împotriva hotărârii lui Dumnezeu va fi o scenă înfricoșător de solemnă.

12 ianuarie - 1 Corinteni 15:1,2

Din nou și din nou, mi-a fost prezentat pericolul de a susține, ca popor, idei false cu privire la îndreptățirea prin credință. De ani de zile mi-a fost arătat că Satana va lucra în mod special pentru a încurca mințile asupra acestui subiect. Legea lui Dumnezeu a fost tratată pe

larg și a fost prezentată în adunări, aproape la fel de lipsită de cunoașterea lui Isus Hristos și a legăturii Sale cu Legea, cum a fost jertfa lui Cain. Mi-a fost arătat că mulți au fost ținuți departe de credință, din cauza ideilor confuze și amestecate cu privire la mântuire și a modului greșit în care au lucrat pastorii pentru a ajunge la inimi. Ideea care mi-a fost prezentată cu insistență timp de mulți ani este neprihănirea lui Hristos atribuită. M-am mirat că acest subiect nu a fost tema predicilor din bisericile noastre de pretutindeni din țară, în ciuda faptului că mie mi-a fost prezentat în mod continuu și insistent, iar eu am făcut din el tema aproape a fiecărei predici și cuvântări adresate oamenilor.

13 ianuarie - 1 Corinteni 4:1,2

La cercetarea scrierilor mele din ultimii cincisprezece, douăzeci de ani, am constatat că ele prezintă subiectul (îndreptățirii prin credință) în aceeași lumină — și anume că aceia care se angajează în această lucrare de slujire solemnă și sfântă ar trebui să fie pregătiți în așa fel încât să cunoască principiile vii ale evlaviei practice din învățăturile Domnului Hristos și ale apostolilor. Ei trebuie să fie educați îndeosebi cu privire la lucrurile care constituie acea credință serioasă și vie.

14 ianuarie - 1 Corinteni 4:6,7

Mulți dintre tinerii care sunt trimiși să lucreze nu înțeleg Planul de Mântuire și nici ce este adevărata convertire. De fapt, ei înșiși au nevoie de convertire. Trebuie să fim luminați cu privire la acest punct, și pastorii trebuie să fie învățați să insiste mai mult îndeosebi asupra subiectelor care explică adevărata convertire. Toți cei care sunt botezați să dovedească faptul că au fost convertiți. Nu există o altă idee care trebuie să fie tratată cu mai multă seriozitate, să fie repetată mai des sau întipărită cu mai multă fermitate în mintea tuturor, cum este aceea cu privire la imposibilitatea omului căzut de a merita ceva prin faptele sale, oricât ar fi ele de bune. Mântuirea este primită numai prin credința în Isus Hristos.

15 ianuarie - 1 Corinteni 4:18-20

Când se studiază acest subiect, ne doare inima să vedem cât de banale și de superficiale sunt remarcile unora care ar trebui să înțeleagă taina

evlaviei. Ei vorbesc cu atâta nepăsare despre ideile corecte ale fraților noștri care cred și învață adevărul. Ei dau greș în a înțelege faptele reale care mi-au fost descoperite. Vrăjmașul le-a încurcat atât de mult mintea în ceața și întunericul ideilor lumești, iar acestea par să fie atât de înrădăcinate în gândirea lor, încât au devenit o parte a credinței și caracterului lor. Ei îmi dovedesc faptul că numai o nouă convertire îi poate schimba și îi poate face să renunțe la aceste idei false. Ei se leagă de ele așa cum se prinde un înecat de salvatorul lui și în felul acesta își ruinează credința.

16 ianuarie - Ioan 3:3

Domnul Hristos mi-a încredințat următoarea solie: "Trebuie să vă nașteți din nou, altfel nu veți putea intra în împărăția cerurilor". Prin urmare, toți cei care au o înțelegere corectă a acestui subiect trebuie să renunțe la spiritul de controversă și să-L caute pe Domnul cu toată inima. Dacă vor face așa, îl vor găsi pe Hristos, și experiența lor religioasă va putea să aibă un caracter distinctiv. Ei trebuie să le prezinte oamenilor în fiecare predică, neîncetat și cu claritate acest subiect — simplitatea adevăratei evlavii. El își va găsi locul în fiecare suflet flămând și însetat, care dorește nespus să ajungă la siguranța speranței și a credinței și la încrederea deplină în Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos.

17 ianuarie - Ioan 3:7,8

Să prezentăm în mod distinct și clar acest subiect: meritele făpturii create nu pot să schimbe cu nimic nici statutul nostru înaintea lui Dumnezeu și nici darul pe care ni-l dă Dumnezeu. Dacă faptele și credința cumpără darul mântuirii pentru cineva, atunci Creatorul are o obligație față de făptura creată.

18 ianuarie - Ioan 3:4-6

Aici există posibilitatea ca ideile false să fie acceptate ca fiind adevăr. Dacă vreun om este în stare să merite mântuirea, prin ceva ce ar putea face el, atunci se află pe aceeași poziție ca și catolicul care face penitențe pentru păcatele lui. Astfel, mântuirea ar fi parțial ceva datorat nouă, ceva ce poate fi obținut ca o răsplată care ni se cuvine. Dar, dacă omul nu poate să merite mântuirea prin nici una dintre

faptele lui bune, atunci ea trebuie să fie în totalitate prin har, primită de omul păcătos pe temeiul faptului că o acceptă și crede în Isus. Ea este în totalitate un dar.

19 ianuarie - Ioan 3:14,15
Îndreptățirea prin credință este dincolo de orice controversă. Îndată ce este stabilit definitiv faptul că meritele câștigate de omul căzut prin faptele lui bune nu-i pot obține niciodată viața veșnică, orice controversă încetează.

20 ianuarie - Ioan 3:18
Lumina care mi-a fost dată de Dumnezeu pune acest subiect important mai presus de orice întrebare în mintea mea. Îndreptățirea este întru totul prin har și nu este obținută prin nici o faptă pe care o poate săvârși omul căzut. Acest lucru mi-a fost prezentat cu claritate. Dacă un om înstărit are bani și proprietăți și îi aduce un dar Domnului, în mintea lui pot apărea idei false care strică darul, crezând că, datorită acestui dar, el merită favoarea lui Dumnezeu și că Domnul are obligația de a-l privi cu o bunăvoință deosebită.

21 ianuarie - Luca 19:23
Acest subiect încă nu a fost prezentat suficient de mult și de clar. Domnul i-a încredințat omului bunurile Sale, pe care le cere înapoi, iar omul trebuie să I le dea atunci când Providența îi semnalează acest fapt și când sunt cerute de dezvoltarea lucrării Sale. Domnul a dat inteligența. El a dat sănătatea și abilitatea de a aduna câștigurile pământești.

22 ianuarie - 1 Cronici 29:14
În calitate de slujitori ai lui Dumnezeu, voi adunați secerișul Său pentru a-l folosi în vederea împlinirii nevoilor voastre în mod judicios și păstrând echilibrul cu partea pe care o dăruiți pentru a împlini cerințele lui Dumnezeu. ... Prin urmare, meritul făpturii create nu poate consta în faptul de a-l înapoia Domnului ce este al Său, deoarece a fost dintotdeauna dreptul Său să ceară ca bunurile Lui să fie folosite așa cum îndrumă providența Sa.

23 ianuarie - Luca 23:39
Prin răzvrătire și prin apostazie, omul a pierdut favoarea lui Dumnezeu, și nu niște drepturi proprii, pentru că el nu putea să aibă nici o valoare, cu excepția celei acordate prin Fiul iubit al lui Dumnezeu. Această idee trebuie să fie înțeleasă. Omul a pierdut acele privilegii pe care Dumnezeu, în mila Sa, i le-a oferit ca pe un dar, ca pe o comoară încredințată spre a fi folosită pentru înaintarea lucrării Sale, pentru slava Sa și pentru binele făpturilor pe care le făcuse.

24 ianuarie - Marcu 15:31,32
În clipa în care a refuzat să asculte de Legile împărăției lui Dumnezeu, lucrarea mâinilor lui Dumnezeu a ajuns necredincioasă față de guvernarea lui Dumnezeu și s-a făcut întru totul nevrednică de toate binecuvântările cu care o favorizase Dumnezeu.

25 ianuarie - Romani 10:20,21
Aceasta a fost poziția neamului omenesc după ce omul s-a despărțit de Dumnezeu prin păcătuire. După aceea, el nu a mai avut drept la nici o gură de aer, la nici o rază de soare sau la nici o firimitură de hrană. Omul nu a fost nimicit, pentru că Dumnezeu l-a iubit atât de mult, încât L-a dăruit pe Fiul Său iubit, ca să sufere pedeapsa nelegiuirii omului.

26 ianuarie - Romani 10:18
Domnul Hristos S-a oferit să devină înlocuitorul și garantul omului, pentru ca, prin harul Său fără egal, omul să poată avea încă o posibilitate de încercare — o a doua probă — în care experiența lui Adam și a Evei este o avertizare de a nu călca Legea lui Dumnezeu așa cum au făcut-o ei.

27 ianuarie - Romani 10:8-11
Atâta vreme cât se bucură de binecuvântările lui Dumnezeu exprimate prin darul luminii soarelui și al hranei, partea omului este să se închine înaintea lui Dumnezeu ca semn al recunoașterii pline de mulțumire a faptului că toate lucrurile vin de la Dumnezeu. Orice bun care îi este înapoiat lui Dumnezeu, Îi aparține de drept, pentru că El este cel care l-a dat.

28 ianuarie - Faptele Apostolilor 2:44-47
Omul a călcat Legea lui Dumnezeu, iar prin Răscumpărătorul i-au fost date făgăduințe noi, făcute pe un temei diferit. Toate binecuvântările trebuie să vină printr-un Mijlocitor. Acum, fiecare membru al familiei omenești este dat întru totul în mâinile lui Hristos și orice ar avea în viața aceasta — fie că este darul banilor, al caselor, al pământului, al capacității de gândire, al puterii fizice, al talentelor intelectuale — precum și binecuvântările vieții veșnice îi sunt date în proprietate ca fiind niște comori ale lui Dumnezeu ce trebuie să fie folosite cu credincioșie pentru binele oamenilor.

29 ianuarie - Iacov 1:16-18
Fiecare dar are sigiliul crucii și poartă chipul și semnătura lui Isus Hristos. Toate lucrurile vin de la Dumnezeu. De la binele cel mai mic și până la binecuvântarea cea mai mare, toate se revarsă pe o singură Cale — o mijlocire supraomenească, stropită cu acel sânge care este de o valoare ce întrece orice estimare, pentru că în Fiul Său a fost chiar viața lui Dumnezeu.

30 ianuarie - 2 Cronici 29:14
Prin urmare, nici un om nu-I poate da lui Dumnezeu ceva care să nu fie deja al Său... Acest gând trebuie să le fie prezentat oamenilor oriunde mergem — că noi nu avem nimic, nu putem oferi nimic de valoare, prin fapte sau credință, fără să-l fi primit mai întâi de la Dumnezeu, nu avem nici un lucru pe care El să nu poată oricând să pună mâna și să spună: Acestea sunt ale Mele — daruri, binecuvântări și înzestrări pe care ți le-am încredințat, nu ca să te îmbogățești, ci pentru ca să le folosești cu înțelepciune pentru binele lumii.

31 ianuarie - Geneza 1:1 pp
Întreaga creație îi aparține lui Dumnezeu. Dacă l-ar neglija pe om, Domnul ar putea să-i oprească îndată răsuflarea. Tot ce este și tot ce are El depinde de Dumnezeu. Întreaga lume este a lui Dumnezeu. Casele omului, realizările personale, tot ce este valoros sau strălucitor, totul i-a fost dat de Dumnezeu.

Februarie

01 februarie - 1 Cronici 29:8,9
Toate darurile lui Dumnezeu trebuie să-I fie înapoiate prin ajutorul dat la cultivarea inimii omului. Darurile cele mai splendide pot fi așezate pe altarul lui Dumnezeu, iar oamenii îl vor lăuda și îl vor înălța pe Cel care li le-a dat pentru generozitatea Sa.

02 februarie - 1 Cronici 29:10-14
Nici o faptă nu-l poate face pe om să merite iubirea iertătoare a lui Dumnezeu, dar iubirea lui Dumnezeu care umple sufletul îl va determina să facă acele lucruri care au fost cerute întotdeauna de Dumnezeu și pe care omul le va îndeplini cu plăcere. El face doar ce a fost dintotdeauna dator să facă.

03 februarie - Evrei 1:14
Îngerii lui Dumnezeu din cer, care nu au căzut niciodată, împlinesc fără încetare voia Sa. În îndeplinirea misiunilor lor pline de milă și în tot ce fac pentru lumea noastră, atât pentru cei drepți, cât și pentru cei nedrepți, pentru a călăuzi și apăra lucrarea mâinilor lui Dumnezeu de-a lungul veacurilor, îngerii pot să spună cu adevărat: “Totul vine de la Tine, și din mâna Ta primim ce-ți aducem”.

04 februarie - 1 Regi 19:5-7
Oh, dacă ochiul omenesc ar putea să prindă crâmpeie din slujirea îngerilor, dacă imaginația ar putea să atingă și să contemple slujirea bogată și plină de slavă a îngerilor lui Dumnezeu și luptele în care se angajează ei în favoarea omului pentru a-l proteja, a-l conduce, a-l câștiga și a-l scoate din capcanele lui Satana, cât de diferite ar fi comportamentul și sentimentul religios!

05 februarie - Psalmii 144:3,4
Oamenii muritori pot intra în dezbateri care susțin cu înverșunare meritele făpturii create, fiecare străduindu-se să arate că are dreptate, dar ei, pur și simplu, nu știu că în tot acest timp prezintă în mod greșit adevărul, altfel decât este el în Isus, atât din punct de vedere al principiului, cât și al trăsăturilor lui caracteristice. Ei rătăcesc în ceață și au nevoie de iubirea divină care este reprezentată de aurul curățit în foc.

06 februarie - Luca 17:7-10
Ei au nevoie de alifia cerească pentru ochi spre a discerne cu uimire nevrednicia totală a meritelor făpturii create în ce privește câștigarea răsplătirii vieții veșnice. Chiar dacă la picioarele Mântuitorului sunt puse munca și iubirea stăruitoare, realizările înalte și nobile ale intelectului, vasta capacitate de înțelegere și umila renunțare la sine, totuși toate acestea nu sunt cu nici o iotă mai mult decât harul și talentul care au fost primite la început de la Dumnezeu. Tot ce trebuie să fie dăruit nu este cu nimic mai puțin, decât cere datoria și nu poate fi adăugată nici o iotă peste ce s-a primit la început. De asemenea, înainte de a se înălța la Marele Iehova, într-un nor de tămâie parfumată pentru a fi primit ca o mireasmă plăcută, totul trebuie să fie trecut prin focul neprihănirii lui Hristos, pentru a fi curățat de orice influență pământească.

07 februarie - 2 Corinteni 9:8-14
Mă întreb cum pot să prezint acest subiect așa cum este el? Domnul Isus dă toată puterea, tot harul, toată pocăința, toate înclinațiile, toată iertarea de păcate, prezentându-i omului neprihănirea Sa, pentru ca el să o primească printr-o credință vie — care, de asemenea, este darul lui Dumnezeu.

08 februarie - Iov 40:6-8
Dacă ați aduna tot ce este bun, sfânt, nobil și demn de primit la un om și apoi I-ați prezenta îngerilor lui Dumnezeu ca fiind o contribuție la mântuirea omului sau un merit, propunerea ar fi respinsă ca o înaltă trădare.

09 februarie - 2 Corinteni 9:15
Îngerii stau în prezența Creatorului lor și privesc slava de neîntrecut care învăluie persoana Sa, ei îl văd pe Mielul lui Dumnezeu, care a fost dat încă de la întemeierea lumii pentru a trăi o viață de umilință, pentru a fi respins de oamenii păcătoși, pentru a fi disprețuit și răstignit. Cine poate măsura infinitatea acestui sacrificiu!

10 februarie - Romani 3:3-8
Domnul Hristos S-a făcut sărac pentru noi, pentru ca, prin sărăcia Sa, noi să putem fi îmbogățiți. Orice faptă pe care omul I-o poate aduce

lui Dumnezeu va fi cu mult mai puțin decât o nimicnicie. Multe cereri sunt făcute vrednice de primit, numai pentru că sunt înălțate pe temeiul neprihănirii lui Hristos. Ideea de a face vreun lucru care să merite harul iertării este falsă de la început și până la sfârșit. "Neputând s-aduc nimic, Lângă crucea Ta azi pic."

11 februarie - Romani 3:9,10

Omul nu poate îndeplini nici o faptă eroică demnă de laudă, care să-i dea vreo slavă. Unii obișnuiesc să-i slăvească și să-i înalțe pe alții. Când aud și văd acest lucru, mă cutremur, pentru că mi-au fost descoperite multe situații din care viața de cămin a acestor oameni și ceea ce se petrece în interiorul inimii lor și am văzut că sunt plini de egoism. Ei sunt imorali, întinați și josnici și nimic din faptele lor nu-i poate înălța înaintea lui Dumnezeu, deoarece tot ce fac ei este o urâciune în ochii Săi.

12 februarie - Romani 3:11-12

Fără renunțarea la păcat nu poate avea loc nici o convertire adevărată, iar caracterul agravant al păcatului nu este sesizat. Îngerii lui Dumnezeu, care au o percepție a cărei sensibilitate nu a fost niciodată atinsă de ochii muritori, văd că făpturile înlănțuite de influențe imorale, cu suflete și mâini necurate, își hotărăsc destinul pentru veșnicie, și totuși mulți oameni înțeleg foarte puțin ce este păcatul și care este remediul lui.

13 februarie - Romani 3:19,20

Auzim predicându-se atâtea lucruri cu privire la convertirea sufletului, dar ele nu sunt adevărul. Oamenii sunt învățați să creadă că, dacă cineva se pocăiește trebuie să fie iertat, presupunându-se că o astfel de pocăință este calea, este poarta spre cer, că pocăința are o valoare în ea însăși, cu care se poate cumpăra iertarea. Oare poate un om să se pocăiască în virtutea propriei puteri? Nu mai mult decât este capabil să se ierte singur.

14 februarie - Romani 3:21-23

Lacrimile, țintele, hotărârile — toate acestea sunt doar exercitarea corespunzătoare a însușirilor pe care Dumnezeu i le-a dat omului, ca și întoarcerea de la păcat pentru îndreptarea unei vieți care îi aparține

lui Dumnezeu. Unde este meritul omului pentru a-și câștiga mântuirea sau pentru a aduce înaintea lui Dumnezeu ceva valoros și bun? Poate un dar în bani, case ori pământuri să vă așeze pe lista celor merituoși? Este imposibil!

15 februarie - Romani 5:15,16
Cu privire la îndreptățirea prin credință, există pericolul de a-i atribui un merit credinței. Când luați neprihănirea lui Hristos ca pe un dar, sunteți îndreptățiți fără plată, prin răscumpărarea lui Hristos.

16 februarie - Evrei 11:1
Ce este credința? Este un asentiment intelectual față de faptele lui Dumnezeu, care angajează inima într-o consacrare de bunăvoie și în slujire adusă lui Dumnezeu, Cel care a dat înțelegerea, a impresionat inima, a atras la început atenția spre Hristos, ca să-L vadă pe crucea Golgotei. Credința înseamnă a-I da lui Dumnezeu puterile intelectuale, a-I încredința lui Dumnezeu mintea și voința și a-L face pe Hristos unica poartă de intrare în împărăția cerurilor.

17 februarie - Romani 4:4,5
Când oamenii vor înțelege că nu pot câștiga neprihănirea prin meritele faptelor proprii, și când îl vor căuta pe Domnul Isus Hristos cu o dependență deplină și fermă de El, ca fiind singura lor speranță, nu va mai exista atât de mult eu și atât de puțin Isus.

18 februarie - Romani 4:10,11
Sufletele și trupurile sunt întinate și murdărite de păcat, inima este înstrăinată de Dumnezeu, și totuși mulți luptă, cu puterile lor limitate, să câștige mântuirea prin fapte bune. Isus, cred ei, va face o parte din mântuire, iar ei trebuie să facă restul. Acești oameni trebuie să înțeleagă prin credință că neprihănirea lui Hristos este singura lor speranță pentru prezent și pentru veșnicie.

19 februarie - Romani 4:1,2
Dumnezeu le-a dat oamenilor însușiri și capacități. El lucrează și cooperează cu aceste daruri pe care i le-a dat omului, iar omul, ca părtaș al naturii divine și prin îndeplinirea lucrării lui Hristos, poate să ajungă biruitor și să câștige viața veșnică. Domnul nu își propune

să facă lucrarea pentru care i-a dat omului putere să o facă. Omul trebuie să-și îndeplinească partea lui. El trebuie să fie conlucrător cu Dumnezeu, purtând jugul împreună cu Domnul Hristos și învățând blândețea și smerenia Sa. Dumnezeu este puterea care conduce totul. El oferă darurile. Omul le primește și lucrează prin puterile harului lui Hristos, participând în mod activ.

20 februarie - 1 Corinteni 3:9
Ogorul inimii trebuie să fie lucrat, deșelenit, arat, grăpat și semănat pentru a-și aduce roadele pentru Dumnezeu prin faptele bune. "Voi sunteți zidirea lui Dumnezeu." Nu vă puteți zidi singuri.

21 februarie - 2 Corinteni 6:16
Există o Putere în afara voastră care trebuie să zidească biserica, punând cărămidă peste cărămidă și cooperând fără încetare cu însușirile primite de om de la Dumnezeu. Mântuitorul trebuie să-și găsească un cămin în această clădire a Sa. Ce face Dumnezeu și ce face omul? Pentru ca darurile lui Dumnezeu să poată aduce roade fără încetare este necesar ca ele să fie primite continuu. Este primire și reumplere continuă. Domnul a prevăzut ca sufletul să-și primească hrana de la El pentru a da mai departe din nou și din nou pe parcursul realizării scopurilor Sale. Ca să aibă loc o dăruire continuă, trebuie să existe o intrare, o unire continuă a naturii divine cu natura umană.

22 februarie - Iov 42:1-6
Templul sufletului trebuie să fie sfânt, curat și neîntinat. Este nevoie de un parteneriat în care toată puterea vine de la Dumnezeu și toată slava Ii aparține Lui. Responsabilitatea este a noastră. Mai întâi trebuie să primim gânduri și simțăminte, pentru ca apoi să le putem exprima.

23 februarie - Romani 2:25-29
Legea acțiunii omenești și divine îl face pe primitor să fie un colaborator cu Dumnezeu. Ea îl conduce pe om în situația în care, dacă este unit cu Divinitatea, poate să facă faptele lui Dumnezeu. Natura omenească vine în contact cu ce este omenesc. Puterea divină unită cu lucrătorul omenesc va fi un succes deplin, deoarece neprihănirea lui Hristos poate să îndeplinească totul.

24 februarie - Filipeni 2:21
Motivul pentru care atât de mulți nu reușesc să fie niște lucrători plini de succes este că, în loc să depindă întru totul de Dumnezeu, ei acționează ca și când Dumnezeu ar depinde de ei și ca și când ei ar fi cei care să-I recomande lui Dumnezeu ce să aleagă să facă prin ei. Acești lucrători depind tot timpul de puterile proprii și de puterile fraților lor. Ei sunt înguști la minte și judecă mereu în conformitate cu înțelegerea lor limitată. Ei au nevoie să fie susținuți, deoarece nu au nici o putere de sus.

25 februarie - Filipeni 2:13,14
Dumnezeu ne dă un trup, putere mintală, timp și ocazii în care să lucrăm. El cere ca totul să fie pus la lucru. Când omenescul și divinul se unesc, puteți realiza o lucrare la fel de durabilă ca veșnicia. Dacă oamenii cred că Domnul a făcut o greșeală în ce privește situația lor personală și își stabilesc propria lucrare, se vor confrunta cu dezamăgirea.

26 februarie - Filipeni 3:7-9
Iată adevărul care, dacă nu închideți ochii în fața luminii, vă va descoperi acest subiect și vă va face să-l înțelegeți. Viața veșnică este un dar infinit. Acest fapt o așază dincolo de posibilitățile noastre de a o câștiga, deoarece este nemărginită. Este absolut necesar să fie un dar. Deoarece este un dar, ea trebuie să fie primită prin credință, mulțumirea și lauda fiindu-I aduse lui Dumnezeu. O credință puternică nu va conduce pe nimeni la fanatism sau la atitudinea robului leneș.

27 februarie - Filipeni 3:2,3,8
Puterea amăgitoare a lui Satana îi determină pe oameni să privească la ei înșiși, în loc să privească la Domnul Isus. Dacă slava Domnului va ajunge să fie răsplata noastră, neprihănirea și toată slava lui Hristos trebuie să meargă înaintea noastră.

28 februarie - Ioan 8:12
Dacă împlinim voia lui Dumnezeu, vom putea primi în dar mari binecuvântări de la El, însă nu datorită vreunui merit al nostru, pentru că meritul nu are nici o valoare. Când îndepliniți lucrarea lui Hristos,

îl onorați pe Dumnezeu și ajungeți mai mult decât biruitori prin Acela care ne-a iubit și și-a dat viața pentru noi, ca să avem viața și mântuirea în Isus Hristos.

Martie

01 martie - Matei 7:24,25
Sfințirea este obținută numai prin împlinirea voinței lui Dumnezeu.

02 martie - Matei 7:26,27
Mulți oameni care calcă intenționat Legea lui Iehova pretind că au o inimă curată și o viață sfântă. Dar ei nu au o cunoaștere mântuitoare a lui Dumnezeu și a Legii Sale. Ei se află de partea marelui răzvrătit. Ei luptă împotriva Legii lui Dumnezeu, care este temelia guvernării divine în ceruri și pe pământ. Acești oameni fac aceeași lucrare pe care a făcut-o stăpânul lor, prin faptul că încearcă să anuleze Legea sfântă a lui Dumnezeu.

03 martie - Ioan 8:44
Nici unui călcător al Legii nu i se poate îngădui să intre în cer, pentru că acela care a fost cândva un heruvim acoperitor, înalt și curat, a fost alungat de acolo, pentru că s-a încumetat să se răzvrătească împotriva guvernării lui Dumnezeu.

04 martie - Matei 7:21-23
Pentru mulți, sfințirea este doar o neprihănire proprie. Și totuși aceste persoane pretind cu îndrăzneală că Domnul Isus este Mântuitorul și Sfințitorul lor. Ce amăgire! Oare îl va sfinți Fiul lui Dumnezeu pe cel ce calcă Legea Tatălui — acea Lege pe care Domnul Hristos a venit să o înalțe și să o așeze la loc de cinste? El mărturisește: “Am păzit poruncile Tatălui Meu”. Dumnezeu nu va coborî Legea Sa pentru a se potrivi cu standardul nedesăvârșit al omului, iar omul nu poate să corespundă cerințelor Legii sfinte fără a se pocăi înaintea lui Dumnezeu și fără a-și exercita credința în Domnul Isus Hristos.

05 martie - 1 Ioan 2:1
Dar Dumnezeu nu L-a dat pe Fiul Lui să trăiască o viață de suferință și de dispreț și să îndure o moarte rușinoasă pentru a-l scuti pe om de

respectarea Legii divine. Atât de mare este puterea amăgitoare a lui Satana, încât mulți au fost determinați să privească ispășirea Domnului Hristos ca și cum nu ar avea nici o valoare reală.

06 martie - Luca 13:6-9
Domnul Hristos a murit pentru că nu a existat nici o altă speranță pentru cel nelegiuit. Păcătosul ar fi putut să încerce să respecte Legea lui Dumnezeu în viitor, dar vina păcatului săvârșit rămânea, iar Legea trebuia să-l condamne la moarte. Domnul Hristos a venit să plătească acea datorie pe care păcătosul nu putea să o plătească singur cu nici un chip. Astfel, prin jertfa ispășitoare a Domnului Hristos, omului păcătos i s-a acordat încă o posibilitate de încercare.

07 martie - Matei 5:17
Teoria înșelătoare a lui Satana este că moartea lui Hristos a adus harul pentru a înlocui Legea. Moartea Domnului Hristos nu a schimbat, nu a anulat și nu a micșorat nici în cea mai mică măsură Legea Celor Zece Porunci. Harul prețios oferit oamenilor prin sângele Mântuitorului întărește Legea lui Dumnezeu. Încă de la căderea omului, guvernarea morală a lui Dumnezeu și harul Său sunt inseparabile. Ele merg mână în mână de-a lungul tuturor veacurilor.

08 martie - Matei 5:18
Domnul Isus, înlocuitorul nostru, a fost de acord să poarte pentru om pedeapsa Legii călcate. El și-a îmbrăcat divinitatea în natură omenească și astfel a devenit Fiul omului, Mântuitorul și Răscumpărătorul nostru. Însăși moartea Fiului iubit al lui Dumnezeu pentru răscumpărarea omului arată că Legea divină este neschimbătoare.

09 martie - Romani 6:15
Cât de ușor, din punctul de vedere al celui nelegiuit, ar fi putut Dumnezeu să anuleze Legea, asigurând astfel o cale prin care oamenii să poată fi mântuiți, iar Domnul Hristos să rămână în ceruri! Doctrina care învață că prin har avem libertatea de a călca Legea este o amăgire fatală. Orice călcător al Legii lui Dumnezeu este un păcătos, și nimeni nu poate fi sfințit în timp ce trăiește într-un păcat cunoscut.

10 martie - Romani 7:7
Umilirea și agonia Fiului iubit al lui Dumnezeu nu au fost îndurate pentru a-i cumpăra omului libertatea de a călca Legea Tatălui, și totuși de a sta, în același timp, cu Hristos pe scaunul Său de domnie. Chiar și cel mai vinovat păcătos poate să primească iertarea și să obțină puterea de a trăi o viață de ascultare prin meritele Domnului Hristos, prin pocăință și prin credință. Păcătosul nu este mântuit în păcatele lui, ci din păcatele lui.

11 martie - 1 Ioan 3:4
Înainte ca păcătosul să simtă dorința de a veni la Domnul Hristos, sufletul lui trebuie să fie convins de păcat.— Când porunca a pătruns în conștiința lui Saul, păcatul a reînviat, iar el a murit. El s-a văzut condamnat de Legea lui Dumnezeu. Cel păcătos nu poate fi convins de vinovăția lui, dacă nu înțelege ce anume este păcat să facă. Este imposibil ca o persoană să experimenteze sfințirea biblică, în timp ce susține că, dacă ea crede în Hristos, nu contează dacă respectă sau nu Legea lui Dumnezeu.

12 martie - Apocalipsa 3:14-17
Cei care pretind că respectă Legea lui Dumnezeu, și totuși îngăduie păcatul în inima lor, sunt condamnați de Martorul Credincios. Ei se declară a fi bogați în ce privește cunoașterea adevărului, dar nu se află în armonie cu principiile lui sfinte. Adevărul nu sfințește viața lor. Cuvântul lui Dumnezeu spune că aceia care pretind că sunt păzitori ai poruncilor, dar a căror viață contrazice credința lor, sunt orbi, săraci, nenorociți și goi.

13 martie - Iacov 1:22-24
Legea lui Dumnezeu este oglinda care arată o reflectare deplină a omului, așa cum este el, și îi prezintă corect propriul chip. Unii vor întoarce spatele și vor uita această imagine, alții vor folosi epitete jignitoare împotriva Legii, ca și când acest fapt ar vindeca defectele lor de caracter. Totuși alții, care sunt condamnați de Lege, se vor pocăi de nelegiuirile lor și, prin credința în meritele lui Hristos, își vor desăvârși un caracter creștin.

14 martie - 1 Samuel 16:7
În ochii lui Dumnezeu, întreaga lume este vinovată de călcarea Legii Sale. Faptul că majoritatea oamenilor vor continua să păcătuiască și, în felul acesta, să rămână în vrăjmășie cu Dumnezeu, nu este un motiv pentru nimeni ca să nu-și mărturisească vinovăția, ajungând să fie ascultător. Pentru un observator superficial, persoanele care sunt prietenoase din fire, educate și nobile, pot să pară a avea o viață desăvârșită.

15 martie - Ioan 12:48
Dacă adevărurile dătătoare de viață ale Cuvântul lui Dumnezeu, prezentate înaintea conștiinței, nu sunt primite în mod inteligent si nu sunt aplicate cu credincioșie în viață, nimeni nu poate vedea împărăția cerurilor. Pentru unii, aceste adevăruri sunt atrăgătoare din cauză că sunt noi, dar nu sunt acceptate ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu. Cei care nu primesc lumina, atunci când le este prezentată, vor fi condamnați de ea.

16 martie - Luca 18:18
În fiecare biserică din țară există suflete nemulțumite, flămânde și însetate după mântuire. Zi și noapte, povara inimii lor este: "Ce să fac pentru a fi mântuit?" Ele ascultă dornice predicile populare, sperând să învețe cum să fie îndreptățite înaintea lui Dumnezeu. Dar prea adesea aud doar o vorbire plăcută, un discurs elocvent. Aceste inimi sunt triste și dezamăgite de fiecare adunare religioasă.

17 martie - Marcu 7:7
Pastorul le spune ascultătorilor săi că nu pot să respecte Legea lui Dumnezeu. "Ea nu este obligatorie pentru oamenii din zilele noastre", spune el. "Trebuie să credeți în Hristos. El vă va mântui. Doar să credeți." În felul acesta, pastorul îi învață pe ascultători să facă din sentimente criteriul lor și nu le oferă o credință inteligentă. Acel pastor poate să pară a fi foarte sincer, dar el încearcă să aducă la tăcere conștiința tulburată, folosindu-se de o speranță falsă.

18 martie - Matei 15:9
Mulți sunt făcuți să creadă că se află pe drumul spre cer, doar pentru că mărturisesc a crede în Hristos, în timp ce resping Legea lui

Dumnezeu. Cu toate acestea, în cele din urmă, vor constata că se află pe calea pierzării, în loc să fie pe drumul spre cer.

19 martie - Luca 6:46
Otrava spirituală este învelită în drajeul dulce al doctrinei despre sfințire și le este administrată oamenilor. Mii de oameni sunt nerăbdători să o înghită, crezând că, dacă sunt sinceri în credința lor, vor fi în siguranță. Totuși sinceritatea nu va transforma falsitatea în adevăr. Un om poate să înghită otravă, gândind că este mâncare, dar sinceritatea nu îl va salva de efectele otrăvii.

20 martie - Ioan 5, 39
Dumnezeu ne-a dat Cuvântul Său pentru a fi călăuza noastră.

21 martie - Faptele Apostolilor 26, 9.
Dar această credință nu a făcut ca faptele lui (Pavel) să fie corecte. Când a primit Evanghelia lui Isus Hristos, Pavel a devenit o făptură nouă. El a fost schimbat, adevărul semănat în sufletul lui i-a dat o asemenea credință și un asemenea curaj, ca urmaș al lui Hristos, încât nici o împotrivire nu l-a putut clinti și nici o suferință nu l-a putut descuraja.

22 martie - Matei 7:21-23
Oamenii pot să aducă orice scuză doresc pentru faptul că resping Legea lui Dumnezeu, dar în ziua judecății nu va fi acceptată nici o scuză. Cei care luptă împotriva lui Dumnezeu și își sporesc vinovăția prin nelegiuire vor trebui să se confrunte foarte curând cu Marele Legiuitor și să dea socoteală de călcarea Legii Sale.

23 martie - 2 Petru 3:10
Ziua răzbunării lui Dumnezeu — ziua mâniei Sale înverșunate — vine. Cine va putea sta în ziua venirii Sale? Oamenii și-au împietrit inima împotriva Duhului lui Dumnezeu, dar săgețile mâniei Sale vor străbate acolo unde săgețile convingerii nu au reușit. Nu peste multă vreme,

24 martie - Matei 23:15
Dumnezeu va veni să Se ocupe de cel păcătos. Îl va apăra păstorul

fals pe omul nelegiuit în ziua aceea? Poate fi scuzat acela care a mers alături de mulțime pe calea neascultării? Popularitatea sau numărul vor face pe cineva să fie nevinovat? Toți cei indiferenți și nepăsători ar trebui să se gândească la aceste întrebări și să-și dea răspunsul pentru ei înșiși.

25 martie - 1 Ioan 1, 9
Dumnezeu ne cere să ne mărturisim păcatele și să ne umilim inima înaintea Sa, dar, în același timp, trebuie să avem încredere în El, ca într-un Tată duios, care nu-i va părăsi pe cei ce se încred în El.

26 martie - Ioan 20:27
Mulți dintre noi umblă prin vedere, și nu prin credință. Noi credem în lucrurile care se văd, dar nu prețuim făgăduințele prețioase care ne sunt date în Cuvântul lui Dumnezeu, și totuși nu există nici o altă modalitate prin care îl putem dezonora pe Dumnezeu mai categoric, decât aceea de a arăta că nu avem încredere în ce spune El și de a ne întreba dacă Domnul vorbește serios sau ne înșală.

27 martie - Romani 8:34,35
Dumnezeu nu renunță la noi din cauza păcatelor noastre. Putem să facem greșeli și să întristăm Duhul Său, dar, dacă ne pocăim și venim la El cu inima smerită, El nu ne va alunga. Există piedici care trebuie să fie îndepărtate. Au fost cultivate simțăminte greșite și a existat mândrie, mulțumire de sine, nerăbdare și murmurare. Toate acestea ne despart de Dumnezeu.

28 martie - Proverbele 28:13
Păcatele trebuie să fie mărturisite și în inimă trebuie să aibă loc o lucrare mai adâncă a harului. Cei care se simt slabi și descurajați pot să ajungă oameni puternici ai lui Dumnezeu și să îndeplinească o lucrare nobilă pentru Domnul. Dar ei trebuie să lucreze dintr-o perspectivă înaltă și să nu fie influențați de nici un motiv egoist.

29 martie - Ioan 15:5
Trebuie să învățăm în școala lui Hristos. Nimic altceva, în afara neprihănirii Sale, nu ne poate da dreptul la vreuna dintre binecuvântările legământului harului. Noi am dorit multă vreme și

am încercat să obținem aceste binecuvântări, dar nu le-am primit, deoarece am cultivat ideea că putem să facem ceva pentru a fi vrednici de ele. Nu am privit dincolo de noi înșine, cu credința că Isus este un Mântuitor viu. Nu trebuie să gândim că propria bunătate și propriile merite ne vor mântui. Harul lui Hristos este singura noastră speranță de mântuire.

30 martie - Ioan 6:37
Trebuie să credem făgăduința așa cum este ea și să nu confundăm credința cu sentimentele. Când ne vom încrede în Dumnezeu pe deplin, când ne vom baza pe meritele lui Isus ca Mântuitor ce iartă păcatele, vom primi tot ajutorul pe care îl putem dori.

31 martie - Evrei 8:1
Privim la noi înșine, ca și când am avea puterea de a ne mântui singuri, dar Domnul Isus a murit pentru noi, tocmai pentru că suntem lipsiți de această putere. El este nădejdea noastră, îndreptățirea și neprihănirea noastră. Nu trebuie să disperăm și nici să ne temem că nu avem nici un Mântuitor sau că El nu are gânduri de milă față de noi.

Aprilie

01 aprilie - Evrei 4:14,15
Chiar în acest moment, El își continuă lucrarea pentru noi, invitându-ne să venim la El în neajutorarea noastră și să fim mântuiți, Noi îl dezonorăm prin necredința noastră. Este uimitor modul în care îl tratăm chiar pe Prietenul nostru cel mai bun. Cât de puțină încredere îi arătăm Aceluia care este în stare să ne mântuiască pe deplin și care ne-a dat toate dovezile marii Sale iubiri.

02 aprilie - Evrei 10:21,22
Frații mei, așteptați voi ca meritele proprii să vă recomande pentru a primi favoarea lui Dumnezeu, crezând că trebuie să nu mai aveți nici un păcat, înainte de a vă încrede în puterea Sa de a mântui? Dacă aceasta este frământarea continuă a minții voastre, mă tem că nu veți obține nici o putere, iar în cele din urmă vă veți descuraja.

03 aprilie - Ioan 3:14,15
În pustie, când Domnul a îngăduit ca șerpii veninoși să-i muște pe israeliții răzvrătiți, Moise a fost îndrumat să înalțe pe o prăjină un șarpe de aramă și să-i îndemne pe toți cei răniți să privească la el și să trăiască. Dar mulți nu au văzut nici un ajutor în acest remediu rânduit de Dumnezeu. Pretutindeni în jurul lor erau morți sau oameni aflați pe moarte, iar ei știau că fără ajutorul divin soarta lor este pecetluită și se plângeau de rănile lor, de durerile lor, de moartea lor sigură, până când puterile lor s-au epuizat, iar ochii li s-au stins, în timp ce ar fi putut să aibă parte de o vindecare imediată.

04 aprilie - Evrei 4:15-16
Dacă sunteți conștienți de păcatele voastre, nu vă consumați toate puterile plângând pentru ele, ci priviți și trăiți. Domnul Isus este singurul nostru Mântuitor și, deși milioane de oameni care au nevoie de vindecare vor respinge oferta milei Sale, nici unul dintre cei ce se încred în meritele Sale nu va fi lăsat să piară. Chiar dacă ne dăm seama cât de neajutorați suntem fără Hristos, nu trebuie să ne descurajăm, ci să ne punem încrederea în Mântuitorul cel răstignit și înviat. Sufletul sărman, bolnav de păcat și descurajat să privească și să trăiască. Domnul Isus și-a dat cuvântul că îi va mântui pe toți cei care vin la El.

05 aprilie - Evrei 10:32-36
Veniți la Isus și primiți pace și odihnă. Puteți avea această binecuvântare chiar acum. Satana vă sugerează că sunteți neajutorați și nu puteți fi binecuvântați. Este adevărat — sunteți neajutorați. Dar Înălțați-L pe Isus înaintea lui, spunând: “Eu am un Mântuitor înviat. Mă încred în El, iar El nu va îngădui niciodată să ajung într-o situație și mai rea. În Numele Său, eu sunt triumfător. El este neprihănirea Mea și cununa bucuriei mele.” Nimeni să nu creadă că situația lui este fără scăpare, deoarece nu este.

06 aprilie - 1 Ioan 1:9
Poate că vedeți că sunteți păcătoși și răi, dar tocmai acesta este motivul pentru care aveți nevoie de un Mântuitor. Dacă aveți păcate de mărturisit, nu pierdeți timpul. Aceste clipe sunt de aur.

07 aprilie - Osea 11:8,9
Cei care sunt flămânzi și însetați după neprihănire vor fi săturați, pentru că Domnul Isus a promis așa. Ce Mântuitor prețios avem! Brațele Sale sunt deschise ca să ne primească, iar marea Sa inimă plină de iubire așteaptă să ne binecuvânteze.

08 aprilie - Osea 12:8
Unii par să creadă că, înainte de a putea să ceară binecuvântarea Domnului, trebuie să fie puși la probă și să îi dovedească faptul că sunt schimbați. Dar aceste suflete scumpe pot să ceară binecuvântarea chiar acum. Ele trebuie să aibă harul Său, Duhul lui Hristos, ca să-i ajute în slăbiciunile lor, altfel nu-și pot forma un caracter creștin. Domnului Isus îi place să venim la El exact așa cum suntem: păcătoși, neajutorați, dependenți de EL.

09 aprilie - Osea 12:9
Asemenea iertării, pocăința este un dar de la Dumnezeu prin Hristos. Noi suntem convinși de păcat și simțim nevoia de a fi iertați prin influența Duhului Sfânt. Nimeni nu este iertat fără să se smerească, dar harul lui Dumnezeu este cel care face inima să se pocăiască. El este obișnuit cu toate slăbiciunile și neputințele noastre și ne va ajuta.

10 aprilie - Osea 11:6,7
Unii vin la Dumnezeu prin pocăință și mărturisire și chiar cred că păcatele lor sunt iertate, și totuși dau greș în a-și însuși făgăduințele lui Dumnezeu așa cum ar trebui. Ei nu înțeleg că Domnul Isus este un Mântuitor mereu prezent și nu sunt pregătiți să-și încredințeze sufletul în paza Sa, cu convingerea că El va duce la bun sfârșit lucrarea harului care a început în inima lor. Deși cred că se consacră lui Dumnezeu, în inima lor există o mare dependență de sine.

11 aprilie - Osea 13:6
Există oameni sinceri care se încred parțial în Dumnezeu și parțial în ei înșiși. Ei nu așteaptă de la Dumnezeu să îi păzească prin puterea Sa, ci depind de vegherea proprie împotriva ispitei și de îndeplinirea unor anumite îndatoriri, pe temeiul cărora să fie acceptați de El. În acest fel de credință nu se găsesc nici un fel de biruințe. Astfel de

persoane trudesc fără nici un scop. Sufletul lor este într-o sclavie continuă, iar ele nu vor găsi nici o odihnă, până când nu-și vor lăsa povara la picioarele lui Isus.

12 aprilie - Osea 13:9-10
Este nevoie de o veghere continuă și de o consacrare serioasă și din iubire, dar aceste lucrări vor avea loc în mod natural, atunci când sufletul este păzit de puterea lui Dumnezeu, prin credință. Noi nu putem să facem nimic, absolut nimic, pentru a ne recomanda bunăvoinței lui Dumnezeu.

13 aprilie - Osea 14:1-5
Nu trebuie să ne încredem de loc în noi înșine sau în faptele noastre bune, dar atunci când venim la Domnul Hristos ca niște făpturi păcătoase și supuse greșelii, putem să găsim odihnă în iubirea Sa. Dumnezeu îi va primi pe toți cei care vin la El cu încredere deplină în meritele Mântuitorului răstignit. Iubirea răsare în inimă.

14 aprilie - Osea 14:9
Poate că nu simțim nici o stare de extaz, dar este o încredere statornică și plină de pace. Orice povară este ușoară, pentru că jugul pe care ni-l pune Hristos este ușor. Datoria ajunge să fie o încântare, iar sacrificiul o plăcere. Calea care înainte părea să fie învăluită în întuneric devine strălucitoare, pentru că este luminată de razele ce vin de la Soarele Neprihănirii. Aceasta este umblarea în lumină, după cum Hristos este în lumină.

15 aprilie - Ioel 2:13
Întrebarea ce trebuie să fie pusă este: Se conformează așa-zișii urmași ai lui Hristos condițiilor pe temeiul cărora este rostită binecuvântarea? Se despart ei de lume în ce privește spiritul și practica? Cât de greu este să ieși din lume și să te desparți de obiceiurile și de practicile ei? Dar să ne gândim bine la această întrebare, pentru ca Satana să nu ne amăgească și să nu ne înșele prin reprezentări false. Sunt implicate interese veșnice. Pretențiile lui Dumnezeu trebuie să fie pe primul loc, cerințele Sale trebuie să fie în atenția noastră mai presus de orice.

16 aprilie - Luca 18:22,23
Prin harul transformator al Domnului Hristos, fiecare copil al lui Adam cel căzut trebuie să ajungă ascultător de toate cerințele lui Dumnezeu. Mulți își închid ochii față de cele mai clare învățături ale Cuvântului Său, deoarece în calea lor se află crucea. Dacă ar ridica-o, ar trebui să apară ca niște oameni ciudați în ochii lumii și de aceea ei ezită, pun întrebări și caută scuze ca să poată evita crucea. Satana este gata întotdeauna și prezintă motive acceptabile pentru a arăta de ce nu este cel mai bine să asculți de Cuvântul Iui Dumnezeu exact așa cum spune. În felul acesta, sufletele sunt înșelate mortal.

17 aprilie - 1 Ioan 3:8
Una dintre înșelăciunile cele mai pline de succes ale lui Satana este să-i determine pe oameni să pretindă că sunt sfințiți, în timp ce trăiesc în neascultare de poruncile lui Dumnezeu. Acești oameni sunt descriși de Domnul Isus ca fiind cei care vor spune: “Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?”

18 aprilie - Numeri 22:37,38; Apocalipsa 2:14
Da, cei care pretind că sunt sfințiți au multe de spus despre ce înseamnă a fi mântuit prin sângele lui Isus, dar sfințirea lor nu este prin adevăr, așa cum este el în Isus. Deși declară că ei cred în El și, în aparență, îndeplinesc lucrări minunate în Numele Său, ei ignoră Legea Tatălui Său, sunt slujitori ai marelui vrăjmaș al sufletelor și, formulând scuze plauzibile pentru faptul că nu ascultă de Dumnezeu, implicit, ei duc mai departe lucrarea pe care a început-o Satana în Eden. Într-o zi, lucrarea lor de a-i determina pe oameni să-L dezonoreze pe Dumnezeu prin ignorarea Legii Sale le va fi descoperită împreună cu adevăratele ei rezultate.

19 aprilie - 2 Petru 2:1,2
Condițiile vieții veșnice sunt exprimate atât de clar în Cuvântul lui Dumnezeu, încât nimeni nu este nevoit să greșească, doar dacă nu cumva alege minciuna în locul adevărului, din cauză că sufletul lui nesfințit iubește mai mult întunericul decât lumina.

20 aprilie - Luca 10:25-28
Învățătorul Legii, care a venit la Domnul Hristos cu întrebarea: "Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?", se gândea să-L prindă în capcană pe Isus, dar El a pus povara înapoi pe umerii celui ce întreba: "Ce este scris în Lege? Cum citești în ea?" EI a răspuns: "Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău, și pe aproapele tău ca pe tine însuți." Atunci, Hristos a zis: "Bine ai răspuns, fă așa și vei avea viața veșnică".

21 aprilie - Osea 10:12,13
Aceste cuvinte se potrivesc pentru situația fiecărui om. Suntem noi dispuși să ne conformăm acestor condiții? Îl vom asculta noi pe Dumnezeu și vom respecta poruncile Sale? Vom fi noi împlinitori ai Cuvântului și nu doar ascultători? Legea lui Dumnezeu este la fel de neschimbătoare cum este caracterul Său. Orice ar spune sau ar face oamenii pentru a o anula nu schimbă cerințele ei și nici nu-i eliberează de obligația de a o respecta.

22 aprilie - Psalmii 119:18,126
Zilnic avem nevoie de iluminarea divină și ar trebui să ne rugăm asemenea lui David:.. Dumnezeu va avea pe pământ un popor care va apăra onoarea Sa, respectând toate poruncile Sale, iar poruncile Sale nu sunt grele, nu sunt un jug al sclaviei. În zilele sale, David s-a rugat: "Este vremea ca Domnul să lucreze: căci ei calcă Legea Ta".

23 aprilie - 2 Petru 2:15-17
Nici unul dintre noi nu-și poate permite să-L dezonoreze pe Dumnezeu printr-o viață trăită în călcarea Legii Sale. A neglija Biblia și a ne dedica obținerii bogățiilor lumești este o pierdere care întrece orice estimare.

24 aprilie - Ieremia 7:12-15
Numai veșnicia va descoperi marele sacrificiu făcut de unii pentru a câștiga cinstea și avantajele lumești, cu prețul pierderii sufletului și bogățiilor veșnice. Ei ar fi putut să aibă o viață care să dureze cât viața lui Dumnezeu, pentru că Domnul Isus a murit pentru a aduce

binecuvântările și comorile cerului la îndemâna lor, ca să nu fie socotiți săraci, goi și nenorociți din perspectiva înaltă a veșniciei.

25 aprilie - Iuda 11-15
Nici un om care a avut lumina adevărului, dar a continuat să calce poruncile nu va intra în cetatea lui Dumnezeu. Legea lui Dumnezeu se află la temelia guvernării Sale pe pământ și în ceruri. Dacă au călcat cu bună știință Legea Sa și au disprețuit-o pe pământ, oamenii nu vor fi luați în ceruri pentru a face același lucru acolo. La venirea lui Hristos nu va avea loc nici o schimbare a caracterului.

26 aprilie - Apocalipsa 22:14
Formarea caracterului trebuie să aibă loc pe parcursul timpului de probă. Zi de zi, faptele oamenilor sunt înregistrate în cărțile cerului, iar, în marea zi a lui Dumnezeu ei vor fi răsplătiți după cum au fost faptele lor.

27 aprilie - Iuda 3-5
Cei care atacă Legea Iui Dumnezeu luptă împotriva lui Dumnezeu însuși, iar mulți dintre cei care sunt plini de cea mai mare înverșunare împotriva poporului lui Dumnezeu care respectă poruncile se laudă cel mai mult că trăiesc o viață sfântă și fără păcat. Acest fapt poate să fie explicat într-un singur mod: ei nu au o oglindă în care să privească pentru a-și descoperi diformitatea caracterului.

28 aprilie - Daniel 4:27
Nici Iosif, nici Daniel și nici unul dintre apostoli nu au pretins că sunt fără păcat. Oamenii care au trăit cel mai aproape de Dumnezeu, care și-ar fi sacrificat viața mai degrabă decât să păcătuiască cu bună știință împotriva Sa, oameni pe care Dumnezeu i-a onorat cu lumina și puterea divină au recunoscut că sunt păcătoși, nevrednici de marile Sale favoruri. Ei și-au simțit slăbiciunea și, întristați pentru păcatele lor, s-au străduit să copieze modelul Domnului Isus Hristos.

29 aprilie - Matei 25:31-40
Pe pământ există doar două clase: copiii ascultători ai lui Dumnezeu și cei neascultători. Astfel, Domnul Hristos își identifică propriile interese cu acelea ale omenirii suferinde. El consideră că fiecare atenție acordată copiilor Săi îi este acordată Lui însuși.

30 aprilie - Matei 7:22-23
Cei care pretind sfințirea modernă vor veni în față cu îngâmfare și vor spune: “Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?” Oamenii descriși aici, care fac aceste declarații pretențioase și par să-L implice pe Domnul Isus în toate faptele lor, îi reprezintă corespunzător pe cei care pretind sfințirea modernă, dar sunt în război cu Legea lui Dumnezeu. Domnul Hristos îi numește slujitori ai nelegiuirii, deoarece sunt niște înșelători care poartă hainele unei neprihăniri aparente pentru a-și ascunde diformitatea caracterului, nelegiuirea lăuntrică a inimii lor nesfinte.

Mai

01 mai - Faptele Apostolilor 20:29,30
În aceste zile din urmă, Satana a venit să lucreze cu toate amăgirile nelegiuirii pentru cei ce sunt pe calea pierzării. Maiestatea lui satanică face minuni sub privirile profeților falși si sub privirile oamenilor, pretinzând că este cu adevărat Hristos însuși. Satana le dă puterea lui acelora care îl ajută în înșelăciunile sale, prin urmare, cei care pretind a avea marea putere a lui Dumnezeu pot fi deosebiți numai cu ajutorul marelui criteriu — Legea lui Iehova. Domnul ne spune că, dacă ar fi posibil, ei i-ar înșela chiar și pe cei aleși. Veșmântul de oaie pare atât de real, de adevărat, încât lupul poate fi văzut doar dacă apelăm la marele standard moral al lui Dumnezeu și atunci vom descoperi că sunt niște călcători ai Legii lui Iehova.

02 mai - Psalmii 139:23,24
Dacă a fost vreodată un timp în care să avem nevoie de credință și de iluminare spirituală, acesta este acum. Cei care veghează în rugăciune și cercetează zilnic Scripturile, cu o dorință serioasă de a cunoaște voia lui Dumnezeu, nu vor fi duși în rătăcire de nici una dintre înșelăciunile lui Satana. Numai ei vor discerne pretextul pe care oamenii amăgitori îl folosesc pentru a-i înșela și pentru a-i prinde în capcană pe alții.

03 mai - 2 Timotei 4:3
Noi vrem adevărul cu privire la fiecare aspect și trebuie să-l căutăm ca pe o comoară ascunsă. La fiecare pas, ne sunt prezentate tot felul

de povești, iar oamenii aleg să creadă minciuna, mai degrabă decât adevărul, pentru că acceptarea adevărului implică o cruce. Eul trebuie să fie respins, eul trebuie să fie răstignit.

04 mai - Ieremia 28:1,10,15
Satana le prezintă oamenilor o cale mai ușoară, prin anularea Legii lui Dumnezeu. Când Dumnezeu îl lasă pe om să meargă pe calea lui, este ceasul cel mai întunecat al vieții sale. Este ceva îngrozitor ca un copil neascultător și îndărătnic să fie lăsat să meargă pe calea lui, să urmeze înclinațiile minții lui și să adune asupra lui norii întunecați ai judecății lui Dumnezeu.

05 mai - Ieremia 36:22-24
Dar Satana își are uneltele lui, care sunt prea mândre pentru a se pocăi și care lucrează fără încetare pentru a doborî lucrarea lui Iehova și pentru a o călca în picioare. Ce zi a necazului și disperării va fi, când acești oameni își vor vedea lucrarea și toată povara rezultatelor ei! Sufletele care ar fi putut fi salvate pentru Isus Hristos au fost pierdute prin învățăturile și influența lor.

06 mai - Apocalipsa 3:8
Domnul Hristos a murit pentru suflete, ca să poată avea viața veșnică. El a deschis înaintea lor o cale prin care ar fi putut respecta Legea lui Dumnezeu, prin meritele Sale.

07 mai - Apocalipsa 11:19
Sub tronul harului, în interiorul chivotului, se aflau două table de piatră, care conțineau Legea lui Iehova. Cei credincioși lui Dumnezeu au văzut lumina Legii Sale, care a strălucit pentru ei pentru a fi vestită lumii. Iar acum, activitatea intensă a lui Satana este aceea de a închide ușa luminii, dar Domnul Isus spune că nici un om nu o poate închide. Chiar dacă oamenii vor întoarce spatele luminii, o vor condamna și o vor disprețui, ea va continua să strălucească prin raze limpezi și clare pentru a-i înviora și a-i binecuvânta pe cei care o vor vedea.

08 mai - Isaia 41:8-10
Copiii lui Dumnezeu vor avea de dat o luptă aprigă cu vrăjmașul sufletelor și lupta aceasta va ajunge extrem de înverșunată pe măsură

ce ne apropiem de încheierea conflictului. Dar Domnul îi va ajuta pe aceia care vor sta în apărarea adevărului Său.

09 mai - Iacov 2:26
În lumea creștină, sunt mulți care afirmă că tot ce trebuie pentru mântuire este să ai credință, faptele nu înseamnă nimic, credința este singura condiție esențială. Dar Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că o credință fără fapte este moartă. Mulți refuză să respecte poruncile lui Dumnezeu, și totuși vorbesc mult despre credință. Dar credința trebuie să aibă o temelie.

10 mai - Proverbele 11:20
Toate făgăduințele lui Dumnezeu se întemeiază pe anumite condiții. Dacă împlinim voia Sa, dacă trăim în adevăr, atunci putem să cerem tot ce dorim și ne va fi dat. Dacă ne străduim cu seriozitate să fim ascultători, Dumnezeu va asculta cererile noastre, dar El nu ne binecuvântează în neascultare.

11 mai - Iacov 2:20
Dacă alegem să nu respectăm poruncile Sale, putem să strigăm: "Credință, credință, doar să ai credință", iar răspunsul care va veni din Cuvântul sigur al lui Dumnezeu este: "...credința fără fapte este zadarnică!" (Iacov 2:20.) O asemenea credință va fi doar ca o aramă răsunătoare, un chimval zângănitor. Pentru a avea binecuvântările harului lui Dumnezeu, trebuie să ne facem partea, să lucrăm cu credincioșie și să aducem roadele corespunzătoare pocăinței.

12 mai - Eclesiastul 11:6
Noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu. Nu trebuie să stați în nepăsare, așteptând vreo ocazie deosebită, spre a face o mare lucrare pentru Domnul. Nu trebuie să neglijați datoria care se află chiar pe calea voastră, ci să folosiți micile ocazii care vi se oferă....

13 mai - Daniel 3:16-19,28
Noi trebuie să facem tot ce putem pentru a duce lupta cea bună a credinței. Să luptăm, să trudim, să ne străduim din răsputeri pentru a intra pe poarta cea strâmtă. Trebuie să-L avem pe Domnul mereu în atenția noastră. Să căutăm să-I aducem cinste lui Dumnezeu în tot ce

facem, având mâini și inimi curate. Ajutorul ne-a fost pus la dispoziție prin Cel ce este puternic pentru a mântui.

14 mai - 2 Petru 1:19
Spiritul adevărului și al luminii ne va sensibiliza și ne va înnoi prin lucrările lui tainice, deoarece toate progresele noastre spirituale nu vin de la noi înșine, ci de la Dumnezeu. Adevăratul lucrător va avea în ajutorul lui puterea divină, dar cel care nu face nimic nu va fi susținut de Duhul lui Dumnezeu.

15 mai - Deuteronomul 13:1-4
Într-un anumit sens, noi suntem lăsați să ne descurcăm cu propriile puteri și trebuie să ne străduim cu seriozitate să fim zeloși și să ne pocăim, să ne curățăm mâinile și inima de orice întinare. Noi trebuie să atingem cel mai înalt standard, cu credința că Dumnezeu ne va ajuta în eforturile noastre. Dacă vrem să găsim, trebuie să căutăm, și să căutăm cu credință. Pentru ca să ni se deschidă ușa, trebuie să batem.

16 mai - Deuteronomul 4:29-31
Biblia ne învață că tot ce este legat de mântuire depinde de felul nostru de purtare. Dacă vom pieri, responsabilitatea va fi în totalitate a noastră. Având în vedere că ajutorul ne-a fost pregătit, dacă acceptăm condițiile lui Dumnezeu, putem să ne încredem că vom avea viața veșnică. Trebuie să venim la Hristos cu credință, să fim atenți și perseverenți pentru a face sigure chemarea și alegerea noastră.

17 mai - Apocalipsa 2:10
Aceluia care se pocăiește și crede îi este făgăduită iertarea păcatelor. Coroana vieții va fi răsplata celui care rămâne credincios până la sfârșit. Noi putem să creștem în har, folosind harul pe care îl avem deja. Dacă dorim să fim găsiți fără vină în ziua Domnului, trebuie să ne păstrăm nepătați de cele lumești.

18 mai - Romani 4:1-3
Credința și faptele merg mână în mână, ele acționează în mod armonios în lucrarea biruinței. Faptele fără credință sunt moarte, iar

credința fără fapte este moartă. Faptele nu ne vor mântui niciodată, ci meritele lui Hristos care ne sunt atribuite au valoare. Prin credința în El, Domnul Hristos va face ca toate eforturile noastre nedesăvârșite să fie vrednice de primit înaintea lui Dumnezeu.

19 mai - Romani 6:15-18
Credința care ni se cere nu este o credință ce nu face nimic. Credința mântuitoare este aceea care lucrează prin iubire și curăță sufletul. Cel care va înălța spre Dumnezeu mâini sfinte, fără mânie și îndoială, va merge în chip înțelept pe calea poruncilor lui Dumnezeu.

20 mai - Evrei 12:14
Dacă dorim să primim iertarea pentru păcatele noastre, mai întâi trebuie să înțelegem ce este păcatul, ca să ne putem pocăi și să aducem roadele corespunzătoare pocăinței. Credința noastră trebuie să aibă o temelie solidă, ea trebuie să fie întemeiată pe Cuvântul lui Dumnezeu, iar rezultatele ei se vor vedea în ascultarea de voința exprimată a lui Dumnezeu.

21 mai - Matei 7:21
Credința și faptele ne vor păstra într-o poziție echilibrată și ne vor face să avem succes în lucrarea de desăvârșire a caracterului creștin.

22 mai - 2 Tesaloniceni 3:10
Aceeași regulă se aplică și la hrănirea noastră spirituală. Dacă vrea cineva să aibă pâinea vieții veșnice, trebuie să depună eforturi pentru a o obține.

23 mai - 1 Petru 5:8
Trăim într-o perioadă interesantă și importantă a istoriei pământului. Avem nevoie de mai multă credință decât am avut până acum și avem nevoie de o dependență mai mare de Dumnezeu. Satana lucrează cu toată puterea pentru a câștiga biruința asupra noastră, deoarece știe că mai are doar puțină vreme.

24 mai - 1 Corinteni 9:25-27
Pavel s-a temut și a tremurat lucrând pentru propria mântuire. Oare nu ar trebui să ne temem ca nu cumva vreo făgăduință să nu se împlinească pentru noi și ca nu cumva vreunul dintre noi să dea greș

în atingerea țintei și să ne dovedim nevrednici de viața veșnică? Ar trebui să veghem în vederea rugăciunii, să luptăm din răsputeri să intrăm pe poarta cea strâmtă.

25 mai - Romani 8:31-32
Nu există nici o scuză pentru păcat sau pentru nepăsare. Domnul Isus a deschis calea și dorește să mergem pe urmele Sale. El a suferit, a sacrificat așa cum nici unul dintre noi nu este în stare, ca să poată aduce mântuirea la îndemâna noastră.

26 mai - Romani 8:37-39
Nu trebuie să ne descurajăm. Domnul Isus a venit în lumea noastră pentru a-i aduce omului puterea divină, pentru ca prin harul Său să putem fi schimbați și să ajungem asemenea Lui.

27 mai - Ieremia 33:3-8
Când există în inimă dorința de a-L asculta pe Dumnezeu, când se depun eforturi în acest scop, Domnul Isus acceptă această dorință și eforturile făcute ca fiind cea mai bună slujire a omului, iar Ei completează lipsurile cu meritele Sale divine.

28 mai - Matei 16:24
Dar Domnul nu îi va accepta pe cei care susțin a crede în El, și totuși sunt necredincioși față de poruncile Tatălui Său. Auzim vorbindu-se mult despre credință, dar avem nevoie să auzim vorbindu-se mai mult despre fapte. Mulți se înșală singuri, trăind o religie ușoară, confortabilă și fără purtarea crucii.

29 mai - Isaia 8:11-15
...am fost îndemnată de Duhul Domnului să prezint Legea Sa ca fiind marele standard al neprihănirii și să avertizez poporul nostru împotriva sfințirii false, moderne, care își are originea mai degrabă în închinarea după propria voință, decât în supunerea față de voința lui Dumnezeu. Această gândire falsă cuprinde lumea cu repeziciune și, ca martori ai lui Dumnezeu, vom fi chemați să vestim o mărturie hotărâtă împotriva ei. Ea este una dintre cele mai mari amăgiri ale zilelor din urmă și se va dovedi a fi o ispită pentru toți cei ce cred adevărul prezent.

30 mai - Isaia 8:20-22
Aceia care nu au o credință bine întemeiată pe Cuvântul lui Dumnezeu vor fi duși în rătăcire. Iar partea cea mai tristă este că foarte puțini dintre cei care sunt amăgiți de această concepție falsă își vor mai găsi vreodată calea de întoarcere la lumină.

31 mai - Ioan 17:17
Biblia este standardul prin care trebuie să fie verificate afirmațiile tuturor celor ce pretind că sunt sfințiți. Domnul Isus S-a rugat ca ucenicii Săi să fie sfințiți prin adevăr

Iunie

01 iunie - 2 Timotei 3:16,17
Toți cei care sunt călăuziți de Dumnezeu vor manifesta o înaltă considerație față de Scripturile în care este auzită vocea Sa. Biblia va fi pentru ei "de folos..."

02 iunie - Matei 7:24,25
Pentru a judeca sfințirea oamenilor, nu avem nevoie de nici o altă dovadă. Dacă se tem ca nu cumva să nu împlinească toată voia lui Dumnezeu, dacă ascultă cu atenție vocea Sa, încrezându-se în înțelepciunea Sa și făcând din Cuvântul Său sfătuitorul lor, și dacă în același timp nu se mândresc cu o evlavie superioară, putem fi siguri că acești oameni caută să atingă desăvârșirea caracterului creștin.

03 iunie - Matei 7:16-20
Dar, dacă aceia care pretind că sunt sfinți ajung până acolo, încât să susțină că lor nu li se mai cere să cerceteze Scripturile, nu trebuie să ezităm să declarăm că sfințirea lor este falsă. Ei se bazează pe propria înțelepciune, în loc să se conformeze voinței lui Dumnezeu.

04 iunie - 2 Corinteni 1:18-20
În timpul acesta, Dumnezeu cere exact ce i-a cerut perechii sfinte din Eden — o ascultare deplină față de toate cerințele Sale. Legea Sa rămâne aceeași în toate veacurile. Marele standard al neprihănirii, care este prezentat în Vechiul Testament, nu a fost coborât în Noul Testament.

05 iunie - Ieremia 32:38-41
Lucrarea Evangheliei nu este aceea de a micșora cerințele Legii sfinte a lui Dumnezeu, ci de a-i ridica pe oameni în poziția în care pot respecta poruncile ei.

06 iunie - 1 Ioan 2:4
Credința în Domnul Hristos care ne mântuiește nu este cea pe care o prezintă mulți. "Crede, crede", strigă ei, "doar să crezi în Hristos și vei fi mântuit. Acesta este singurul lucru pe care trebuie să-l faci." Deși se bazează în totalitate pe Hristos pentru mântuire, adevărata credință va conduce la conformarea desăvârșită cu Legea lui Dumnezeu. Credința este manifestată prin fapte.

07 iunie - Luca 10:25-29
Dacă ne încredem în sentimente sau în impresii, nu suntem în siguranță, deoarece sunt niște îndrumători nesiguri. Legea lui Dumnezeu este unicul standard corect al sfințirii. Prin această Lege va fi judecat caracterul. Dacă un căutător al mântuirii ar întreba: "Ce să fac pentru a moșteni viața veșnică?", învățătorii moderni ai sfințirii ar răspunde: "Trebuie doar să crezi că Isus te mântuiește".

08 iunie - Filipeni 4:4-9
Adevărata sfințire se va evidenția printr-o respectare conștiincioasă a tuturor poruncilor lui Dumnezeu, printr-o dezvoltare atentă a fiecărui talent, printr-o vorbire prudentă și o manifestare a blândeții lui Hristos în fiecare faptă.

09 iunie - Geneza 3:4,7,8
Ce altceva decât să fie dezamăgiți se poate aștepta de la aceia care își urmează mai degrabă propria imaginație, decât Cuvântul lui Dumnezeu? Când înlătură singurul mijloc de a descoperi greșeala, ce îl mai poate împiedica pe marele înșelător să-i facă robi ai voinței lui?

10 iunie - 2 Corinteni 2:15-17
Sfințirea falsă îi îndepărtează pe oameni de Biblie. Religia este redusă la nivelul unei povești. Sentimentele și impresiile ajung un criteriu. In timp ce mărturisesc că sunt fără păcat și se mândresc cu neprihănirea lor, pretendenții sfințirii îi învață că oamenii au dreptul

să calce Legea lui Dumnezeu și că aceia care respectă poruncile ei au căzut din har.

11 iunie - Romani 8:7
Prezentarea cerințelor Legii le stârnește opoziția și îi incită la mânie și la nemulțumire. În acest fel, caracterul lor este dovedit...

12 iunie - 1 Timotei 1:15
Adevăratul urmaș al lui Hristos nu va avea nici o pretenție plină de mândrie a sfințirii. Legea lui Dumnezeu îl convinge pe cel nelegiuit de păcat. El își vede propria stare păcătoasă în contrast cu neprihănirea pe care o susține Legea, iar acest fapt îl conduce la umilință și la pocăință.

13 iunie - 1 Corinteni 15:57-58
El ajunge să fie împăcat cu Dumnezeu prin sângele lui Hristos și, dacă va continua să umble cu El, va dobândi o înțelegere mai clară a sfinteniei caracterului lui Dumnezeu și a naturii vaste a cerințelor Sale. El își va vedea mai bine propriile defecte și va simți nevoia unei pocăințe continue și a credinței în sângele lui Hristos.

14 iunie - Faptele Apostolilor 13:25,26
Cel care cultivă un simțământ continuu al prezenței iui Hristos nu-și poate îngădui să se încreadă în sine și în neprihănirea proprie. Nici unul dintre profeți sau apostoli nu au făcut afirmații îngâmfate cu privire la propria sfințire. Cu cât s-au apropiat mai mult de desăvârșirea caracterului, cu atât s-au considerat mai nevrednici și mai puțin neprihăniți.

15 iunie - 1 Corinteni 4:18-20
Dar cei care înțeleg cel mai puțin desăvârșirea lui Isus, cei ai căror ochi sunt îndreptați cel mai puțin spre El, tocmai ei pretind cel mai insistent că sunt desăvârșiți.

16 iunie - Isaia 8:20
Ca și mine, veți avea ocazia de a cunoaște oameni care pretind că sunt sfinți. Această învățătură are o influență amăgitoare. Ei vă vor prezenta niște raționamente minunate pentru a arăta că Domnul îi

conduce și îi învață. Prin urmare, cum puteți ști dacă Domnul este cel care îi conduce? Ei bine, există un test...

17 iunie - Faptele Apostolilor 19:8-10
Dacă atunci când este amintit Domnul, Marele Iehova, lucrul acesta stârnește vrăjmășia inimii omenești, puteți să știți că persoana aceea nu are nici o legătură cu Dumnezeu. Oamenii pot să spună că au o mare credință în Isus și că voi nu puteți face nimic, ci Domnul Hristos va face totul pentru voi. Dar, când Domnul Hristos îi va chema din morminte pe cei morți, depinde numai de conduita voastră, dacă veți fi înviați pentru viața veșnică sau pentru condamnare.

18 iunie - Faptele Apostolilor 19:13-15
Ei amestecă adevărul cu învățăturile false și nu pot să spună care este adevărul, iar dacă sunt invitați să ia loc și să cerceteze Scripturile cu voi pentru a vedea ce spune Domnul, nu am cunoscut nici un caz în care răspunsul să fi fost altul decât că ei nu au nevoie să cerceteze Scripturile, pentru că Domnul le-a spus ce să facă.

19 iunie - Matei 24:4,5
Vocea lui Dumnezeu ne vorbește prin Cuvântul Său, dar mai sunt multe alte voci pe care le vom auzi, iar Domnul Hristos a spus că trebuie să fim precauți cu privire la cei care vor spune: “Hristos este aici sau acolo”. Prin urmare, cum vom ști că nu au adevărul, dacă nu verificăm totul cu Scripturile?

20 iunie - Matei 24:11
Domnul Hristos ne-a avertizat să ne ferim de proorocii mincinoși, care vor veni la noi în Numele Său, spunând că ei sunt Hristos. Așadar, dacă veți considera că nu este important să înțelegeți Scripturile pentru voi însivă, veți fi în pericolul de a fi duși în rătăcire de toate aceste doctrine.

21 iunie - 1 Ioan 3:4
Noi trebuie să înțelegem ce este păcatul, și anume, că păcatul este călcarea Legii lui Dumnezeu. Aceasta este singura definiție dată în Scripturi.

22 iunie - Ioan 10:1-5
Prin urmare, vedem că aceia care declară că sunt conduși de Dumnezeu, dar se îndepărtează în mod clar de El și de Legea Sa nu cercetează Scripturile. Domnul își va călăuzi poporul, deoarece spune că oile Sale Îi vor auzi glasul și vor merge după El, dar nu vor merge după un străin. De aceea, este necesar să înțelegem pe deplin Scripturile. Atunci nu vom fi nevoiți să întrebăm dacă alții au adevărul, pentru că lucrul acesta se va vedea în caracterul lor.

23 iunie - Psalmii 119:105
Vine timpul când Satana va face minuni chiar în fața ochilor voștri, pretinzând că el este Hristos, iar dacă picioarele voastre nu sunt bine așezate pe temelia adevărului lui Dumnezeu, veți fi duși în rătăcire. Singura cale de a fi în siguranță este să căutați adevărul ca pe o comoară ascunsă. Căutați adevărul ca și când ați căuta comorile din adâncul pământului, veniți înaintea Tatălui vostru ceresc cu Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu, și spuneți: "Luminează-mă, învață-mă ce este adevărul".

24 iunie - Faptele Apostolilor 17:11,12
Când Duhul Său Sfânt va veni în inima voastră pentru a vă întipări adevărul în suflet, nu-l veți mai uita cu ușurință. Voi știți deja din experiență ce înseamnă a cerceta Scripturile până când fiecare idee este bine întemeiată. Este important să cercetați Scripturile fără încetare.

25 iunie - Faptele Apostolilor 16:23-25
Trebuie să vă umpleți mintea cu Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece este posibil să fiți despărțiți și să ajungeți într-un loc unde nu veți avea privilegiul de a vă întâlni cu copiii lui Dumnezeu. Atunci veți avea nevoie ca toate comorile Cuvântului lui Dumnezeu să fie ascunse în inima voastră, iar când veți fi înconjurați de împotrivire, va trebui să verificați totul cu Scripturile.

26 iunie - Matei 5:16
Întregul cer privește cu un interes stăruitor la cei ce se declară a fi poporul lui Dumnezeu, care păzește poruncile. Aceștia sunt oamenii care ar trebui să fie capabili de a-și însuși toate făgăduințele bogate

ale lui Dumnezeu, capabili să înainteze din slavă în slavă și din putere în putere și să reflecte slava lui Dumnezeu în toate lucrările lor.

27 iunie - 1 Corinteni 9:19-23
Noi am primit binecuvântarea bogată a lui Dumnezeu, dar nu trebuie să ne oprim aici, ci să captăm tot mai multe raze de lumină divină din ceruri. Să stăm în poziția cea mai potrivită pentru a primi lumina și pentru a o reflecta, în slava ei, pe calea altora. Nu a fost niciodată un timp ca acum, când să putem simți mai mult curaj și mai multă încredere în lucrarea pe care o îndeplinim.

28 iunie - Romani 1:32
In lumea noastră, sunt mulți care nu respectă poruncile lui Dumnezeu și nici nu declară că fac lucrul acesta, și totuși cer toate binecuvântările Sale. Ei doresc să primească și să-și însușească făgăduințele Sale, fără a respecta condițiile pe care se întemeiază acestea. Ei nu au dreptul la binecuvântările pe care le pretind.

29 iunie - Psalmii 85:10
Dreptatea și neprihănirea trebuie să fie prezentate împreună cu iubirea lui Dumnezeu, așa cum a fost ea manifestată în Isus. Dacă ar fi așa, ce neprihănire s-ar vedea! Cât de bine s-ar vedea nevoia de curățare a oricărei întinări morale! Iar după ce lucrarea aceasta va fi îndeplinită, când vor privi la scumpul nostru Mântuitor, la mila și la harul Său, încăpățânarea care i-a ținut pe atât de mulți departe de lumină va fi îndepărtată pe deplin din sufletul lor.

30 iunie - Ioan 21:15-17
Toți trebuie să cădem pe Stâncă și să fim zdrobiți. Oare va mai fi cineva care să-și păstreze încăpățânarea? Va mai fi cineva care să se bizuiască pe propria neprihănire? Va mai fi cineva care să nu înțeleagă cât de prețios este Hristos? Va mai exista vreo inimă care să nu fie supusă de iubirea lui Isus? Își va mai păstra cineva vreo părticică de iubire de sine?

* * *

APUSUL SOARELUI ÎN ROMÂNIA

IANUARIE		
01	**S.**	a.s. CT 16:37; B 16:46; MS 16:44 AR 16:59
07	**V.**	a.s. CT 16:43; B 16:52; MS 16:51 AR 17:05
08	**S.**	a.s. CT 16:44; B 16:53; MS 16:52 AR 17:06
14	**V.**	a.s. CT 16:51; B 17:00; MS 16:59 AR 17:13
15	**S.**	a.s. CT 16:52; B 17:01; MS 17:00 AR 17:14
21	**V.**	a.s. CT 17:00; B 17:10; MS 17:11 AR 17:23
22	**S.**	a.s. CT 17:01; B 17:10; MS 17:11 AR 17:24
28	**V.**	a.s. CT 17:09; B 17:19; MS 17:20 AR 17:33
29	**S.**	a.s. CT 17:10; B 17:20; MS 17:20 AR 17:34
FEBRUARIE		
04	**V.**	a.s. CT 17:19; B 17:28; MS 17:30 AR 17:44
05	**S.**	a.s. CT 17:20; B 17:29; MS 17:31 AR 17:45
11	**V.**	a.s. CT 17:29; B 17:38; MS 17:40 AR 17:54
12	**S.**	a.s. CT 17:30; B 17:39; MS 17:41 AR 17:55
18	**V.**	a.s. CT 17:38; B 17:48; MS 17:51 AR 18:04
19	**S.**	a.s. CT 17:39; B 17:49; MS 17:52 AR 18:05
25	**V.**	a.s. CT 17:48; B 17:58; MS 18:01 AR 18:15
26	**S.**	a.s. CT 17:49; B 17:59; MS 18:02 AR 18:16
MARTIE		
04	**V.**	a.s. CT 17:58; B 18:08; MS 18:12 AR 18:26
05	**S.**	a.s. CT 17:59; B 18:09; MS 18:14 AR 18:27
11	**V.**	a.s. CT 18:07; B 18:17; MS 18:22 AR 18:35
12	**S.**	a.s. CT 18:08; B 18:18; MS 18:24 AR 18:37
18	**V.**	a.s. CT 18:16; B 18:26; MS 18:32 AR 18:45
19	**S.**	a.s. CT 18:17; B 18:27; MS 18:33 AR 18:46
25	**V.**	a.s. CT 18:24; B 18:35; MS 18:42 AR 18:54
26	**S.**	a.s. CT 18:25; B 18:36; MS 18:43 AR 18:56

APRILIE		
01	**V.**	a.s. CT 19:33; B 19:43; MS 19:51 AR 20:04
02	**S.**	a.s. CT 19:34; B 19:44; MS 19:52 AR 20:05
08	**V.**	a.s. CT 19:41; B 19:52; MS 20:00 AR 20:13
09	**S.**	a.s. CT 19:43; B 19:53; MS 20:02 AR 20:14
15	**V.**	a.s. CT 19:50; B 20:01; MS 20:10 AR 20:22
16	**S.**	a.s. CT 19:51; B 20:02; MS 20:11 AR 20:24
22	**V.**	a.s. CT 19:58; B 20:09; MS 20:19 AR 20:32
23	**S.**	a.s. CT 20:00; B 20:10; MS 20:21 AR 20:33
29	**V.**	a.s. CT 20:07; B 20:18; MS 20:29 AR 20:41
30	**S.**	a.s. CT 20:08; B 20:19; MS 20:30 AR 20:42
MAI		
06	**V.**	a.s. CT 20:15; B 20:26; MS 20:38 AR 20:50
07	**S.**	a.s. CT 20:16; B 20:27; MS 20:39 AR 20:51
13	**V.**	a.s. CT 20:30; B 20:34; MS 20:47 AR 20:59
14	**S.**	a.s. CT 20:24; B 20:35; MS 20:48 AR 21:00
20	**V.**	a.s. CT 20:31; B 20:42; MS 20:55 AR 21:07
21	**S.**	a.s. CT 20:32; B 20:43; MS 20:56 AR 21:08
27	**V.**	a.s. CT 20:38; B 20:49; MS 21:03 AR 21:14
28	**S.**	a.s. CT 20:39; B 20:50; MS 21:04 AR 21:15
IUNIE		
03	**V.**	a.s. CT 20:44; B 20:55; MS 21:09 AR 21:21
04	**S.**	a.s. CT 20:45; B 20:56; MS 21:10 AR 21:21
10	**V.**	a.s. CT 20:48; B 21:00; MS 21:14 AR 21:26
11	**S.**	a.s. CT 20:49; B 21:00; MS 21:15 AR 21:26
17	**V.**	a.s. CT 20:52; B 21:03; MS 21:17 AR 21:29
18	**S.**	a.s. CT 20:52; B 21:03; MS 21:18 AR 21:29
24	**V.**	a.s. CT 20:53; B 21:04; MS 21:19 AR 21:30
25	**S.**	a.s. CT 20:53; B 21:04; MS 21:19 AR 21:30

*Abrevieri: CT = Constanţa, B= Bucureşti, MS=Mureş, AR= Arad.
Pentru Rep. Moldova se va folosi ora Constanţei.